

Sajtófigyelés 2019. március

Szombat – 2019. 03. 30. (1,4,5,6,7,8,9. oldal)

Vörösök és fehérek emlékezete

1919 – 2019

Hatos Pál

Bödök Gergely Csunderlik Péter Hatos Pál Róbert Péter írásai

„JÖTTEK, MERTEK, VÁLLALKOZTAK”

Az 1919-es proletárdiktatúra mítoszokon innen és túl Az 1917-ben a cári Oroszország összeomlását követő káoszban fegyveres puccsal hatalomra jutott Lenin messze hangzó első szava a béke volt. Amikor Breszt-Litovszkban vállalta a vesztes békét, azt tette, amire mindenki vágyott Közép-Európában és Magyarországon is: rövid úton kivezette országát a világháborúból. A megalázó békekötés kivégezte a cári birodalmat, de utat nyitott a bolsevizmus világforradalmi törekvéseinek, amelynek lehetőségét az orosz forradalom vezérei, Lenin és Trockij azonnal megragadták. Miközben Oroszországban és határvidékein kibontakozott a polgárháború, és az éhség is tízezerrel szedte áldozatait, a világforradalom jól fizetett vállalkozó ügynökei rajzoltak ki szerte Közép- és Kelet Európába.

Egy volt közülük Kun Béla, a kolozsvári 21-es honvéd gyalogezred 1916-ban Galíciában hadifogságba esett zászlósa, hajdani bohém kolozsvári újságíró és nagyhangú szocialista agitátor, akinek szociáldemokrata pártkarrierjét egy sikasztási ügy közvetlenül a háború előtt tönkrevágta.

Kun a bolsevik hatalomátvételt követő első hetekben érkezett a szibériai Tomszkból Pétervárra és rövid időn belül elnyerte fontos bolsevik vezetők bizalmát. Nem kértek tőle erkölcsi bizonyítványt, – azoknak, akik 1918 nyarán elrendelték a cári

család kiirtását, aligha voltak morális skrupulusai –, csupán azt, hogy minél több magyar és más nemzetségű hadifoglyot állítson a kommunista ügy szolgálatába. Kun Béla már 1918. március 24-én megalakította az Oroszországi Kommunista Párt magyar szekcióját, s hamarosan ő került a külföldi hadifoglyok szervezetének élére is. Ennek 1918. április 14–18. közötti kongresszusán fogalmazta meg a hazatérők teendőit: „Miért harcolnátok? A hazáért? De a proletariátusnak nincs hazája. Fordítsátok fegyvereiteket tisztjeitek és tábornokaitok ellen!” Az Osztrák–Magyar Monarchia összeomlásakor megnyílt az út hazafelé. 1918. november 4-én formálisan is megalakult a Kommunisták Magyarországi Pártja s százak indultak rögtön útnak a pártmunka közkatonai közül is. Nem mindegyiküket a meggyőződés hajtotta, többségüket talán csak az, hogy pénzt kapjanak a hazatéréshez. A mozgalom vezetője hálókocsin utazott, Dr.

Sebestyén Emil ezredorvos nevére kiállított hamis útlevéllal. Kalandos hazaútján Kun sohasem veszítette el lélekjelenlétét, az egyik galíciai vendéglőben a szállásadó zsidó fogadósné beteg gyermekét is meggyógyította, a határon pedig az osztrák tiszteknek teli szájjal szidta a moszkvai Kun Bélát, a kommunista vezért – saját magát. Kun sok pénzt hozott magával; ezt útitársai is elmondták és leírták, 1919. februári rendőrségi kihallgatásán pedig maga is beszámolt róla, a kommunista történetírás viszont – a „cél szentesíti az eszközt” alapon – napirendre tért felette. A forradalmak sokba kerülnek, ennek ellenére a forradalmak historiográfiája ritkán foglalkozik a finanszírozás kérdésével, amelyeknek legtöbbször és igen érthetően hiányos is a forrásbázisa. „Pénz van bőven. Adunk még és még számlálatlanul, [...] írja meg, mennyi kell” – írta Lenin pattogva külföldi ágenseinek 1918 őszén. Kun magyarországi kommunizmusa egy napig sem maradt volna életben a guruló rubelek nélkül.

Amikor Kun november közepén végre megérkezett Budapestre, nem pihent meg, hanem továbbutazott Bécsbe. Valószínűleg ide szólt

fontosabbik megbízatása Moszkvából. Friedrich Adlertől azonban kosarat kapott: az osztrák szociáldemokraták nem találták megvalósíthatónak Lenin kockázatos világforradalmi ajánlatát, amelyet a magyar elvtárs a cipőtalpába varrott levélben hozott nekik. Számukra az antant élelmiszersegélye reálisabb garanciája volt a munkásérdekeknek, mint a kommunista apokalipszis. Kun – bár nem mondott le Ausztria bolsevizálásáról – visszautazott Pestre, ahol a magyar szociáldemokrata vezetőket is megkörnyékezte.

Egyelőre kevesen hittek fantasztikus terveiben. De Kun olyan ember volt, aki ha kidobják az ajtón, az ablakon mászik be. A szociáldemokrata mainstreammel elégedetlen pártellenzékhez, Korvin Ottó vezette szinte tinédzser forradalmi szocialistákhoz, Kelen József és Hevesi Gyula anarchista mérnökköréhez, illetve a Kassák Lajos Ma című folyóirata körül gyülekező avantgárd írókhoz és művészekhez fordult. Először ezeket a csoportokat gyűjtötte maga köré, ellentmondást nem tűrve, de állásokat könnyen osztogatva. Hajós Edit, Balázs Béla első felesége, aki kemény és hajlíthatatlan kommunista volt, időskorában is azt mondta: „Kun olyan emberben, akit nem lehet megvenni, nem bízott.” Gátlástalan alvezérekre – mint az Oroszországban megismert Szamuely Tibor – és az itthoni háborús alvilág nem sokat töprengő közkatonáira egyaránt szüksége volt, így hamarosan Tisza István valószínű gyilkosai is körülötte nyüzsögtek.

Velük a megvesztegetésben jártas Kun Béla az aprópénz és a kisebb címletnek nyelvén beszélt. Az egymással laza baráti-rokoni kapcsolatban lévő fiatal értelmiségi csoportok csatlakozását viszont nem a pénz, hanem az könnyítette meg, hogy a megváltásra vártak.

A kommunizmus bolsevik változatának mibenléte gyakorlatilag ismeretlen volt, még a tanult szocialisták számára is. De nem is volt rá szükség, hogy pontos dogmatika készítse elő a kommunizmust. Kun Béla értelmiségi közönsége sem Marxot vagy Lenint olvasva jutott el a kommunista táborba, inkább

Nietzschén keresztül. A későbbi kötelező olvasmányokat még senki sem ismerte, a kommunista párt titkársága a költő Kassák Lajostól vette kölcsön Lenin Állam és forradalom című könyvét. De elolvasni sem kellett, a Lenin melletti döntés önmagában leninistává tette a hívőket. „Oroszországban az emberek megpróbálnak egy tökéletesen igazságos világot létrehozni. Ez vallási ügy” – mondta az író Franz Kafka a bolsevizmusról. Megállapítása a korai magyar kommunistákra is igaz volt Lukács Györgytől Sinkó Ervinig. A bolsevik politika kezdeti vallásos vonzerejéhez kétség sem férhet. A Vasárnapi Kör egyik délutánján Lukács György azt felelte az író Lesznai Annának, aki a kommunizmus ígéreteiről faggatta őt: „Még a kövek is üdvözülni fognak.” Lukács türelmetlen messianizmusa némi habozás után az erőszakos megváltás mellett tette le a garast. 1918 tavaszán már azt írta, hogy „most rögtön, ebben a pillanatban meg kell valósítanunk, a földre kell hoznunk az isten országát.” Amikor megtért a bolsevizmushoz, a regényíró Dosztojevszkij és a drámaíró Friedrich Hebbel voltak az ihletői, először elutasította, később pedig hittételként magáévá tette, hogy lehetséges „az igazsághoz keresztül hazudni magunkat.” Budapesten a Kommunisták Magyarországi Pártja egy hónapon belül másodszor is megalakult. Az alapítók fiatalok voltak és többségükben zsidók, vagy zsidó származásúak. Pesten éppúgy, mint Berlinben, Péterváron s szerte Európában, ahol kommunista pártokat alapítottak. A fiataloknak öreg és piszkos volt az új demokrácia is: szüleik megalkuvó és megöregedett vágyaival azonosították. Az egyszerre nemzedéki és világnézeti leszámolás néha egészen abszurd módon nyilvánult meg. Az 1918 Szabadulás című költői antológiában Révai József Tizenegyedik ige című versében olyan sorok dübörögtek, mint hogy „Dögölj meg anyám!”, „Dögölj meg apám!”, „Hát dögölj meg első tanítóm!” Az ifjú, alig húszéves Révai és társai nemcsak szüleikkel szakítottak szívesen, hanem lelkes irodalmi csatlósáivá lettek Kun Bélának. A vers egyébként legjobban tizennyolc éves Márai Sándornak tetszett, aki az újságírók Otthon Körének sokat látott pamlagain néhányadmagával megalakította a Kommunista Írók Aktivista és Nemzetellenes

Körét.

Márai és a különc kommunista, Kassák példája mutatja, hogy nem csupán zsidó származású fiatalok váltak rajongókká.

Szabó Dezső például 1919 februárjában nem az ellenforradalom, hanem szintén a kommunizmus prófétája volt. Azt írta Ady ürügyén: „Minden magyar táguljon egyetemes emberré, s az életmentés egyetlen menekülésével vesse magát a szocializmusba, hogy előkészítse a minden emberit szabad termésbe védő kommunista világrendet.” A halk szavú debreceni poéta, Tóth Árpád pedig azt kérte a „vörös Istentől”: „Formáld át sáros, bűnös, ócska bolygónk, / Mit elrontott sok régi, úri isten, / [...] És a magad képére gyúrj át minket!” A ma már teljesen érthetetlen eksztázis és groteszk messiásvárás avantgárd újpogányságból és keresztény inspirációból éppúgy eredhetett, mint a zsidó vallási hagyományból.

Az agilis Kun Béla decemberben már a legjobban informált politikusok egyikének számított, de a közvélemény a megalakulás után néhány héttel szerzett igazi tudomást a kommunistákról, amikor 1918. december 7-én sikerült megjelentetnie a Vörös Újság első lapszámát. Az újság példányszáma rövidesen tízezerre emelkedett. A kommunistáknak minden más párt és politikai erő ellenség volt. De főleg a legközelebb állók. A szociáldemokratákat „hazaffy-szocialistáknak” gúnyolták, a demokratikus köztársaságot „őszirózsás kertiünnepélynek”. Mégis, a Budapesti Munkástanácsba való befurakodás legalább olyan fontos volt Kun Béla számára, mint a főnökeikkel elégedetlen banktisztviselők megnyerése. A párt igazán fontos iratait azért nem sikerült a rendőrségnek később lefoglalnia, mert azok ott voltak, ahol senki sem kereste volna: a Tőzsdebíróóság irattárának polcain.

Elindult az utcai agitáció is. A kreatív politikai marketing újszerű eszköze volt az ún. „hólabda” módszer: minden tag tartozott tíz újabb tagot szerezni, s mindenki köteles volt a párt terveit tíz másiknak tudtára adni. Így terjesztették

ingyenes röplapjaikat is. A közvetlen propagandához tartozott a rögtönzött (ál)viták rendezése a villamoson: két emberből az egyik szidta, a másik dicsérte a kommunistákat, de mindig az utóbbi kerekedett felül, hiszen az előbbi is beépített kommunista volt. A kommunista párt egyébként is fővárosi párt volt, az agrárvidékekre nem jutott el, s nem is volt mondanivalója a parasztságnak. A munkásságnak sem nagyon. Salgótarjánban, Nagyváradon, Szegeden, Debrecenben és Sátoraljaújhelyen tudtak némi befolyást szerezni, Miskolc, Győr, Ózd üzemei azonban zárva maradtak előttük. Salgótarjánban a kommunista ügynökök az antiszemita jelszavaktól sem riadtak vissza, hogy a város csőcselékét a kereskedő polgárság ellen vezessék. A szervezett szociáldemokrata munkásságot meghódítani nem, legfeljebb elbizonytalanítani lehetett volna. De inkább a szocdem vezetők bizonytalanodtak el.

A kommunista hódítás igazi terepe – akárcsak Oroszországban – a demoralizált katonaság és a munkanélküliek tömegei: a hadifogságot megjártak és a hadirokkantak, illetve a helyüket nem találó leszerelt katonák közt volt. A bolsevizmus 1918-ban nemcsak értelmiségieknek és hivatásos forradalmároknak szóló ideológiai importárúként jelent meg Közép-Európában, hanem válasz is volt egy állapotra – pontosabban hiányállapotra. Az élelem és a központi hatalom rettenetes hiányára, az ellátás és a kormányzat összeomlására vagy tehetetlen vergődésére. A bolsevizmus a háborúban kivérzett és a háború nélkülözései miatt elkeseredett tömegek egyik hívószava lett. A leszámolás szükségességéről szóló véres panorámák leginkább a vesztes országokban, különösképpen a háború legnagyobb vesztesei között akadtak vevőre. A rokkantfelvonulások, a katonatüntetések vagy épp a házbérfizetés megtagadására ösztönző felhívások látványosan hívták fel a figyelmet a bolsevizmusra, és azok is a részvét és félelem ambivalens érzései között ingadoztak, akiknek racionális ellenvéleményük lett volna.

A kommunizmus démoni metafizikája abban ütközött ki igazán, hogy lelkiismeret-furdalást keltett: a minden erkölcsöt felrúgó kommunista taktika a politikai felelősség posztjaira csupán nemrég érkezett szocdem politikusokban büntudatot keltett a szakadár „testvérpárttal” szemben, amelynek tagjai Leninnel és a bolsevikok tekintélyével takaróztak. Határozott akcióra csak akkor került sor, amikor 1919. február 20-án mintegy 1500 főnyi tömeg támadta meg a Népszava székházát, s lövöldözés tört ki, amelynek nyolc halálos áldozata volt, köztük két rendőr és hárman a népőrségből. Az éppen üléselő kormány még az éjszaka elrendelte és végrehajtotta több tucat kommunista vezető letartóztatását, másnapra pedig nagy munkásgyűlést hívtak össze.

Ezen száz-, talán százötvenezer ember tüntetett az erőszak ellen; a szocdem párt által megmozgatott tömeg éppen százszorosa volt az előző napi kommunista csőcseléknek. Nem tudhatták, hogy hiába az imponáló demonstráció, a demokratikus intermezzo a végéhez közeledik. A börtönben ugyanis néhány elkeseredett rendőr nekiesett Kun Bélának, az esetről értesült a sajtó, s a félig agyonvert Kunt megkínzott Krisztusként mutatta be egy egész oldalas, hatásvadász riport, amelyet másnap Az Est című bulvárlap nagy reklámmal, százezres példányszámban öntött az utcára. Bár a közhangulatra is befolyással volt a szenzáció, Kun gyorsan gyógyuló sérülései leginkább a kormány maradék ellenállását sorvasztották el. Károlyi Mihályné meleg gyapjútakarókat küldetett a „szegény raboknak”, maga Károlyi pedig felháborodottan utasította a főügyészt, hogy vegye le a rabruhát a „politikai foglyokról”.

Néhány napon belül a kommunisták akciószabadsága lényegében helyreállt. A kőbányai Gyűjtőfogházban hamarosan megindultak az informális tárgyalások a szociáldemokrata „balszárny” és a lefogott Kun Béláék között, s hamarosan nagy vendégjárás és konferenciázás kezdődött; napi 80-100 fő látogatót fogadtak, gyakorlatilag minden ellenőrzés nélkül. Az elnyomott proletariátus börtönben sínylődő vezetője finom egyiptomi

cigarettákat hozatott, a börtön főtisztje pedig csirkét vágatott és fagylaltot szervírozott, amikor Kun Bélát meglátogatta a felesége. Emellett írógépet is kapott – folyt tovább a röpiratkészítés, az agitáció, a pártmunka. Kun Béla lépéselőnybe került. Feltételeit meg is üzente a szocdem pártvezetésnek: szakítani kell az osztály-együttműködéssel, azaz a polgári erőekkel, le kell cserélni a régi közigazgatás tagjait, államosítani kell az üzemeket, a bankokat és a földeket, végre kell hajtani a szekularizációt – azaz az egyházak likvidálását –, és mindenekelőtt sutba kell dobni a demokratikus választásokat.

Az 1919. március 11-én elküldött programból tíz nap múlva valóság lett. Ahogy egy repülőgép-szerencsétlenséghez általában nem elég egy hiba, hanem szubjektív tényezők sorozata és kedvezőtlen külső körülmények együttes fellépése kell hozzá, úgy a március 20-án átadott híres Vixjegyzék is csupán beteljesítette az egyre inkább bénultan tántorgó Károlyi-rendszer végzetét. A párizsi békekonferencia határozata szerint egy semleges zónát kellett létrehozni a magyar és román csapatok között, megakadályozandó a fegyveres konfliktusokat a békekonferencia végleges döntéséig. De ezt mindenki úgy értette, hogy román lesz a magyar Alföld nagy része is.

A Vix-jegyzék brutális módon hozta az ország tudomására, hogy visszavonhatatlanul megbukott az antantbarát politika, Károlyi Mihály védjegye. A kommunisták látszatra ekkor még a Gyűjtőfogház rabjai voltak de tudták: ők a helyzet egyedüli urai, s ha a szocdemek megkeresik őket, csak a proletárdiktatúra jöhet, pártegyesüléssel és „keleti orientációval”, azaz szövetség Leninnel és a bolsevik birodalommal. Nemsokára kész is volt az erről szóló megállapodás – csak a legtekintélyesebb szocialista politikus Garami Ernő tiltakozott ellene néhányadmagával, de rajta ekkorra már túllépett a történelem. Egyetlen ponton lett kompromisszum: az egyesült kommunistaszocialista párt neve

egyelőre nem tartalmazta a „kommunista” jelzőt, de kikerült belőle a „demokrata” is: Magyarországi Szocialista Párt lett.

Ezzel befejezett tényé vált a puccsista hatalomátvétel. A Szociáldemokrata Párt sutba dobta az előző negyedszázadban felépített demokratikus identitását, és a kommunista világforradalmi átokfutás társtet-tesének szegődött el. A kriptokommunistává züllött Pogány József összehívta a Katonatanácsot, és kimondatta vele a csatlakozást a kommünhöz. Emberei azonnal akcióba léptek: megkezdték az autók rekvirálását, a stratégiai pontok megszállását, a rendőrség lefegyverzését, valamint a börtönben lévő kommunista vezetők kiszabadításának előkészítését. A művelt, de cinikus szocdem teoretikus, Kunfi Zsigmond közoktatásügyi miniszter, – egyébként Károlyi bizalmasa – a köztársasági elnököt sem avatta be a fejleményekbe. Pedig Károlyi arra várt, hogy az este összeülő Budapesti Munkástanács ülésén jelentheti be a szocialista kormány megalakulását.

Sok tinta elfolyt azon kérdés körül, hogy Károlyi átadta-e a hatalmat, s valóban aláírta a neve alatt megjelent kiáltványt, azaz felelős-e a kommunisták hatalomra jutásáért. Akkor viszont ez másodlagos volt. A dolgok irányítása már a kiszabadult kommunisták kezében volt, akik rekvirált autókön száguldottak be a Belvárosba. Szerepkörük, ki hová menjen, és mit vegyen át, már előre meg volt beszélve. Éjfélre a kaszárnyák, a fegyverraktárak, a fontosabb állami épületek, a vasutak is kommunista kézen voltak. A budapesti rendőrfőkapitány sem tanúsított ellenállást, amikor gallérjáról levágták a tiszti csillagot, hiszen sem utasítást, sem biztatást nem kapott arra, hogy kísérelje meg a puccs letörését. A rendőrség eltűnésének meg is lett a következménye: mintegy négyszáz üzletet raboltak ki az éjszaka folyamán a forradalmak jól értesült vámszedői. Közben lezajlott a budapesti Munkástanács ülése. Nem volt ellenhang, amikor Garbai Sándor a kőművesből lett szocdem szakszevezeti vezér ismertette a két párt egyesülési megállapodását. „Nincs

más utunk” – mondta. „Amit a demokratikus Nyugatról nem kaptunk meg, azt a diktatórikus Keletről akarjuk megkapni.” A külföldi megfigyelők azt jelentették Budapestről, hogy azért került sor a kommunista fordulatra, mert az ország feldarabolása miatt érzett és a szociáldemokrata munkásság által is osztott nemzeti elkeseredés nem ismert más kiutat.

A Munkástanács ülése után a szocdemek Erzsébet körúti titkárságán sor került az új párt első közös értekezletére is. Kun Béla szertartásos orosz csókkal köszöntötte az érkezőket, az ulánus egyenruhában feszítő Szamuely Tibort és a tudós milliomosfiú Lukács Györgyöt is. Majd összeállították a kormányt, amelyet Forradalmi Kormányzótanácsnak kereszteltek el. Kun első felszólalásában azt mondta: „Tisztelt Elvtársak! Azt hiszem, mindnyájuk véleményét tolmácsolom, amikor javasolom, hogy Tanács-Magyarország elnökévé és a népbiztosok tanácsának fejevé válasszuk meg Garbai Sándor elvtársat. Szép, keresztény ember, az isten is elnöknek teremtette!” A jelenetet nem egy antiszemita újságíró, hanem a szocialista Vincze Sándor, Kun ifjúkori barátja őrizte meg emlékezetében. Garbai tiltakozott, Károlyit proponálta maga helyett, de Kun Béla nem engedett. Az orosz szovjetkormány nem venné komolyan a magyarországi proletárforradalmat, ha egy gróft állítanának az élére. Garbai Sándor szintén kéziratoss emlékezései szerint a Kormányzótanács összeállítása után Kunfi Zsigmond kifogást emelt az iránt, hogy a népbiztosok között sok a zsidó. „Ez a körülmény rossz benyomást tesz a magyar közönségre. Ezt az arányt csökkenteni kell, mert 28 népbiztos közül 20 a zsidó.” Kunfimegjegyzése megdöbbenést keltett, de a többség úgy érvelt, hogy ezt a szempontot csak később lehet honorálni. Egyelőre induljon meg a munka a kijelöltekkel.

Elmúlt éjfél, mire mindent elrendeztek.

Lassú, hideg eső esett. „Jöttek, mertek, vállalkoztak” – írta a fehérterror elől Amerikáig menekülő Vincze Sándor később, visszaidézve, hogyan döntötték be „kétes elemek” a „szociáldemokrácia büszke várát”. Kunfi Zsigmond arra kért egy

kommunista ifjúmunkást, kísérje haza. Szótlanul gyalogolt, csak annyit mondott az újonnan kinevezett népbiztos: „Fiam! Elkövettük a halálugrást az ismeretlenségbe.” A félreállított Károlyi úgy ítélte meg a helyzetet, hogy nem lesz orosz segítség, a Tanácsköztársaság napjai meg vannak számlálva. Nyilvánosan azonban hűségnyilatkozatot tett. Barátja és volt minisztere, Jászi Oszkár igyekezett tárgyilagosabb maradni: „A kommunizmust ki kell próbálni. [...] Ha sikerül: az emberiség egy új és magasabb fejlődési korszaka következik be.

Ha nem sikerül: legalább felszabadulnak az elmék egy tan kényszerűsége alól, mely a gyakorlati cselekvés minden más módszere előtt elzárta az utat.” Nem sokáig bírta a kipróbálást. 1919. május 1-jén indult el a vonata Kelenföldről a száműzetésbe. Még látta a kommunista május elseje sokmilliós rongyrázását, az esőtől áztatott, vörös drapériába burkolt város gyászos és komor benyomást tett rá. Károlyi két hónap múlva követte.

A „dicsőséges 133 nap” vörös korszaka azóta beleégett a magyar történelembe, az állami szintre emelt terrorral, a nemzeti múlt és a magántulajdon elleni frontális támadással, a déibábos utópiagyártással s főként azzal, hogy gyakorlatban bizonyította be a kommunizmus lehetetlenségét: akármennyit is elvett erőszakkal falusi termelőtől, az éhező városi fogyasztóknak nem tudott eleget enni adni. A szesztilalom ugyan tetszett sok szigorú protestáns lelkésznek, de magára haragította a szorgos szőlőművelőket és a kereskedőket is. A fehérterror gyilkos antiszemizmusa elfeledteteti, hogy a zsidóuralomnak gyalázott proletárdiktatúra vörös terrorjának mintegy félszáz áldozata között a zsidók aránya magasabb volt országos arányszámuknál. A baloldalon viszont arra kényelmetlen emlékezni, hogy a Tanácsköztársaság távolította el Budapestről a galíciai zsidó menekülteket.

A dicstelen baloldali diktatúra egyetlen dicsősége paradox módon az lett, amelyről irigyen hallgatnak a jobboldal hősiességének antikommunista trombitásai. A proletárdiktatúra

ugyanis százezres tömeghadsereget szervezett, s 1919 nyárelőjén a Vörös Hadsereg – tisztjei között ott volt a későbbi Horthy-rendszer két későbbi miniszterelnöke – visszafoglalta a Felvidék jelentős részét Kassát, Eperjest, Bártfát a megszálló csehektől. A fegyveres revíziót leginkább a világforradalom jelszava motiválta, rövid időn belül kudarcot is vallott, s ahogy 1918 őszén a „nemzetfenntartó” parasztkatonák nem védték meg a hazát a román, szerb és cseh csapatoktól, úgy most a proletárdiktatúra támaszának tartott munkásság mondott nemet a vörös csábításnak. Ezt Kun Béla sírva ismerte be a Budapesti Munkástanács augusztus 1-i ülésén. Utána viszont beszállt egy befűtött mozdonyal várakozó különvonatba, s a bukott magyar politikusok jól ismert hagyományát követte: száműzetésbe indult.

KA: A Tanácsköztársaság kikiáltása

KA: Lenin 1920 májusában egy nagygyűlésen beszél

KA: Kassák Lajos folyóirata (jobbra)

KA: Pogány József, Kunfi Zsigmond és Kun Béla

KA: Lukács György

Beágyazott cikkek:

1919

Vannak esztendőik, amelyek meghatározzák a következő évtizedek sorsát. Ezek olyanok, mint egy nagy rendező pályaudvar, ahol az addig egyenes pályán, egy irányba haladó vonatok hirtelen bonyolult váltórendszereken haladnak át, és nem lehet előre látni, hogy a rengeteg egymásba fonódó sínpár közül melyiken haladnak tovább. Ilyen volt 1918, és ilyennek bizonyult 1919 is. Demokratikus köztársaság; proletárdiktatúra és vörösteror; ellenforradalom és fehérterror váltogatták egymást néhány havonta, és nem lehetett tudni, melyik rendszer lesz képes stabilizálódni.

A szilárd állami keretek szétesését, a zűrzavart a zsidók szokás szerint az átlagnál jobban megszenvedték. A zsidóellenes atrocitások már a monarchia bomlásával elkezdődtek. A proletárdiktatúrában a zsidóknak mint birtokosoknak volt jó esélyük kivívni a hatalom haragját, a fehérterror idején pedig ennél is nagyobb valószínűséggel lettek a bosszúért lihegő különítményesek áldozatai, akiknek zsidó és kommunista, többnyire, egykútya volt.

Ez a meggyőződés mélyen beivódott az ellenforradalmi rendszer ideológiájába, és 1919 után Európa szerte a diadalmas útjára induló szélsőjobb alapvető (rög)eszméje lett. A forradalmi, kommunista pártokban Közép-Kelet-Európában mindenütt észlelhető volt a zsidó származásúak messze átlag feletti részvétele. A közösségüket megtagadó és a világi messianizmus hívéül szegődő forradalmárok szám szerint ugyan a zsidók elhanyagolható töredékét alkották, miközben a hivatalos zsidó szervezetek mindig is lojálisak voltak. De a nemzeti gondolat megrészegült híveit ez nem zavarta. Számukra ez volt a végső bizonyítéka annak, amit eddig is sejteni véltek: a zsidók világhatalomra törnek. Az évezredes mélységekből előtörő zsidóellenes indulatok ezzel széles körökben új és szilárd legitimitációt nyertek.

ECHO TV – Reggeli Híradó – 2019.03.30. 07:17:21 (00:01:58)

Az év elején folytatódott a két számjegyű bérnövekedés

Mv: Az év elején folytatódott a két számjegyű bérnövekedés, januárban 10,6%-kal nőttek a keresetek az egy évvel korábbihoz képest. A Központi Statisztikai Hivatal jelentése szerint ennek megfelelően a bruttó átlagkereset 343 500, míg a nettó 228 400 forint volt. A pénzügyminiszter szerint ezek a számok azt mutatják, hogy a magyar gazdaság továbbra is növekedési fázisban van.

R: A munkahelyek számának bővülésével párhuzamosan a keresetek is nőttek Magyarországon. A KSH legfrissebb adatai szerint

januárban a bruttó átlagbérek 10,6%-kal haladták meg az egy évvel korábbi adatokat. A pénzügyminiszter rámutatott, hogy a visegrádi országok közül 2010 és 2019 között Magyarországon nőtt a legjobban a bruttó átlagkereset.

Varga Mihály, pénzügyminiszter: A 3,6%-os nagyon alacsony munkanélküliségi ráta egyre inkább abba az irányba is kényszeríti a munkáltatókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett dolgozóikat. És szerencsére, ez nincs benne a bérnövekedésben, de szerencsére azt a hatást is látjuk, hogy beruházásokkal, technológiai fejlesztésekkel, automatizálással váltják ki a munkaerőt.

Tóth Gergely, gazdasági szakértő, Munkástanácsok Országos Szövetsége: A béremelkedések várhatóan folytatódni fognak.

R: A KSH adataiból kiderül, hogy januárban a bruttó átlagkereset 343 500 forint volt. A Híradónknak nyilatkozó szakértő szerint tovább nőnek majd a bérek.

Tóth Gergely: Nagyon nagy hangsúlyt fektet a kormány, illetve a vállalkozások is arra, hogy ezek a bérfejlesztések később ne üssenek vissza, tehát fenntarthatóak legyenek, ki tudják gazdálkodni a cégek. Ezért különféle termelékenységjavító, hatékonyságjavító intézkedéseket próbálnak meg bevezetni, és ez garantálhatja azt, hogy ez a folyamat meglesz.

R: Tóth Gergely hozzátette, a fizetések emelkedésében az alacsony munkanélküliségi ráta is szerepet játszik, hiszen arra készíti a munkaadókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett munkaerőt.

hírTV – Híradó 7:00 – 2019.03.30. 07:19:11 (00:01:48)

Az év elején folytatódott a két számjegyű bérnövekedés

Mv: Az év elején folytatódott a két számjegyű bérnövekedés. A bruttó átlagkereset 343 500 forint volt. A pénzügyminiszter szerint ezek a számok azt mutatják, hogy a magyar gazdaság

továbbra is növekedési, erősödési fázisban van.

R: A munkahelyek számának bővülésével párhuzamosan a keresetek is nőttek Magyarországon. A KSH legfrissebb adatai szerint januárban a bruttó átlagbérek 10,6%-kal haladták meg az egy évvel korábbi adatokat. A pénzügyminiszter rámutatott, hogy a visegrádi országok közül 2010 és 2019 között Magyarországon nőtt legjobban a bruttó átlagkereset.

Varga Mihály, pénzügyminiszter: A 3,6%-os nagyon alacsony munkanélküliségi ráta egyre inkább abba az irányba is kényszeríti a munkáltatókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett dolgozóikat és szerencsére ez nincs benne a bérnövekedésben, de szerencsére azt a hatást is látjuk, hogy beruházásokkal, technológiai fejlesztésekkel, automatizálással váltják ki a munkaerőt.

Tóth Gergely, gazdasági szakértő, Munkástanácsok Országos Szövetsége: A béremelkedések várhatóan folytatódni fognak.

R: A KSH adataiból kiderül, hogy januárban a bruttó átlagkereset 343 500 forint volt. A Híradónknak nyilatkozó szakértő szerint tovább nőnek majd a bérek.

Tóth Gergely: Nagyon nagy hangsúlyt fektet a kormány, illetve a vállalkozások is arra, hogy ezek a bérfejlesztések később ne üssenek vissza, tehát fenntarthatóak legyenek, ki tudják gazdálkodni a cégek, ezért különféle termelékenységjavító, hatékonyságjavító intézkedéseket próbálnak meg bevezetni és ez garantálhatja azt, hogy ez a folyamat meglesz.

R: Tóth Gergely hozzátette, a fizetések emelkedésében az alacsony munkanélküliségi ráta is szerepet játszik, hiszen arra készíti a munkaadókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett munkaerőt.

Budapester Zeitung – 2019. 03. 29. (18,19,20,21. oldal)

Frischer Wind oder Luft raus?

Sarah Günther

Was ist los im Land der zersplitterten Gewerkschaftsbünde? Kommen die Konföderationen noch zusammen oder ist die Gewerkschaft eine Organisation von gestern? Diese Fragen begleiten unsere kleine Reise durch die ungarische Gewerkschaftslandschaft. Experte Rainer Girndt, ehemaliger Leiter des ungarischen Gewerkschaftsprojekts der Friedrich-Ebert-Stiftung sowie einige der ungarischen Gewerkschaftsvorstände geben Auskunft über ihre Sicht der momentanen Lage.

Als Rainer Girndt sich das letzte Mal im Sommer 2018 nach der Veröffentlichung seines Lageberichts zur Situation der ungarischen Gewerkschaften und einer anschließenden Diskussionsrunde in eher resignativer Stimmung von den Gewerkschaftsführern und von Budapest verabschiedete, dachte er sich, dass dieses Themenfeld nun langsam abgegraben, alles ausgesprochen und aufgeschrieben sei. Die Probleme wiederholten sich und eine Änderung war kaum absehbar.

Bunte Palette an Gewerkschaftsbünden Seit 1972 unterhält er Kontakte zu den ungarischen Gewerkschaften und engagierte sich seit 1990 zehn Jahre vor Ort als Leiter des Projekts „Gewerkschaftliche Kooperation und Arbeitsbeziehungen“ im ungarischen Büro der Friedrich-Ebert-Stiftung. Danach verfasste er noch zahlreiche Expertisen und realisierte Aufträge zu diesem Thema.

So ist der Titel seiner im Juni erschienenen und mit Edit Németh gemeinsam verfassten Studie bezeichnenderweise „Zwischen Resignation und Aufbruch – Aktuelle Entwicklungen bei den ungarischen Gewerkschaften“, denn der Aufbruch scheint in den letzten Jahrzehnten oft steckengeblieben zu sein. Die Wende brachte in Ungarn – anders als in Deutschland – eine bunte Palette an Gewerkschaftsbünden mit sich. „Kinder des Einparteienstaates“ und des damals zentralisierten Gewerkschaftsbundes SZOT überlebten in neuen Formationen. Neue

Gewerkschaftsbünde gründeten sich.

Heute bestehen sechs sogenannte Konföderationen, also quasi sechs DGBs: die größeren MASZSZ, LIGA und SZEF, gefolgt von den kleineren Arbeiterräten (Munkástanácsok), ÉSZT und MSZ EDDSZ. Unter ihnen kommt es seit der Wende immer wieder zu Spannungen, auch aufgrund der unterschiedlichen politischen Ausrichtung.

Girndt und die Ebert-Stiftung fördern seit 1990 den Dialog und stehen ihnen mit Rat und Tat zur Seite. Sie halten sich dabei möglichst aus den Konflikten heraus und versuchen zur Entschärfung der Kontroversen beizutragen.

Immerhin konnten dabei kleinere, positive Ergebnisse erzielt werden. Eine der gewerkschaftlichen „Sternstunden“ stellt die Aufteilung des verbliebenen Gewerkschaftsvermögens des Einparteienstaats unter den Konföderationen dar, die nach einem langen zwischengewerkschaftlichen Grabenkrieg erzielt wurde. Das Ereignis führte zu einer gewissen Entspannung und war einzigartig in der gesamten MOE-Region.

Schwerer Start nach der Wende Doch die Gewerkschaftsbündnisse konnten in den 90er Jahren weder große Erfolge für die Arbeitnehmerschaft verbuchen noch ein attraktives Image aufbauen, sodass die Zahl der organisierten Arbeiter bis 2018 auf neun Prozent aller ungarischen Erwerbstätigen schrumpfte. Dabei sind die Zahlen besonders in kleineren Betrieben und im Gastronomiebereich am niedrigsten. Die Zersplitterung der Konföderationen und der geringe Organisationsgrad erschweren eine starke Gewerkschaftsarbeit.

Bei grundlegenden Dingen kann man hin und wieder doch einen Konsens erkennen. So wurde beispielsweise eine gemeinsame Erklärung aller Konföderationen und des Deutschen Gewerkschaftsbunds beim Budapest-Besuch des DGB-Vorstands Stefan Körzell Ende Februar unterzeichnet, die „armutsfeste Mindestlöhne“ in der EU zum Ziel hat.

Laut Dr. József Szilágyi, dem Vorstand der Vereinten Elektroenergiegewerkschaft EVDSZ und Ko-Vorsitzendem der alternativen LIGA-Gewerkschaften liegt das Netto-Mindesteinkommen in Ungarn noch immer unter dem Existenzminimum, obwohl die Regierung ständig von einem Wirtschaftswachstum redet. Hier müsse sich auch auf dem europäischen Arbeitsmarkt etwas tun. Einheitliche Standards sollten eingeführt werden. Diesbezüglich besteht ein gewerkschaftsübergreifender Konsens.

Aber auch Tamás Székely, Vorsitzender der Gewerkschaft für Chemieindustrie und Energiewirtschaft VDSZ und stellvertretender Leiter des Gewerkschaftsbundes MASZSZ, spricht von „schwankenden Beziehungen zwischen den Konföderationen“, die natürlich auch von den jeweiligen Führungskräften abhängig seien.

Einen vielversprechenden Ansatz gäbe es laut Girndt jedoch jenseits der Gewerkschaftsbünde in den einzelnen Betrieben, wie jüngst am Audi-Beispiel erlebt, wo die unabhängige Audi-Gewerkschaft seit 1996 immerhin über 70 Prozent der Arbeiter rekrutieren konnte. Branchenübergreifende Kollektivverträge seien in Ungarn eher rar. Eine Ausnahme ist die Elektroenergieindustrie, wo unter Szilágyi zusammen mit der Bergbaugewerkschaft (BDSZ) solch ein Vertrag ausgehandelt werden konnte. Erschwerend kommt hinzu, dass das vorher „äußerst liberale Streikgesetz“ Ungarns im Jahr 2010 durch die Orbán-Regierung so verändert wurde, dass Streiks laut Girndt nahezu unmöglich geworden sind und in den letzten Jahren daher auch kaum oder gar nicht stattfanden. „Sklavengesetz“ brachte Fass zum Überlaufen Umso erstaunter war Girndt zum Jahresende 2018, als die Gewerkschaften ins Rampenlicht der Presse rückten. Seitdem gäbe es wieder einen Grund für ihn, die ungarische Berichterstattung zu verfolgen, wo die Gewerkschaften nun endlich auch wieder vorkämen und auch einmal positiver als nur wie üblich als „schwerfällig herumtappende Dinosaurier“. Ob dies von Dauer ist oder der

Enthusiasmus rasch wieder abebbt, hängt nun von den nächsten Schritten ab.

Aber wie kam es zu diesem neuen Schwung? Alles begann, wie der Vorsitzende der Metallergewerkschaft Vasas, Béla Balogh, erzählt, im Frühling, als schon eine Vorform des später von den Gewerkschaften als „Sklavengesetz“ bezeichneten Gesetzesentwurfs vorgestellt wurde. Als jedoch erste Kritik daran laut wurde, wurde das Gesetz wieder zurückgezogen. Wahrscheinlich auch aufgrund der bevorstehenden Wahlen, wie Balogh vermutet. Dass der Gesetzesentwurf wiederkehren würde, war Balogh schon damals klar. Nachdem im Herbst erst die Cafeteria-Leistungen, also die zusätzlichen geldwerten Leistungen des Arbeitgebers beschnitten worden waren, brachte dann der erneut auftauchende Vorschlag zur Überstundenregelung für sie das Fass zum Überlaufen.

Die interviewten Gewerkschaftsführer sind sich einig, dass die Regierung mit dem Vorschlag und dem Durchwinken des sogenannten Sklavengesetzes nun eine Schwelle der Nicht-Kommunikation überschritten habe. Sie fühlen sich übergangen und es gäbe überhaupt keinen Dialog über diese Änderungen, die ja genau ihr Gebiet, nämlich das Arbeitsrecht, betreffen, empört sich Balogh. Dass ein so weitreichendes Gesetz, wie das nun verabschiedete „Sklavengesetz“, ohne vorherige Konsultationen im Alleingang entwickelt und dann einfach beschlossen wurde, findet er geradezu skandalös.

Auch weisen die Gewerkschaftsführer die Erklärung von Minister Péter Szijjártó zurück, der deutsche Investoren für das Gesetz verantwortlich macht. Tamás Székely hat bereits mit über 60 internationalen Firmen verhandelt, die von einem Einsatz der neuen arbeitgeberfreundlichen Regelungen absehen.

Neue Dialogplattformen Tamás Székely erzählt, dass die Orbán-Regierung von Anfang an signalisiert habe, dass sie weder an der Meinung der Arbeitgeber noch der der Arbeitnehmer interessiert sei. Sie schaffte 2010 als Erstes die seit 1989

tätigen OÉT-Ausschüsse („Landesrat für Abstimmung der Interessen“) ab. Das war eine Dialogplattform zwischen den sechs damaligen Konföderationen, sechs Arbeitgeberverbänden und der Regierung. Stattdessen schuf sie zwei neue, kleinere Organe; das „Ständige Konsultationsforum der Wettbewerbssphäre und der Regierung“ (VKF) sowie einen „Wirtschafts- und Sozialrat“ (NGTT), der aber laut Székely nur ein „Schaufenster-Gremium“ darstellt. Er wird der EU als Dialogplattform präsentiert, hat jedoch kaum eine praktische Bedeutung.

Der NGTT wird zwar von der Regierung koordiniert, findet aber oft ohne ihre Teilnahme statt. Beide Ausschüsse sind wesentlich ineffektiver als der vorher bestehende OÉT-Ausschuss, auch sind sie deutlich weniger repräsentativ. Daneben gibt es nach wie vor den „Landesrat des Öffentlichen Dienstes“ (OKÉT) für den öffentlichen Sektor.

Vereinnahmung durch die Politik Die Frustration über das Fehlen eines Dialogs und die neuen – auch gesundheitlichen – Zumutungen durch das neue Gesetz führten zur herbstlichen Demonstrationswelle. Die Proteste der Gewerkschaften gegen das „Sklavengesetz“ wurden jedoch schnell von Politikern vereinnahmt, was laut Girndt in den letzten Jahrzehnten oft vorgekommen sei.

Einen Standpunkt zur Parteienpolitik zu finden, stellt die Gewerkschaftsbündnisse oft vor Schwierigkeiten und sorgt für Dissens. So gibt es in der LIGA etwa die Vorschrift, dass man als Mitglied zwar parteipolitisch aktiv sein darf, wenn man aber eine Funktion in der Gewerkschaft übernimmt, muss man sein parteipolitisches Engagement beenden, beides zusammen geht also nicht.

Beim MASZSZ gibt es auch schon einmal interne Meinungsverschiedenheiten, ob man europäische Spitzenpolitiker verschiedener Parteien – wie jüngst Frans Timmermans – treffen sollte oder beim parteipolitischen Dialog doch lieber

vorsichtig bleiben sollte und keinerlei Präferenzen, wie von Székely gefordert, erkennen lassen sollte.

Auch Girndt rät den Gewerkschaften, sich von der Parteienpolitik fernzuhalten, besonders bei eigenen Aktionen, gleichzeitig aber offen für einen Dialog mit Politikern zu gewerkschaftlich relevanten Fragen zu bleiben. Auch er sieht die Beteiligung der Politiker an den jüngsten Demonstrationen kritisch. Am Ende habe es so ausgesehen, als wenn die Gewerkschaften die Oppositionsverstärkung spielen würden.

Aber auch die Gewerkschaftsleiter selber sehen die Geschehnisse und die Vereinnahmung der Proteste durch die Politiker durchaus skeptisch. Székely selbst kritisiert, dass der MASZSZ nicht Spielball der Parteipolitik sein darf, schließlich gäbe es unter den Gewerkschaftlern die verschiedensten Wähler, die man nicht vergraulen sollte. Öffentlich kritische Positionen zu aktuellen Gesetzesentwürfen beziehen Viel wichtiger sei es laut Girndt, dass die Gewerkschaften auch öffentlich kritische Positionen zu aktuellen Gesetzesentwürfen beziehen, nicht als Parteipolitik, sondern aus der Perspektive einer auch politischen Interessenvertretung der Arbeitnehmer und Arbeitnehmerinnen. So wurde laut Girndt zum Beispiel eine Stellungnahme zum neuen Familienprogramm der Regierung seitens der meisten Gewerkschaftsbündnisse – bis auf jene des christlichdemokratischen und Fidesz-nahen Bundes der Arbeiterräte – schlicht verschlafen, wie auch Székely zugibt.

Grund dafür sei natürlich auch der zur Zeit stattfindende Lohnkampf in vielen Betrieben. Auch hier ist weiterhin mit den Gewerkschaften zu rechnen. Dabei blieb es in den letzten Monaten nicht beim alleinigen Erfolg der unabhängigen Audi-Gewerkschaft, auch in anderen Unternehmen wurden Erfolge erzielt und bessere Lohnerhöhungen ausgehandelt, wie beispielsweise beim südkoreanischen Autoreifenproduzenten Hankook.

Dort hielt die Chemiegewerkschaft mit großer Unterstützung seitens der Beschäftigten (70 Prozent) zehn Tage lang einen Streik durch. Es war der längste Streik in der 116-jährigen Geschichte dieser Gewerkschaft. Statt der angebotenen zehn Prozent wurden 18,5 Prozent Lohnerhöhung durchgesetzt.

Allianz mit Studentenverbänden Anstatt mit Politikern anzubandeln, sollten die Gewerkschaften eine stärkere Anbindung an die zivile Sphäre und zivile Organisationen suchen, denn hier gäbe es mehrere Anknüpfungspunkte, etwa wenn es um die Arbeitsbedingungen für Menschen mit Behinderungen gehe, meint Girndt. Im Herbst entstand auch erstmals eine Allianz mit Studentenverbänden („Hallgatói Szakszervezet“), die von allen Seiten sehr positiv aufgenommen wird. Von dieser neuen Solidarität versprechen sich die Gewerkschaften auch Zugang zu den Ausbildungsstätten, um so auch bei jungen Menschen ein Bewusstsein für die Bedeutung von Gewerkschaften zu schaffen.

Gleichzeitig kann das Engagement junger Menschen frischen Wind in die eher überalterten Gewerkschaftsstrukturen bringen. Die Gewerkschaften stellen im Gegenzug ihre Infrastruktur zur Verfügung, teilweise sogar eine sehr attraktive, wie etwa das wunderschöne Gebäude der Metallergewerkschaft, die eine der ältesten, traditionsreichsten und zahlenstärksten Gewerkschaften ist.

Fazit Seit etwa einem halben Jahr lässt sich ein leichter Auftrieb der Gewerkschaften feststellen, der durch die Serie von Streiks und Lohnverhandlungen wohl noch weiter andauern wird. Im Vergleich zu Deutschland hat Ungarn noch einiges aufzuholen. Gute Beziehungen nach Deutschland wie zur IG Metall und zum DBG werden unterhalten und in gemeinsamen Projekten wie den neuen Transnationalen Partnerbüros (TPI) in Győr und Kecskemét weiter ausgebaut. Auch europaweit vernetzen sich die Gewerkschaften immer weiter.

Leicht steigende Mitgliederzahlen sorgen ebenfalls für einen

verhaltenen Optimismus. Außerdem wird die Position der Gewerkschaften aufgrund eines leergefegten Arbeitskräftemarktes für Facharbeiter sowie der anhaltenden Abwanderung gegenüber dem Management in Lohnverhandlungen natürlich derzeit sehr begünstigt. Auch das gibt den Gewerkschaften einen Rückenwind, um wieder häufiger das Mittel des Streiks einzusetzen. Insgesamt sind die Gewerkschaften in Ungarn noch immer eine nicht außer Acht zu lassende, gesellschaftliche Kraft.

ECHO TV – Híradó 22:00 – 2019.03.29. 22:17:32 (00:01:58)

Az év elején folytatódott a két számjegyű bérnövekedés

Megismételt hír. A cikk eredetileg 2019-03-29 16:11:50-án/én jelent meg az ECHO TV csatorna Híradó 16:00 műsorában.

Mv: Az év elején folytatódott a két számjegyű bérnövekedés, januárban 10,6%-kal nőttek a keresetek az egy évvel korábbihoz képest. A Központi Statisztikai Hivatal jelentése szerint ennek megfelelően a bruttó átlagkereset 343 500, a nettó 228 400 forint volt. A pénzügyminiszter szerint ezek a számok azt mutatják, hogy a magyar gazdaság továbbra is egy növekedési, erősödési fázisban van.

R: A munkahelyek számának bővülésével párhuzamosan a keresetek is nőttek Magyarországon. A KSH legfrissebb adatai szerint januárban a bruttó átlagbérek 10,6%-kal haladták meg az egy évvel korábbi adatokat. A pénzügyminiszter rámutatott, hogy a visegrádi országok közül 2010 és 2019 között Magyarországon nőtt a legjobban a bruttó átlagkereset.

Varga Mihály, pénzügyminiszter: A 3,6%-os nagyon alacsony munkanélküliségi ráta egyre inkább abba az irányba is kényszeríti a munkáltatókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett dolgozóikat, és szerencsére ez nincs benne a bérnövekedésben, de szerencsére azt a hatást is látjuk, hogy beruházásokkal, technológiai fejlesztésekkel, automatizálással váltják ki a munkaerőt.

Tóth Gergely, gazdasági szakértő, Munkástanácsok Országos Szövetsége: A béremelkedések várhatóan folytatódni fognak.

R: A KSH adataiból kiderül, hogy januárban a bruttó átlagkereset 343 500 forint volt. A Híradónknak nyilatkozó szakértő szerint tovább nőnek majd a bérek.

Tóth Gergely: Nagyon nagy hangsúlyt fektet a kormány, illetve a vállalkozások is arra, hogy ezek a bérfejlesztések később ne üssenek vissza, tehát fenntarthatóak legyenek, ki tudják gazdálkodni a cégek. Ezért különféle termelékenység-javító, hatékonyságjavító intézkedéseket próbálnak meg bevezetni és ez garantálhatja azt, hogy ez a folyamat meglesz.

R: Tóth Gergely hozzátette, a fizetések emelkedésében az alacsony munkanélküliségi ráta is szerepet játszik, hiszen arra készíti a munkaadókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett munkaerőt.

ECHO TV – Híradó 20:00 – 2019.03.29. 20:16:08 (00:01:57)

Az év elején folytatódott a két számjegyű bérnövekedés

Megismételt hír. A cikk eredetileg 2019-03-29 16:11:50-án/én jelent meg az ECHO TV csatorna Híradó 16:00 műsorában.

Mv: Az év elején folytatódott a két számjegyű bérnövekedés, januárban 10,6%-kal nőttek a keresetek az egy évvel korábbihoz képest. A Központi Statisztikai Hivatal jelentése szerint ennek megfelelően a bruttó átlagkereset 343 500, a nettó 228 400 forint volt. A pénzügyminiszter szerint ezek a számok azt mutatják, hogy a magyar gazdaság továbbra is egy növekedési, erősödési fázisban van.

R: A munkahelyek számának bővülésével párhuzamosan a keresetek is nőttek Magyarországon. A KSH legfrissebb adatai szerint januárban a bruttó átlagbérek 10,6%-kal haladták meg az egy évvel korábbi adatokat. A pénzügyminiszter rámutatott, hogy a visegrádi országok közül 2010 és 2019 között Magyarországon

nőtt a legjobban a bruttó átlagkereset.

Varga Mihály, pénzügyminiszter: A 3,6%-os nagyon alacsony munkanélküliségi ráta egyre inkább abba az irányba is kényszeríti a munkáltatókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett dolgozóikat, és szerencsére ez nincs benne a bérnövekedésben, de szerencsére azt a hatást is látjuk, hogy beruházásokkal, technológiai fejlesztésekkel, automatizálással váltják ki a munkaerőt.

Tóth Gergely, gazdasági szakértő, Munkástanácsok Országos Szövetsége: A béremelkedések várhatóan folytatódni fognak.

R: A KSH adataiból kiderül, hogy januárban a bruttó átlagkereset 343 500 forint volt. A Híradónknak nyilatkozó szakértő szerint tovább nőnek majd a bérek.

Tóth Gergely: Nagyon nagy hangsúlyt fektet a kormány, illetve a vállalkozások is arra, hogy ezek a bérfejlesztések később ne üssenek vissza, tehát fenntarthatóak legyenek, ki tudják gazdálkodni a cégek. Ezért különféle termelékenység-javító, hatékonyságjavító intézkedéseket próbálnak meg bevezetni és ez garantálhatja azt, hogy ez a folyamat meglesz.

R: Tóth Gergely hozzátette, a fizetések emelkedésében az alacsony munkanélküliségi ráta is szerepet játszik, hiszen arra készíti a munkaadókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett munkaerőt.

ECHO TV – Híradó 18:00 – 2019.03.29. 18:14:49 (00:01:58)

Az év elején folytatódott a két számjegyű bérnövekedés

Megismételt hír. A cikk eredetileg 2019-03-29 16:11:50-án/én jelent meg az ECHO TV csatorna Híradó 16:00 műsorában.

Mv: Az év elején folytatódott a két számjegyű bérnövekedés, januárban 10,6%-kal nőttek a keresetek az egy évvel korábbihoz képest. A Központi Statisztikai Hivatal jelentése szerint ennek megfelelően a bruttó átlagkereset 343 500, a nettó 228

400 forint volt. A pénzügyminiszter szerint ezek a számok azt mutatják, hogy a magyar gazdaság továbbra is egy növekedési, erősödési fázisban van.

R: A munkahelyek számának bővülésével párhuzamosan a keresetek is nőttek Magyarországon. A KSH legfrissebb adatai szerint januárban a bruttó átlagbérek 10,6%-kal haladták meg az egy évvel korábbi adatokat. A pénzügyminiszter rámutatott, hogy a visegrádi országok közül 2010 és 2019 között Magyarországon nőtt a legjobban a bruttó átlagkereset.

Varga Mihály, pénzügyminiszter: A 3,6%-os nagyon alacsony munkanélküliségi ráta egyre inkább abba az irányba is kényszeríti a munkáltatókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett dolgozóikat, és szerencsére ez nincs benne a bérnövekedésben, de szerencsére azt a hatást is látjuk, hogy beruházásokkal, technológiai fejlesztésekkel, automatizálással váltják ki a munkaerőt.

Tóth Gergely, gazdasági szakértő, Munkástanácsok Országos Szövetsége: A béremelkedések várhatóan folytatódni fognak.

R: A KSH adataiból kiderül, hogy januárban a bruttó átlagkereset 343 500 forint volt. A Híradónknak nyilatkozó szakértő szerint tovább nőnek majd a bérek.

Tóth Gergely: Nagyon nagy hangsúlyt fektet a kormány, illetve a vállalkozások is arra, hogy ezek a bérfejlesztések később ne üssenek vissza, tehát fenntarthatóak legyenek, ki tudják gazdálkodni a cégek. Ezért különféle termelékenység-javító, hatékonyságjavító intézkedéseket próbálnak meg bevezetni és ez garantálhatja azt, hogy ez a folyamat meglesz.

R: Tóth Gergely hozzátette, a fizetések emelkedésében az alacsony munkanélküliségi ráta is szerepet játszik, hiszen arra készíti a munkaadókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett munkaerőt.

Az év elején folytatódott a két számjegyű bérnövekedés

Mv: Az év elején folytatódott a két számjegyű bérnövekedés, januárban 10,6%-kal nőttek a keresetek az egy évvel korábbihoz képest. A Központi Statisztikai Hivatal jelentése szerint ennek megfelelően a bruttó átlagkereset 343 500, a nettó 228 400 forint volt. A pénzügyminiszter szerint ezek a számok azt mutatják, hogy a magyar gazdaság továbbra is egy növekedési, erősödési fázisban van.

R: A munkahelyek számának bővülésével párhuzamosan a keresetek is nőttek Magyarországon. A KSH legfrissebb adatai szerint januárban a bruttó átlagbérek 10,6%-kal haladták meg az egy évvel korábbi adatokat. A pénzügyminiszter rámutatott, hogy a visegrádi országok közül 2010 és 2019 között Magyarországon nőtt a legjobban a bruttó átlagkereset.

Varga Mihály, pénzügyminiszter: A 3,6%-os nagyon alacsony munkanélküliségi ráta egyre inkább abba az irányba is kényszeríti a munkáltatókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett dolgozóikat, és szerencsére ez nincs benne a bérnövekedésben, de szerencsére azt a hatást is látjuk, hogy beruházásokkal, technológiai fejlesztésekkel, automatizálással váltják ki a munkaerőt.

Tóth Gergely, gazdasági szakértő, Munkástanácsok Országos Szövetsége: A béremelkedések várhatóan folytatódni fognak.

R: A KSH adataiból kiderül, hogy januárban a bruttó átlagkereset 343 500 forint volt. A Híradónknak nyilatkozó szakértő szerint tovább nőnek majd a bérek.

Tóth Gergely: Nagyon nagy hangsúlyt fektet a kormány, illetve a vállalkozások is arra, hogy ezek a bérfejlesztések később ne üssenek vissza, tehát fenntarthatóak legyenek, ki tudják gazdálkodni a cégek. Ezért különféle termelékenység-javító, hatékonyságjavító intézkedéseket próbálnak meg bevezetni és ez garantálhatja azt, hogy ez a folyamat meglesz.

R: Tóth Gergely hozzátette, a fizetések emelkedésében az alacsony munkanélküliségi ráta is szerepet játszik, hiszen arra készíti a munkaadókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett munkaerőt.

hírTV – Híradó 22 – 2019.03.29. 22:31:39 (00:01:48)

Az év elején folytatódott a bérnövekedés

Megismételt hír. A cikk eredetileg 2019-03-29 17:21:27-án/én jelent meg az hírTV csatorna Híradó 17:00 műsorában.

Mv: Az év elején folytatódott a kétszámjegyű bérnövekedés, a bruttó átlagkereset 343 500 forint volt. A pénzügyminiszter szerint ezek a számok azt mutatják, hogy a magyar gazdaság továbbra is egy növekedési, erősödési fázisban van.

R: A munkahelyek számának bővülésével párhuzamosan a keresetek is nőttek Magyarországon. A KSH legfrissebb adatai szerint januárban a bruttó átlagbérek 10,6%-kal haladták meg az egy évvel korábbi adatokat. A pénzügyminiszter rámutatott, hogy a visegrádi országok közül 2010 és 2019 között Magyarországon nőtt a legjobban a bruttó átlagkereset.

Varga Mihály, pénzügyminiszter: A 3,6%-os nagyon alacsony munkanélküliségi ráta egyre inkább abba az irányba is kényszeríti a munkáltatókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett dolgozóikat, és szerencsére ez nincs benne a bérnövekedésben, de szerencsére azt a hatást is látjuk, hogy beruházásokkal, technológiai fejlesztésekkel, automatizálással váltják ki a munkaerőt.

Tóth Gergely, gazdasági szakértő, Munkástanácsok Országos Szövetsége: A béremelkedések várhatóan folytatódni fognak.

R: A KSH adataiból kiderül, hogy januárban a bruttó átlagkereset 343 500 forint volt. A Híradónknak nyilatkozó szakértő szerint tovább nőnek majd a bérek.

Tóth Gergely: Nagyon nagy hangsúlyt fektet a kormány, illetve

a vállalkozások is arra, hogy ezek a bérfejlesztések később ne üssenek vissza, tehát fenntarthatóak legyenek, ki tudják gazdálkodni a cégek. Ezért különféle termelékenység-javító, hatékonyságjavító intézkedéseket próbálnak meg bevezetni és ez garantálhatja azt, hogy ez a folyamat meglesz.

R: Tóth Gergely hozzátette, a fizetések emelkedésében az alacsony munkanélküliségi ráta is szerepet játszik, hiszen arra készíti a munkaadókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett munkaerőt.

hírTV – Híradó 19:00 – 2019.03.29. 19:22:31 (00:01:47)

Az év elején folytatódott a bérnövekedés

Megismételt hír. A cikk eredetileg 2019-03-29 17:21:27-án/én jelent meg az hírTV csatorna Híradó 17:00 műsorában.

Mv: Az év elején folytatódott a kétszámjegyű bérnövekedés, a bruttó átlagkereset 343 500 forint volt. A pénzügyminiszter szerint ezek a számok azt mutatják, hogy a magyar gazdaság továbbra is egy növekedési, erősödési fázisban van.

R: A munkahelyek számának bővülésével párhuzamosan a keresetek is nőttek Magyarországon. A KSH legfrissebb adatai szerint januárban a bruttó átlagbérek 10,6%-kal haladták meg az egy évvel korábbi adatokat. A pénzügyminiszter rámutatott, hogy a visegrádi országok közül 2010 és 2019 között Magyarországon nőtt a legjobban a bruttó átlagkereset.

Varga Mihály, pénzügyminiszter: A 3,6%-os nagyon alacsony munkanélküliségi ráta egyre inkább abba az irányba is kényszeríti a munkáltatókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett dolgozóikat, és szerencsére ez nincs benne a bérnövekedésben, de szerencsére azt a hatást is látjuk, hogy beruházásokkal, technológiai fejlesztésekkel, automatizálással váltják ki a munkaerőt.

Tóth Gergely, gazdasági szakértő, Munkástanácsok Országos

Szövetsége: A béremelkedések várhatóan folytatódni fognak.

R: A KSH adataiból kiderül, hogy januárban a bruttó átlagkereset 343 500 forint volt. A Híradónknak nyilatkozó szakértő szerint tovább nőnek majd a bérek.

Tóth Gergely: Nagyon nagy hangsúlyt fektet a kormány, illetve a vállalkozások is arra, hogy ezek a bérfejlesztések később ne üssenek vissza, tehát fenntarthatóak legyenek, ki tudják gazdálkodni a cégek. Ezért különféle termelékenység-javító, hatékonyságjavító intézkedéseket próbálnak meg bevezetni és ez garantálhatja azt, hogy ez a folyamat meglesz.

R: Tóth Gergely hozzátette, a fizetések emelkedésében az alacsony munkanélküliségi ráta is szerepet játszik, hiszen arra készíti a munkaadókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett munkaerőt.

hírTV – Híradó 17:00 – 2019.03.29. 17:21:27 (00:01:47)

Az év elején folytatódott a bérnövekedés

Mv: Az év elején folytatódott a kétszámjegyű bérnövekedés, a bruttó átlagkereset 343 500 forint volt. A pénzügyminiszter szerint ezek a számok azt mutatják, hogy a magyar gazdaság továbbra is egy növekedési, erősödési fázisban van.

R: A munkahelyek számának bővülésével párhuzamosan a keresetek is nőttek Magyarországon. A KSH legfrissebb adatai szerint januárban a bruttó átlagbérek 10,6%-kal haladták meg az egy évvel korábbi adatokat. A pénzügyminiszter rámutatott, hogy a visegrádi országok közül 2010 és 2019 között Magyarországon nőtt a legjobban a bruttó átlagkereset.

Varga Mihály, pénzügyminiszter: A 3,6%-os nagyon alacsony munkanélküliségi ráta egyre inkább abba az irányba is kényszeríti a munkáltatókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett dolgozóikat, és szerencsére ez nincs benne a bérnövekedésben, de szerencsére azt a hatást is látjuk, hogy

beruházásokkal, technológiai fejlesztésekkel, automatizálással váltják ki a munkaerőt.

Tóth Gergely, gazdasági szakértő, Munkástanácsok Országos Szövetsége: A béremelkedések várhatóan folytatódni fognak.

R: A KSH adataiból kiderül, hogy januárban a bruttó átlagkereset 343 500 forint volt. A Híradónknak nyilatkozó szakértő szerint tovább nőnek majd a bérek.

Tóth Gergely: Nagyon nagy hangsúlyt fektet a kormány, illetve a vállalkozások is arra, hogy ezek a bérfejlesztések később ne üssenek vissza, tehát fenntarthatóak legyenek, ki tudják gazdálkodni a cégek. Ezért különféle termelékenység-javító, hatékonyságjavító intézkedéseket próbálnak meg bevezetni és ez garantálhatja azt, hogy ez a folyamat meglesz.

R: Tóth Gergely hozzátette, a fizetések emelkedésében az alacsony munkanélküliségi ráta is szerepet játszik, hiszen arra készíti a munkaadókat, hogy béremeléssel tartsák meg a jobban képzett munkaerőt.

Kossuth Rádió – Jó reggelt, Magyarország! – 2019.03.29.
07:19:34 (00:03:51)

Összeállítás: Már most elérte a jövő évre kitűzött európai uniós célértéket a foglalkoztatottság

Mv: Már most elérte a jövő évre kitűzött európai uniós célértéket a foglalkoztatottság. A KSH adatai szerint tavaly december és idén február között a munkavállalók átlagos létszáma háromezer híján négy és félmillió fő volt. Rubint Dániel és Kovács Márton összeállítása.

R: Hét évvel ezelőtt még a munkaképes lakosság csaknem 12%-a nem dolgozott. Ez az arány 2016 januárjára megfeleződött, mára pedig 3,6%-ra süllyedt. A Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat adatai szerint a legkevesebben Győr-Moson-Sopron megyében kerestek állást. Ott a munkavállaló korú népesség mindössze

egy százaléka nem tudott elhelyezkedni. A foglalkoztatók januárban is mintegy 16 ezer betöltetlen álláshelyet jelentettek be, leginkább a fővárosban, Borsod-Abaúj-Zemplén, Szabolcs-Szatmár-Bereg és Bács-Kiskun megyében. Varga Mihály pénzügyminiszter elmondta, európai szinten is kedvezőnek számítanak a magyar adatok.

Varga Mihály, pénzügyminiszter: Hollandiával vagyunk párhuzamosan harmadik helyen a munkanélküliségi rátában. Csak Csehországban és Németországban kisebb a munkanélküliségi ráta. Magyarország ebből a szempontból jó adatokat tud felmutatni. 2010 óta, tehát a kormányváltás óta több mint 800 ezerrel nőtt a munkában állók száma, és a versenyszférán belül, ezen belül 670 ezer fővel többen tudtak elhelyezkedni.

R: A tárcavezető hangsúlyozta, a gazdasági folyamatok miatt már nem elsősorban a munkanélküliségi ráta csökkentésén van a hangsúly, hanem a munkáltatók fokozódó munkaerőigényének kell megfelelni.

Varga Mihály: A legfontosabb célunk az, hogy a munkaügyi hivatalok a korábbinál sokkal komolyabb segítséget tudjanak adni a pályakezdő fiataloknak, kisgyermekes anyáknak, a közfoglalkoztatásban lévőknek, az álláskeresőknél. Örömteli tény, hogy a közfoglalkoztatásban lévőknek a száma is jelentős csökkent, az elmúlt egy évben 39 ezer fővel. Tehát ez is azt jelenti, hogy innen, ebből az állományból egyre többen tudnak az elsődleges munkaerőpiacra visszalépni.

R: A közfoglalkoztatottakon a munkaügyi intézményrendszer egyéni karriertervezéssel tudna segíteni. Erről már a Munkástanácsok Országos Szövetségének elnöke beszélt a Kossuth Rádióknak. Palkovics Imre hozzátette, munkaerő-tartalék van még a periférián lévő fiatalok és nyugdíjasok között is.

Palkovics Imre, elnök, Munkástanácsok Országos Szövetsége: A bérnek egyértelmű szerepe van, hogy itt a nemzeti bank által fölvezetett perspektívát látjuk mi reálisnak, vagyis, hogy tíz

éven belül, 2030 környékére meg kellene duplázni az átlagkeresetet Magyarországon. És az már egy olyan szintje lenne a kereseteknek, a jövedelmeknek, hogy lényegesen nagyobb készlet lenne itt maradni Magyarországon munkaerőnek, mint pillanatnyilag.

R: Palkovics Imre szerint a legtöbb piaci szereplő már felismerte, hogy a munkaerő minden korábbinál nagyobb értéket képvisel. Így a szakszervezetek alkupozíciója jelentősen javult.

Palkovics Imre: Ennek vannak előnyei a gazdaság számára, bizonyos negatívumokat is lehet tapasztalni, hogy már nem tudják megválogatni a munkaerőt, minőségi munkaerőt, de hát nyilvánvaló, hogy minőségi munkaerőt csak minőséginek nevezhető bérekkel lehet megtartani.

R: A Munkástanácsok Országos Szövetségének elnöke úgy látja, hogy egyes munkavállalók a munkaerőhiány hátrányait is tapasztalhatják. Néhányukat sokkal inkább terhelnek a vállalkozások.

Palkovics Imre: Tehát akik ma munkahelyekkel rendelkeznek, és nincs elegendő munkaerő, ott a meglévő állományra hárul nagyobb teher. Ezt számos területen lehet érezni. Ez is azért hozzájárul ahhoz a fluktuációhoz, ami ezeken a helyeken elég magas még mindig, illetve hát nagyon magas.

R: A kormány korábban már három térségben, Szabolcs-Szatmár-Bereg, Hajdú-Bihar és Borsod-Abaúj-Zemplén megyében átalakította a munkaügyi hivatalokat, melyek már tanácsadóként is működnek a cégek és a munkavállalók között. A pozitív első eredmények után ezt további három megyére, Heves, Jász-Nagykun-Szolnok és Nógrád megyére is kiterjesztik. Varga Mihály pénzügyminiszter az adatokról beszélve elmondta, körülbelül félmillió inaktív ember van még a magyar gazdaságban. Így hosszabb távú cél, hogy a programot országossá bővítsék.

Fokozódik a feszültség a hazai szakszervezetek között

Nagy Kristóf

Több millió munkavállalónak nyújthat érdekvédelmet egy hazánkban is erősödő alternatív szakszervezeti mozgalom. Olaszországban az egyik konföderáció már leszámolt az osztályharcra épülő modellel, sikeresen növelte tagságát és fontos szociális kérdésekben is jelentős előrelépéseket ért el. Gian Luigi Ferretti, az Unione Generale del Lavoro nemzetközi kapcsolatokért felelős vezetője a Magyar Nemzetnek kiemelte: nemzetközi szervezet létrehozásán dolgoznak, és alapelvük, hogy elutasítják a migrációt, valamint a globalista törekvéseket.

Az olaszoknál bevált az alternatíva

Az új típusú nemzetközi szakszervezetiség elutasítja a migrációt és az európaiság erodálását

Több mint négymillió munkavállalónak jelenthet valós érdekvédelmet az a nemzetközi szakszervezeti kezdeményezés, amelynek megerősítéséért a Munkástanácsok Országos Szövetsége együttműködést köt az Unione Generale del Lavoro (UGL) olasz konföderációval.

Ennek lényege, hogy az osztályharcos szemléletű, kommunizmusban gyökerező érdekvédelem helyett egy keresztény-konzervatív szemléletű, úgynevezett részesedési modellel alapuló, a harc helyett tárgyalásokra épülő szakszervezeti berendezkedés is elterjedjen világszerte. Erre valós társadalmi igény van hazánkban is, mivel mindössze 8-10 százalékos a szakszervezeti tagság, közülük sokaknak nem tetszik, hogy a képviselőjük baloldali politikai célokra használja fel őket. Az alternatív képviselői modell Olaszországban már jelentős eredményeket tud felmutatni. – Mi a „másik szakszervezetként” definiáljuk magunkat, pontosan

azért, mert alternatívák vagyunk. Úgy gondoljuk, hogy a dolgozók és a nyugdíjasok érdekei anélkül is védhetők, hogy olyan, rég túlhaladott, XIX. századi ideológiákhoz folyamodnánk, mint amilyen az osztályharc. Azért küzdünk, hogy a dolgozók részesedjenek a vállalatok irányításából és hasznából. Nem véletlen az összhang köztünk és Palkovics Imre, a Munkástanácsok elnöke között, aki 1992-ben, amikor parlamenti képviselő volt, előterjesztette azt a törvényt, amelynek elfogadása lehetővé tette a privatizálandó társaságok alkalmazottainak, hogy részesedhessenek a cégek tulajdonából – nyilatkozta a Magyar Nemzetnek Gian Luigi Ferretti, az UGL olasz szakszervezeti konföderáció nemzetközi kapcsolatokért felelős vezetője. Kiemelte: Olaszországban az osztályharcos baloldali szakszervezetek még mindig élvezik azon előnyöket, amelyeket a sok évtizedes egységes fellépésükkel értek el, amihez minden eszközt felhasználtak, az erőszakot is beleértve. Ugyanakkor az UGL folyamatosan növekszik: egyre több dolgozó és nyugdíjas hagyja ott a régi szakszervezeteket, habár a baloldali propaganda Olaszországban is mindent elkövet annak érdekében, hogy az alternatíva kevésbé hallathassa a hangját.

Ferretti kiemelte: a mindennapi munkában sokszor nem látható az UGL és a többi szakszervezet közötti különbség. Ami eltér, az a szakszervezeti szerep átfogó víziója. Az UGL-lel ellentétben ugyanis a többi szakszervezet egyre inkább olyan globalista ideológiai célokért küzd, amelyekkel szisztematikusan rombolja a nyugati civilizáció alapjait. Az UGL többek közt harcol az ellen a globalista terv ellen, amely támogatja újabb rabszolga-tömegek betelepítését, arra használva őket, hogy csökkentsék a munkaerő költségét, aminek az olasz dolgozók lennének a kárvallottjai, kevesebb munkalehetőséggel és nyomottabb bérekkel. – Egészen a közelmúltig szervezetünk kizárólag nemzeti ügyekre összpontosított, és csak az utóbbi időben kezdtünk nemzetközi kapcsolatokat kiépíteni, nagy sikerrel – fogalmazott Ferretti. Felidézte: Dél-Amerikában kezdték a munkát, de néhány hónappal ezelőtt például Moszkvába

kaptak meghívást, most pedig a Munkástanácsokkal állapodtak meg, míg a közeljövőben a legnagyobb török szakszervezet kongresszusán vesznek részt. – Már sok évvel ezelőtt úgy döntöttünk, hogy nem lépünk be a baloldal által dominált szakszervezeti szövetségekbe.

Arra költöttük volna tagjaink pénzét, hogy olyasminek legyünk részesei, ahol legjobb esetben is csak megtűrtek volna minket, de ez semmi hasznot nem hozott volna. Amióta a vízióinkhoz közel álló szakszervezetekkel vagyunk kapcsolatban, komolyan gondolkodunk azon, hogy létrehozzuk a mi alternatív nemzetközi szövetségünket – tette hozzá.

IDEGESEK A BALOSOK Felháborodást keltett a baloldalhoz köthető szakszervezeteknél, hogy a Munkástanácsok együttműködik az alternatív érdekvédelmi modell megerősítésében.

Szintén felzúdulást keltett, hogy az egykori Szakszervezetek Országos Tanácsának (SZOT) vagyonával kapcsolatban megírtuk: a rendszerváltáskor – megtartva a marxista ideológiát – ebből alakult meg a mostani Magyar Szakszervezeti Szövetség jogelődje. Lapunknak Palkovics Imre kifejtette: a Munkástanácsok és a Liga törvényesen használták a nekik járó vagyonelemeket, ellentétben azokkal, akik most bírálják, holott hozzájárultak ahhoz, hogy mesés vagyonelemek vándoroljanak saját tulajdonba. Kiemelte: hosszan lehetne sorolni ezeket. Mészáros Melinda érdekesnek tartja, hogy bizonyos tisztségviselők egyik, illetve másik oldalként aposztrofálják a szakszervezeteket. A Liga már megalakulásakor elhatárolódott a rendszerváltás előtti irányvonalától, politikailag semleges szövetségként nem kapcsolható az egykori állampárttal együtt tevékenykedő szakszervezetiséghez.

Mint mondta, döntéshozatali szinten is a munkavállalók jobb körülményeiért, szociális helyzetéért, magasabb béréért dolgoznak.

KA: Politika vagy valós érdekvédelem? Az erőszakos fellépés a

magyarországi, ellenzékhez köthető képviseleteknél sem ismeretlen eszköz

Magyar Demokrata – 2019. 03. 27. (6,24,25. oldal)

Búcsú az összeszereléstől

SINKOVICS FERENC

Jól látszik az aktuális sztrájkokból és a bérkövetelésekből, hogy felértékelődött a szakszervezetek szerepe. Használni is akarja őket a hazai politikai ellenzék, de még Brüsszel is. Mások mellett a Munkástanácsok sem ugrott be az ellenzéknek, csak a klasszikus érdekképviseleti munkát végzi. Palkovics Imrével, a Munkástanácsok elnökével beszélgettünk.

Jól látszik az aktuális sztrájkokból és a bérkövetelésekből, hogy felértékelődött a szakszervezetek szerepe. Használni is akarja őket a hazai politikai ellenzék, de még Brüsszel is. Mások mellett a Munkástanácsok sem ugrott be az ellenzéknek, csak a klasszikus érdekképviseleti munkát képviseli. Palkovics Imrével, a Munkástanácsok elnökével beszélgettünk.

MUNKÁSTANÁCSOK: A KÉPZETT MUNKAERŐ, A RENDEZETT VISZONYOK VONZERŐT JELENTENEK

Búcsú az összeszereléstől

– A kormányhoz közeli körökben nem nagyon tetszett, hogy önök is megszólaltak a túlóratörvény körül kialakult vitákban, méghozzá kritikus hangon...

– Kritikusan, de kompetensen. Azt tettük, ami a dolgunk. Úgy láttuk, hogy van egy pont, ahol a törvényalkotó gyengítette a munkavállalók kollektív védelmét. Beláttuk viszont, hogy vannak helyzetek, amelyekben a kollektív védelem nem működne, hiszen sok kis- és közepes vállalkozásban nincsenek szakszervezetek, tehát nincs más megoldás, a munkaadónak az egyénekekkel kell megkötnie a plusz túlórákra vonatkozó megállapodását.

– Önök is úgy látják, hogy itt nyomást gyakorolhat a munkaadó? Vagyis sérülhet az önkéntesség elve?

– Nem látom annyira veszélyesnek helyzetet. A magyar munkaerő-tartalék elfogyott, ennek következtében ma már lényegesen nagyobb a foglalkoztatási biztonság a hazai munkahelyen, mint annak előtte. És fontos, hogy ennél fogva is emelkedni kezdtek a bérek. – De úgy látszik, a dolgozók szerint nem eléggé. Az Audinál folytatott sikeres sztrájk óta sorra jönnek a tüntetések, most épp a Hankooknál van sztrájjal fenyegető bérvita. – Valóban, kisebb üzemeknél is zajlanak bérviták, és kisebb sztrájkok is vannak. A dél-koreai Hankook olyan vállalat, amely nem az európai kultúrából érkezett, és másként értelmezi a munkakapcsolatokat és a munkajogi kérdéseket, mint az európaiak. Ugyanez felvetődött korábban a japán Suzukinál is. Ez a kulturális ütközés persze vitákhoz, konfliktusokhoz vezet. Ezek a cégek azon a szinten szeretnék tartani a profitjukat, mint amit a beruházás indításakor kasszíroztak. Nem veszik tudomásul, hogy a magyar fizetések közelítik az európai béreket, azaz a vállalati profitból bőségesebben kellene visszaosztaniuk, mint eddig.

– Ezek valós problémák. Ám sok szakszervezet hangját leginkább csak a magyar túlóratörvény kapcsán lehetett hallani az utóbbi időkben. Miért?

– A politikai ellenzék úgy gondolta, hogy most talált egy olyan témát, amellyel megszólíthatja és maga mellé állíthatja a társadalom széles rétegeit. A baloldal vissza akar térni a másságok és a kisebbségek támogatásától a munkásokhoz, mert a másságnak nincs társadalmi bázisa. Csakhogy hazugságokkal, csúsztatásokkal próbálta felheccelni az embereket. Ehhez nyújtottak segítséget a baloldali szakszervezetek, amelyek a túlóratörvény előkészületeinek során is egyértelműen azt akarták, hogy a kormány vonja vissza a javaslatát. A kompromisszumok nem érdekelték őket, konfliktusokra és azok kiélezésére játszottak.

– Most 3,4 százalékon áll a magyar munkanélküliségi ráta. Már az előbb is említette, hogy elfogyott a hazai munkaerő. Mit javasol ebben a helyzetben a Munkástanácsok?

– Itthon kell tartani, illetve vissza kell csábítani a fiatalokat. Erre a bérek emelése a legalkalmasabb, de nagyon fontosak az új családpolitikai intézkedések is. No meg a biztonság. Az MNB programjában az szerepel, hogy tízéves távon meg kell duplázni a hazai átlagkeresetet, és hogy a 2016-os szinthez képest 40 százalékkal kell emelkednie a fizetések reálértékének. Ezen az úton haladunk. Nincs kizárva, hogy a gazdaság bizonyos szegmenseiben szükség lehet vendégmunkásokra is, de ők csak a térségre jellemző kultúrkörből érkehetnek.

– Nagy kérdés, hogy meddig emelkedhetnek a hazai bérek, hol van az a pont, ahol már elijeszti a külföldi befektetőket?

– Ez sokkal árnyaltabb kérdés, mint ahogy azt korábban bemagyarázták a közvéleménynek. A gazdaság szereplői rég felismerték, hogy a bér nem költségkérdés, hanem hatékonysági kérdés. Alacsony bérért összeszerelő üzemet lehet működtetni. Aki több hozzáadott értéket szeretne előállítani, annak jó szakemberek kellene, a jó szakembereket pedig meg kell fizetni. Globális verseny zajlik a képzett munkavállalókért, kitágult a világ. Elhitették velünk, hogy a külföldi befektetőt elriasztják a magas bérek, ezzel akarták befogni a magyar munkavállalók száját. De már 2010-ben látszott, hogy ez nem így van. A válság alatt nyugaton csökkent a vállalatok profitja, és stagnáltak a dolgozói bérek. Nálunk viszont nőtt profit, a bérek pedig csökkentek. Az unió válságkezelő politikája írta elő, hogy vissza kell fogni a fizetéseket, ennek jegyében vette el a Bajnai-kormány is a közalkalmazottak 13. havi bérét. Mára alaposan megváltozott a helyzet, sőt, a gazdaság erejét figyelembe véve van terepe a bérek további növekedésnek. A feldolgozóiparban ez egyes számítások szerint akár 30 százalék is lehet.

– A befektetőknél tartottunk. Azaz, miért is jönnek, ha

emelkednek a bérek?

– A képzett munkaerő, a rendezett körülmények, a megszépülő települések, a sport és szórakozási lehetőségek, a jó iskolák és nem utolsósorban a biztonság, azaz a biztonságos élet, a zavartalan termelés lehetősége miatt. Fontos az is, hogy a szakképzési rendszerünk igyekszik összehangolódni a cégek igényeivel, azaz folyamatos lesz a szakember-utánpótlás. E ponton játszik komoly szerepet a duális képzés, amelyben közvetlenül összekapcsolódik az oktatás és a foglalkoztatás. Kikerültünk az összeszerelő kategóriából, sok világcég hozzánk hozza a kutatási, fejlesztési bázisát, vagy annak egy részét is.

– Milyennek látja az új szakszervezeteket? Itt-ott már elhangzott, hogy jobban teljesítenek a régieknél...

– Az új beruházásoknál, például az Audinál működő szervezet elhatárolódott a politikai cirkusztól, és kijelentette, hogy nem a túlóratörvény ellen tüntet, hanem a dolgozói bérek emeléséért. Hozzá tették, hogy amúgy is az éves bértárgyalások időszakában vannak, és a magyar gazdaság teljesítménye lehetővé teszi a fizetések emelését, amit sürgető dolognak tekintettek, hiszen a csehországi, szlovákiai és a lengyelországi VW-fiókokban 19-25 százalékkal, de van ahol még ennél is jobban keresnek az emberek, mint a Győrben.

– Ez hogy lehet?

– Az adott kormányon múltott minden. Az volt a kérdés, hogy milyen feltételeket szabott a betelepülő multiknak. Ha a nemzet érdekeit képviselte, akkor igyekezett rákényszeríteni a külföldi beruházókat, hogy minél magasabb bérszinten alkalmazzák a munkásokat. Ez nálunk csak 2010 óta van így. Az Audi szakszervezete jól működött. Mi nem rivalizálunk velük, és a többi hasonló szervezettel sem, egyetértünk abban, hogy elsősorban helyben, a saját munkahelyeiken kell fellépniük, azaz rendezniük a munkaadójukkal fennálló vitáikat. Méghozzá

úgy, hogy eközben ne tévedjenek át a politikai terepére, mert nem a politizálás a dolguk.

– Szlovákok, lengyelek. Az ellenzék gyakran felhossa, hogy a magyar dolgozó még a románoknál is rosszabbul keres...

– Ez csúsztatás. Az OECD-országok közül nálunk emelkedtek a legdinamikusabban a bérek, a miénk a legnagyobb keresetnövekedés. Az igaz, hogy a románoknál 18 százalékos volt a bruttó béremelkedés, nálunk pedig csak 12 százalékos. De Romániában jóval nagyobbak az elvonások, így ott a nettó emelkedés 6 százalék, a magyar viszont 8,5 százalék.

– Tüntettek a közszolgák március 14-én. Ez egy nehezebben kezelhető világ, mint a versenyszféráé?

– Nehezebben. Lassú modellváltás zajlik a közszférában, a kormány a teljesítmény irányába tolja el a hangsúlyokat. Akik a régi rendben szocializálódtak, azok számára furcsák a változások. Ez érthető is. Nem ők tehetnek arról, hogy eddig nem voltak elég hatékonyak, hanem a modell. Ezért kell változtatni rajta.

– Félnek az elbocsátásoktól...

– Már korábban felvetődött, hogy elegendő lenne 300-400 ezer közszolga. A kormány azonban azt mondta, hogy a csökkentés csak természetes fogyás útján történhet, azaz a nyugdíjba vonulók helyébe nem vesznek fel új embereket. És hát segíteni kell azokat, akik át akarnak menni a versenyszférába. – Egyes ellenzéki megmondóemberek szerint cinikus stratégia a bérek emelése. Merthogy Orbán Viktor kádári módon kenyerezi le ezzel a lakosságot... – A baloldali kormányok az elvonásokban és a hitelekben bíztak, az Orbán-kormány a vásárlóerő növelésében. Az idej költségvetés 8,5 százalékos fogyasztásnövekedést irányzott elő, tudva, hogy ez a gazdaság legfontosabb hajtómotorja. Növekszik a minimálbér, ez a szakszervezetek számára nagy eredmény. Az átlag minimálbér most 149 ezer forint, 2010 előtt a fele volt. Ma már a minimálbért keresők

is a szegénységi küszöbön vannak, és nem alatta.

– Mit vár a májusi EP-választástól? Érvényesül-e majd a magyar példa?

– Megtört a háttérhatalom korlátlan befolyása és uralma. Pedig már ott tartott, hogy kormányokat nevezett ki. Ehelyett felsorakoztak azok az erők, az Egyesült Államoktól Magyarorszáig, amelyek szerint az embereknek is részesedniük kell a növekedésből. Ma már az ipari munkásság jövedelmének több mint háromszázszorosát teszi zsebre a felső tízezer az USA-ban. Mekkora volt ez az arány 1940-ben? Háromszoros-négyszeres. Korábban nagyobb volt a jólét, mint napjainkban, beleértve a szociális juttatások szélesebb körét. Noam Chomsky is azt mondja, populista az, aki a nép érdekeit tartja szem előtt. Ezt az attitűdöt elítélik a mai elitek. Márpedig én azt gondolom, a populisták erősödni fognak májusban. Összhang, afféle szövetség is alakulóban van köztük. A Munkástanácsok például az UGEL nevű olasz, Salvini szellemiségéhez közel álló keresztény szakszervezet küldöttségét fogadta pár napja. Ebben a szférában is változóban van a világ.

Beágyazott cikkek:

„A baloldal vissza akar térni a másságok és a kisebbségek támogatásától a munkásokhoz, mert a másságnak nincs társadalmi bázisa. Csakhogy hazugságokkal, csúsztatásokkal próbálta felheccelni az embereket”

Magyar Nemzet – 2019. 03. 26. (13. oldal)

Sokan támogatják a megújulást

Bubenkó Csaba szerint a dolgozói igényekkel találkozhatna az alternatív szakszervezetiség

Nagy Kristóf

Nem lehet eszköze a munkavállaló egy szakszervezet munkáltatót vagy politikai irányt segítő törekvéseinek, márpedig a

rendszerváltozás óta ez jellemzi a hagyományosan baloldalhoz köthető képviselőket – hangsúlyozta lapunknak Bubenkó Csaba. A Kereskedelmi Alkalmazottak Független Szakszervezete elnöke ezért támogatja a Munkástanácsok azon törekvését, amellyel egy reformista, alternatív szakszervezeti berendezkedést, konzervatív-keresztény értékrendű mozgalmat erősítene meg Magyarországon, valós alternatívát nyújtva a marxizmusban gyökerező képviselőkre.

Támogatja a Kereskedelmi Alkalmazottak Független Szakszervezete (KDFSZ), hogy megerősödjön Magyarországon is egy új szakszervezeti irány, amely nem a munkáltatói és politikai célokat szolgálja ki, hanem valós érdekvédelmet ad a munkáltatóknak – mondta a Magyar Nemzetnek Bubenkó Csaba, a tömörülés elnöke. Felidézte, a rendszerváltozáskor két konföderáció alakult meg, a Liga Szakszervezetek és a Munkástanácsok.

Közben a Magyar Szakszervezeti Szövetség és számos helyi képviselő a szocializmusban működő Szakszervezetek Országos Tanácsának (SZOT) vagyonából – megtartva a marxista elveket – alakult meg. Ez az MSZP–SZDSZ-kormányok alatti tevékenységükön is meglátszott.

Bubenkó Csaba szerint álszent, hogy most azok a szakszervezetek szerveznek sok helyen demonstrációt, amelyek a 2010-es kormányváltás előtt, amikor a munkavállalókat sorozatos érdeksérelmek érték, egyet sem. A baloldali kormányok alatt egyedül a Liga és a Munkástanácsok szervezett országos megmozdulást, például a vasutas gördülősztrájkot.

Mindezt úgy, hogy akkor még a sztrájk törvény is nagyobb hatáskört engedett a képviselőeknek. – Nem használhatja eszközként a szakszervezet a munkavállalót politikai céljainak eléréséhez. Tiszta viszonyokat kell megteremteni annak érdekében, hogy az emberek is világosan lássák, mely tömörülések vannak elkötelezve a politikai baloldalnak vagy a munkáltatóknak – hangsúlyozta Bubenkó Csaba. Példaként

említette, hogy a kereskedelemben működő reprezentatív képviselet által megkötött kollektív szerződés olyan elemeket is tartalmaz, amelyek kedvezők a munkáltatónak, ám hátrányosak a dolgozóknak.

Ezt a munkavállalóknak is észre kellene venniük, és kérdőre kellene vonniuk képviseletüket. Ezzel szemben a KDFSZ eredményes sztrájkot szervezett a Tescónál, mivel a munkavállalói érdekek ezt kívánták. Az egyeztetéseken ugyanis – mint első lépés – nem sikerült eredményt elérni.

Bubenkó Csaba arról is beszélt, nélkülözhetetlen lenne olyan felmérést végezni, amelyből kiderül a munkavállalók valós igénye az érdekképviselet felé: alternatív, keresztény-konzervatív értékrendek mentén szerveződő vagy a marxista, osztályharcos, baloldali berendezkedésű szakszervezetet szeretnének.

A képviseleteknek pedig szakértők bevonásával elemzéseket, szakmai tanulmányokat kellene készíteniük a dolgozók valós helyzetéről. Mindamellett a kormányoldalnak is nagyobb nyitottságot kell mutatnia, mert a párbeszéd jelenlegi hiánya, a képviseletek megkerülése a döntéshozatalban elfogadhatatlan Bubenkó Csaba szerint.

Korábban beszámoltunk róla, az osztályharcos, tőkeellenes, marxista gyökerű szakszervezetek ellenében szervez nemzetközi, alternatív érdekvédelmi mozgalmat az egyik legnagyobb olasz konföderáció, az Unione Generale del Lavoro, amely együttműködési megállapodást készít elő a Munkástanácsokkal. Palkovics Imre elnök szerint a munkavállalók érdekvédelme ma az együttműködéssel, a dolgozók által megtermelt javakból juttatott részesedéssel érhető el, nem a nyílt konfliktusok kiélezésével.

MEGÁLLAPODTAK A BÉREKRŐL A VASÚTNÁL Egyezség született az idej béremeléséről a MÁV-nál – közölte a Mérnökök és Technikusok Szabad Szakszervezete (MTSZSZ). A munkáltató által

előterjesztett javaslat – a MÁV Zrt. és a vasutas érdekképviselők által a 2017–2019-es időszakra kötött, hároméves bérmegállapodásnak megfelelően – a 2017-es átlagosan 13 százalékos, majd 2018-ban átlagosan 12 százalékos bérfejlesztést követően az idei évre meghatározott átlagosan ötszázalékos bérfejlesztés végrehajtására vonatkozott.

KA: Eredményes sztrájkokat szervezett korábban az érdekvédelmi tömörülés

Magyar Nemzet – 2019. 03. 25. (1,13. oldal)

A hangulatkeltés nem segít a dolgozókon

Alternatív szakszervezeti mozgalmat szervez egy olasz konföderáció

Nagy Kristóf

Az osztályharcos, tőkeellenes, marxista gyökerű szakszervezetek ellenében szervez nemzetközi, alternatív érdekvédelmi mozgalmat az egyik legnagyobb olasz konföderáció, az Unione Generale del Lavoro, amely együttműködési megállapodást készít elő a Munkástanácsokkal. Palkovics Imre elnök szerint a munkavállalók érdekvédelme ma az együttműködéssel, a dolgozók által megtermelt javakból juttatott részesedéssel érhető el, nem a nyílt konfliktusok kiélezésével.

A marxista-kommunista gyökerű szakszervezeti modellel szemben szervez alternatív mozgalmat az egyik legnagyobb olasz szakszervezeti konföderáció, a Unione Generale del Lavoro (UGL), amely itthon a Munkástanácsok Országos Szövetségével köt együttműködési megállapodást. Palkovics Imre, a Munkástanácsok elnöke lapunknak kifejtette: a közös értékek, például az úgynevezett részvételi szakszervezeti modell mentén működnek együtt az olasz érdekvédőkkel.

Ennek lényege: a munkavállaló részesüljön akár részvények,

akár profit formájában a megtermelt javakból.

Ez elősegíti a társadalmi felemelkedést, és a dolgozók motivációja is nő.

Az elnök szerint mára átalakult a munkásság társadalmi státusa, ezért a baloldalhoz köthető szakszervezetek marxizmusban gyökerező, osztályharcos szemlélete már nehezen képes a munkavállalók érdekeit szolgálni. Ezzel szemben az alternatív érdekvédelem jegyében az együttműködés szerepe fontos a mindenkori kormányokkal, munkaadókkal. Az ebben a modellben gondolkodó szakszervezetek egyesítésére az UGL a jövőben nemzetközi szervezetet szeretne létrehozni, amelyhez partnereket keres. Ezt a Munkástanácsok is támogatja, mivel a Nemzetközi Európai Szakszervezeti Szövetség nyíltan, a tagok megkérdezése nélkül hirdeti azokat a baloldali eszméket, amelyek közé a migráció támogatása is tartozik.

Palkovics Imre kiemelte: a rendszerváltozás óta látszik a törésvonal a hazai szakszervezetek között, amelyet az elmúlt időszakban például a túlóratörvény is felszínre hozott.

Az osztályharc nem segíti a dolgozót

Alternatív nemzetközi szakszervezeti modell kínálhat valós védelmet a munkavállalónak

A közös értékek mentén köt együttműködési megállapodást a Munkástanácsok Országos Szövetsége és az egyik legnagyobb olasz szakszervezeti konföderáció, az Unione Generale del Lavoro (UGL) a napokban. Palkovics Imre, a Munkástanácsok elnöke a Magyar Nemzetet arról tájékoztatta, az együttműködés alapja a munkavállalók valós érdekvédelmének előmozdítása, amelyet a két konföderáció az úgynevezett részvételi szakszervezeti modellel kíván segíteni. – Megváltozott a munkásság társadalmi státusa, ezért a baloldalhoz köthető, marxizmusban gyökerező szakszervezetek szemlélete már nehezen képes a munkavállalók érdekeit szolgálni. A munkások harcát ugyanis jobb társadalmi utópiával kapcsolták össze, azaz nem

csak a munka világát hanem az egész kapitalista társadalmat át akarták formálni. Így a szakszervezeti mozgalom és a baloldali politizálás összekapcsolását képviselik. Olasz barátaink világszerte keresik az együttműködést azokkal a szakszervezetekkel, amelyek más, alternatív szemléletet képviselnek.

A Munkástanácsok megalakulása óta reformista szakszervezeti alternatívát kínál, a részvételi modellben látja a dolgozók valós érdekvédelmét – hangsúlyozta Palkovics Imre. – Ennek lényege, hogy nem kapcsolódunk okvetlenül politikához, inkább pragmatikus célokat követünk és jelszavunk: többet! Azaz több bért, több szabadidőt, jobb munkafeltételeket – részletezte.

Cél, hogy a munkavállalók részesedést kapjanak akár részvények formájában, akár a megtermelt profit arányából, ami nem megy túl a jobbra üzemi szinten folyó alku körén. Nem a mindenáron való harc és osztályellenesség, nyílt konfliktusok politikája az alapja, hanem a partnerség kialakítása a mindenkori kormányokkal és munkáltatókkal. Ezzel elérhető a munkavállalók tartós felemelkedése a polgárság körébe, mivel az általuk megtermelt javakból részesedést kapnak, így motiváltabbá válnak.

A Munkástanácsok elnöke fontosnak tartja az UGL nemzetközi kezdeményezését, hogy a marxista-kommunista gyökerű szakszervezeti mozgalmak ellentételezésére ez az 1920-as évektől létező modell egyre több helyen nyújthasson valós érdekvédelmi alternatívát.

Palkovics Imre emlékeztetett: a nemzetközi szövetségek, beleértve a Nemzetközi és Európai Szakszervezeti Szövetséget (ITUC, ETUC), egyértelműen beálltak a baloldali, nyitott társadalmat, s migrációt támogató tömörülések sorába, ráadásul ezeket a nézeteket úgy hirdetik, hogy erről ki sem kérték teljes tagságuk véleményét. A Munkástanácsok az ITUC-ból már kilépett, és megfontolja ETUC-tagságának felfüggesztését, mivel a konföderáció megalakulásától a konzervatív, keresztény

értékek mellett tette le a voksát. – Az elmúlt hónapokban Magyarországon is előjöttek a rendszerváltozás óta lappangó törésvonalak a szakszervezetiségen belül – fejtette ki Palkovics Imre. Példaként említette, hogy a túlóratörvény apropóján úgy hirdettek politikai harcot, országos sztrájkot egyes konföderációk, többek közt a Magyar Szakszervezeti Szövetség (Maszsz), hogy nem létező problémát nagyítottak fel, ezzel félrevezetve a munkavállalókat. Amikor pedig a legnagyobb német érdekképviselői konföderáció, a Német Szakszervezeti Szövetség látogatott hazánkba, akkor a Maszsz megrögzötten bizonygatott nem létező dolgokat, egyfajta ködszurkálással reagálva a Munkástanácsok és a Liga Szakszervezetek valós tényeken alapuló állításaira. Ezzel a fenyegetésen, követelésen alapuló, az országot lejárató szemlélettel a Munkástanácsok nem tud azonosulni. – Olaszországban négy országos konföderáció működik, közülük az UGL már korábban szembement a többi, kommunista gyökerű képviselővel – jegyezte meg Palkovics Imre. A hetven éve alakult konföderáció sikereit jól mutatja, hogy korábbi tisztségviselőjük ma munkaügyi miniszterként számos szociális rendelkezést fogadtatott el a kormánnyal. Az UGL célja, hogy nemzetközi szervezetet hozzon létre azon érdekvédelmi tömörüléseknek, amelyek az együttműködéssel és a munkavállalói részvétellel kívánják elősegíteni a dolgozók felemelkedését.

KA: Vörös vihar. Tévút a baloldali mozgalmak marxizmusban gyökerező szemlélete

Zalai Hírlap – 2019. 03. 23. (10. oldal)

A Tanácsköztársaság Zala megyében

PAKSY ZOLTÁN

2019 egyik kerek évfordulója a magyar Tanácsköztársaság megalakulása, hiszen azt éppen 100 esztendővel ezelőtt, 1919. március 21-én kiáltották ki Budapesten. A következőkben röviden megpróbáljuk összefoglalni, mi is történt Zalában „a

dicsőséges 133 napban” – ahogy a szocialista korszakban szokták ezt az időszakot emlegetni.

Zalaegerszegen a hatalomváltás csak március 24-én történt. Ekkor a vármegyeház dísztermében gyűltek össze a város és a vármegye addigi és új előljárói. Először Briglevics Károly kormánybiztos-főispán emelkedett szólásra és jelentette be lemondását. Felszólította a tisztviselőket, a tisztikart és minden embert, hogy tömörüljön egy táborba, mert a hazát meg kell védeni a „proletariátussal az élen, mert csak ez van hivatva az ország megmentésére”. Ezután a Zalaegerszegi Munkástanács vezetője, Vigh István szociáldemokrata párttitkár vette át a szót, aki bejelentette a háromtagú direktórium megalakulását, amelynek a tagja Vigh mellett Varga Gábor ács és Dandy Ferenc nyomdász lett. Ezután a közalkalmazottak letették az esküt, és az ünnepélyes hatalomátvétel az utcán folytatódott, ahol már hatalmas tömeg várta őket. Elöl álltak a Szociáldemokrata Párt tagjai, a szervezett munkások, valamint a vasutasok, a köz- és magánalkalmazottak. Ugyancsak itt álltak a különböző katonai és karhatalmi alakulatok tagjai: a rendőrség, a csendőrség, a fogházőrök, valamint a nemzetőrök és a huszárok. A kordonon kívül állt a „közönségnek az a része, amely nem tartozott a szocialista párthoz”, mögöttük pedig lovas rendőrök és huszárok egy-egy szakasza. A gyűlésen a biztonság kedvéért három géppuskaállást is kialakítottak, melyek közül az egyiket a rendőrség, kettőt pedig a nemzetőrök felügyeltek. Külön érdekességként megemlíthetjük, hogy a belső körben jelen volt még egy nagyobb csoport, az „orosz gárda, hatalmas vörös zászlóval, rajta Lenin és Trockij arcképével”. Ők a Zalaegerszeg-Pózva területén lévő hatalmas első világháborús foglytábor orosz katonái voltak, akik nem tudták vagy akarták elhagyni a tábort, és most támogatták az új hatalmat.

A téren Dandy Ferenc nyomdász jelentette be a hatalomváltást, amit „zúgó éljenzés fogadott”. Ezután néhány beszéd hangzott el, majd a tömeg meghallgathatta a munkásdalárda indulóit, s

ezzel az ünnepélyes hatalomátvétel a megyeszékhelyen be is fejeződött. Nagykanizsán már korábban, 22-én lezajlott a hatalomváltás. Ennek az az oka, hogy a város élén Sneff József személyében már addig is szociáldemokrata párttitkár állt mint kormánybiztos. Az események egyébként Nagykanizsán is hasonlóan történtek. Itt a Fő téren összesereglett tömegnek egy budapesti kommunista kiküldött foglalta össze az elmúlt napok eseményeit, majd Sneff tartott beszédet. Itt is megalakult egy háromtagú direktórium, amelynek a tagja Sneff mellett Brónyai Lajos nyomdász és Bárány József lett. A megye élére pedig egy Budapestről küldött régi szociáldemokrata pártaktivista, Erdős Márkus nyomdász került mint kormánybiztos. Érdekesen alakult azonban a megye helyzete. Zala ugyanis a két város, Zalaegerszeg és Nagykanizsa rivalizálása miatt már 1919 februárjában kettészakadt, és ez a helyzet a Tanácsköztársaság idején is fennmaradt. Mindkét direktórium – a zalaegerszegi és a nagykanizsai – magát nyilvánította a megye irányító szervének. A zűrzavaros állapotot jól tükrözik a március végén történt események. Március 25-én a nagykanizsai direktórium közölte, hogy Vágó Béla belügyi népbiztoshelyettesétől felhatalmazást kapott a megye irányítására. Másnap azonban újabb rendelet jött Vágótól, amelyben az előző rendeletét visszavonta. Ennek hatására a két direktórium végül a megye kettéosztásában állapodott meg, amit a Tanácsköztársaság kormánya április 11-én szentesített. Így a Nagykanizsa-központú Dél-Zalához hét, a zalaegerszegi Észak-Zalához pedig öt járás került. Az új hatalom legfontosabb változtatása az volt, hogy a régi tisztviselők mellett beosztott direktóriumai küldöttek, bizalmiak tevékenykedtek, politikai ellenőrzést gyakorolva felettük. Így például a zalaegerszegi polgármesteri hivatalhoz, Czobor Mátyás polgármester mellé egy kommunista érzelmű ügyvédet, a zalaegerszegi járási főszolgabíró mellé pedig egy kőművest osztottak be.

Április 7-én tartották a megyében a tanácsválasztásokat, amely – nem meglepő módon – a munkáspárt elsőprő győzelmét hozta. A

szavazás a munkásság mozgósításával a hivatalosan jelölt, kommunista érzelmű személyek megválasztásával zajlott le, s ezzel a városok, a járások és a községek élére is a választott tanácsok kerültek.

Zala megyét a vörösteror elkerülte, de a fegyveres összetűzéssé fajuló nagybakónaki incidenst ki kell emelni. A faluban agitáló szocialista küldötteket ugyanis a helyiek elzavarták, a falusi direktórium elnökét pedig lemondásra szólították föl. Segélykérésükre május 23-án 40 fős vörös őri alakulat nyomult a településre, melynek egyik tagja egy helybeli gazdát jelentéktelen szóváltás után agyonlőtt. Az esemény hatására a falusiak félreverték a harangot, és vadászfegyvereikkel felfegyverkezve megfutamították a vörösöket. Május 25-én Szombathelyről és Sopronból érkező 200-300 fős katonai egység zárta körbe a települést, ahova közben a környező falvakból is érkeztek fegyveres ellenállók. A támadók elfoglalták a községet, de a harcban az egyik vöröskatona elesett. Az alakulatot vezető nagykanizsai vádbiztos ezért megtorlásként 22 személyt letartóztatott, s közülük három főt, két csapi és egy nagybakónaki gazdát halálra ítélt, akiket még aznap Nagykanizsán ki is végeztek.

A tanács hatalom bukása végül augusztus elején egy gyors katonai hatalomátvétellel zajlott le. Augusztus 3-án egy páncélvonat gördült be a zalaegerszegi állomásra, amelyről a székely hadosztály katonái ugráltak le. Lefegyverezték a vörös alakulatokat, és visszaállították a régi közigazgatást.

KA: Zala megye vezetői a Tanácsköztársaság időszakában. Középen áll Erdős Márkus, Zala megye kormánybiztosa. Tőle jobbra Zilahi István, Zalaegerszeg rendőrkapitánya, a zalaegerszegi Vörös Őrség parancsnoka. Balra Dandy Ferenc szociáldemokrata párttitkár, a zalaegerszegi direktórium tagja

Beágyazott cikkek:

Megtorlásként 22 főt letartóztatott, közülük 3-at halálra

ítélt, akiket még aznap ki is végeztek

Kossuth Rádió – Krónika 12:00 – 2019.03.22. 12:09:52
(00:01:07)

Tavaly Magyarországon nőhettek a legnagyobb mértékben a bruttó keresetek az Európai Unióban

Megismételt hír. A cikk eredetileg 2019-03-22 08:06:38-án/én jelent meg az Kossuth Rádió csatorna Krónika 08:00 műsorában.

Mv: Tavaly Magyarországon nőhettek a legnagyobb mértékben a bruttó keresetek az Európai Unióban, tájékoztatott az uniós statisztikai hivatal. Közölték, a munkavállalók csaknem 12%-os bérnövekedését Magyarországon úgy tudták végrehajtani a munkaadók, hogy az emelkedés mértékéhez képest ez csak 9,6%-os összköltség-növekedéssel járt. Ezt a szociális hozzájárulási adó csökkentése magyarázza, mondta a Kossuth Rádió reggeli műsorában a Munkástanácsok Országos Szövetségének elnöke. Palkovics Imre szerint van még hová nőnie a magyar fizetéseknek, de ezzel együtt nem kell attól félni, hogy a befektetők kivonulnak Magyarországról a növekvő bérköltségek miatt.

Palkovics Imre, elnök, Munkástanácsok Országos Szövetsége: Még mindig egyharmad béren foglalkoztatnak ebben a térségben a befektetők, ez bőven megéri még nekik. Még ha a felét elérjük, még akkor is lényeges növekedés következhet be bérekben. De az még mindig csak a felét fogja érni. Tehát még messze vagyunk attól, hogy a nyugat-európai béreket elérjük és megfontolás tárgyává tegyük, hogy a befektetők, hogy érdemes-e ide jönniük. Nagyon is érdemes, alacsony keresetek vannak még mindig, és jól képzett, fegyelmezett szakemberek.

Kossuth Rádió – Krónika 10:00 – 2019.03.22. 10:06:23
(00:01:06)

Tavaly Magyarországon nőhettek a legnagyobb mértékben a bruttó keresetek az Európai Unióban

Megismételt hír. A cikk eredetileg 2019-03-22 08:06:38-án/én jelent meg az Kossuth Rádió csatorna Krónika 08:00 műsorában.

Mv: Tavaly Magyarországon nőhettek a legnagyobb mértékben a bruttó keresetek az Európai Unióban, tájékoztatott az uniós statisztikai hivatal. Közölték, a munkavállalók csaknem 12%-os bérnövekedését Magyarországon úgy tudták végrehajtani a munkaadók, hogy az emelkedés mértékéhez képest ez csak 9,6%-os összköltség-növekedéssel járt. Ezt a szociális hozzájárulási adó csökkentése magyarázza, mondta a Kossuth Rádió reggeli műsorában a Munkástanácsok Országos Szövetségének elnöke. Palkovics Imre szerint van még hová nőnie a magyar fizetéseknek, de ezzel együtt nem kell attól félni, hogy a befektetők kivonulnak Magyarországról a növekvő bérköltségek miatt.

Palkovics Imre, elnök, Munkástanácsok Országos Szövetsége: Még mindig egyharmad béren foglalkoztatnak ebben a térségben a befektetők, ez bőven megéri még nekik. Még ha a felét elérjük, még akkor is lényeges növekedés következhet be bérekben. De az még mindig csak a felét fogja érni. Tehát még messze vagyunk attól, hogy a nyugat-európai béreket elérjük és megfontolás tárgyává tegyük, hogy a befektetők, hogy érdemes-e ide jönniük. Nagyon is érdemes, alacsony keresetek vannak még mindig, és jól képzett, fegyelmezett szakemberek.

Kossuth Rádió – Krónika 08:00 – 2019.03.22. 08:06:38 (00:01:06)

Tavaly Magyarországon nőhettek a legnagyobb mértékben a bruttó keresetek az Európai Unióban

Mv: Tavaly Magyarországon nőhettek a legnagyobb mértékben a bruttó keresetek az Európai Unióban, tájékoztatott az uniós statisztikai hivatal. Közölték, a munkavállalók csaknem 12%-os bérnövekedését Magyarországon úgy tudták végrehajtani a munkaadók, hogy az emelkedés mértékéhez képest ez csak 9,6%-os összköltség-növekedéssel járt. Ezt a szociális hozzájárulási

adó csökkentése magyarázza, mondta a Kossuth Rádió reggeli műsorában a Munkástanácsok Országos Szövetségének elnöke. Palkovics Imre szerint van még hová nőnie a magyar fizetéseknek, de ezzel együtt nem kell attól félni, hogy a befektetők kivonulnak Magyarországról a növekvő bérköltségek miatt.

Palkovics Imre, elnök, Munkástanácsok Országos Szövetsége: Még mindig egyharmad béren foglalkoztatnak ebben a térségben a befektetők, ez bőven megéri még nekik. Még ha a felét elérjük, még akkor is lényeges növekedés következhet be bérekben. De az még mindig csak a felét fogja érni. Tehát még messze vagyunk attól, hogy a nyugat-európai béreket elérjük és megfontolás tárgyává tegyük, hogy a befektetők, hogy érdemes-e ide jönniük. Nagyon is érdemes, alacsony keresetek vannak még mindig, és jól képzett, fegyelmezett szakemberek.

Kossuth Rádió – Jó reggelt, Magyarország! – 2019.03.22.
06:41:50 (00:07:56)

Magyarországon nőhettek a legnagyobb mértékben a bruttó keresetek az unióban

– Szignál –

Mv: 2018-ban Magyarországon nőhettek a legnagyobb mértékben a bruttó keresetek az Európai Unió 28 tagállama közül. Erre a megállapításra juthatott az, aki végig nézte az Európai Unió statisztikai hivatalának, az Eurostatnak a legfrissebb vállalati adatait. Ugye itt a számokat, ha nézzük, akkor közel 12%-kal nőtt a bruttó kereset Magyarországon, de ez a munkaadónak csak 9,6%-os költségnövekedést jelentett. Hogyan lehet ez, hogyan sikerült ezt a varázslatot elkövetni? Kérdezem Palkovics Imrét, a Munkástanácsok Országos Szövetségének az elnökét.

Palkovics Imre, elnök, Munkástanácsok Országos Szövetsége: Jó reggelt kívánok, üdvözlöm a kedves hallgatókat is! Ez a varázslatnak tűnő eset az úgy eshetett meg, hogy 2016-ban a

szociális partnerek makroszinten a kormány és a versenyszférának konzultációs fórumának keretében kötöttek egy megállapodást, amelynek a lényege az volt, hogy amennyiben évente hat százalékkal növekszik a reálkereset a versenyszférában, akkor a munkaadó által fizetett szociális hozzájárulási adó két százalékkal fog csökkenni évente. És hát ez a folyamat már 2017, '18, és az idén '19-ben is be fog következni valószínű júliustól.

Mv: Ez ilyen jelentősen tudja csökkenteni a bérre rakódó költséget?

Palkovics Imre: Így van. Hát az évi két százalékkal csökkenti, és ugye ezen a szinten számolva a béreknél ugye ez a 11,9%-os bruttó növekedésből közel 3%-ot jelent ez az úgynevezett 2%-os, illetve van még egy prémium is, egy fél százalék. Hogyha ez minden negyedévben ez a csökkenés bekövetkezik, illetve növekedés bekövetkezik a reálkeresetben, ez egy ösztönző is, ugyanis, ennek a '16-os megállapodásnak volt egy olyan eleme, hogy 2022-ig, azaz '16-hoz képest hat év múlva negyven százalékkal kellene emelkednie a reálkeresetnek Magyarországon. És ez egy ösztönző rendszert is ez a megállapodás tartalmazott a kormány javaslatára. Ezt a munkaadók és a szakszervezetek természetesen, inkább, mint a munkaadók örömmel vették, hogy egy ilyen növekedési előirányzat van ebben a megállapodásban. És hát ez zajlik gyakorlatilag. Hála istennek a gazdaság úgy teljesít és a bérek úgy növekednek, hogy ez a szociális hozzájárulási adócsökkenés is megtörténhet. Így fordulhat elő, hogy a bruttó növekedés, amelyet a munkavállalók ugye megkapnak, annak nettó tartalmát természetesen zsebükbe, az nagyobb mértékű, mint amennyiben ez a vállalati szektornak, a gazdálkodó szektornak kerül.

Mv: Ugye itt mind a két fél jól jár, mert jól jár a munkaadó is, mert hiába emeli ugye nagymértékben a béreket, viszont kevesebb a költsége, amit a bérekre kell fizetni. Jól jár a munkavállaló, mert hiszen növekedik a bére. Ugye itt az állami

bevétel szűkül össze. De ezt ki tudja pótolni a gazdaság bővülésével, annak a pluszjövedelmével a kormány, az állam?

Palkovics Imre: Hát egyrészt a gazdaság növekedésével, a nagyobb számú munkavállaló, hisz ismertek az adatok, hogy a foglalkoztatás nagyon nagy mértékben megnövekedett az utóbbi nyolc évben, lehet ezt mondani, és a munkanélküliség pedig ezzel párhuzamosan történelmi mélységbe csökkent, 3,4%-os. Az már a teljes foglalkoztatottság a szakirodalmi kategóriák szerint. És ez azt eredményezi, több munkavállaló fizet kevesebbet gyakorlatilag, vagy több munkavállaló után fizetnek kevesebb járulék munkaadók személyenként.

Mv: A végösszeg nem lesz attól sokkal kevesebb, ugye?

Palkovics Imre: Az még növekedett is.

Mv: Még növekedni is tud

Palkovics Imre: Még növekedett is, így van.

Mv: Hogyha megnézzük az...

Palkovics Imre: Az állam bevétele ebből a forrásból.

Mv: Igen, nem akarok én itt elveszni a statisztikában, csak hogyha megnézzük tényleg a 27 országnál, valóban ezt látjuk, hogy esetleg Románia az, ahol egy picit nagyobb mértékben növekedtek az elmúlt években. Viszont ott nem csökkentek a bérre rakódó terhek. Tehát a gazdaság végül is nem...

Palkovics Imre: Nagyobb az elvonás, így van.

Mv: Végül is nem járt jobban, a munkáltatók sem jártak jobban.

Palkovics Imre: Igen. Hát az ellenzék lehet hallani egy ilyen kitételt, hogy már Románia is lekörözi minket. Azt lehet látni, Romániában nagyon nagy volt a lemaradás, a bruttó bérek emelkedését nagyon meg kellett ott is növelni ahhoz képest, hogy Romániából irdatlan mennyiségű munkavállaló hagyta el

ugye a román munkaerőpiacot. Tehát ott is egy kényszer munkaerőhiány miatt kényszer van a román gazdaságban is. Csak ott a makrogazdasági egyensúlyok másképp néznek ki, nagyobb a munkabérekre rakódó teher. Így a munkavállaló, román munkavállaló zsebében maradó összeg hiába növekszik ugye bruttó összegben nagyobb mértékben, legnagyobb mértékben Európában az elmúlt pár évben a román munkabér, mégis a nettó tartalma ennek alacsonyabb. Az utolsó helyen van Európában Bulgária és Románia körülbelül a bérek összehasonlításban, ha az Eurostat adatai alapján megnézzük. Azt is meg lehet említeni, hogy a nyugat-európai átlag az olyan 2,5%-os éves növekedés, míg a kelet-európai átlag, a magyar az egyik legkiemelkedőbb nettó tartalmát tekintve, és a vásárlóerejét tekintve a béreknek. Most már kezdjük elérni a visegrádi négyek között ugye az elsőket, a cseheket és a lengyeleket e vonatkozásban. Viszont azt látni kell, hogy Kelet-Európában valóban egy nagyon-nagyon dinamikus gazdasági növekedés, ezzel együtt a jövedelem emelkedése is.

Mv: A bérnövekedés és a bérfelzárkózás nem jelent veszélyt, nem jár veszélyekkel is? Arra gondolok, hogy azért az egy versenylőny volt Magyarország számára, hogy nem voltak túl magasak a bérek. Hát, ha jött ide egy beruházó. Most itt nem kerülünk a saját magunk csapdájába?

Palkovics Imre: Igen, elfogadtatták velünk a gazdaság, a politika irányítói az elmúlt évtizedekben, hogy Magyarországnak az a jó, ami a nemzetközi befektetőknek, vagyis hogy alacsony legyen a bér. Ennek a következménye az, hogy Magyarország tulajdonképpen egy összeszerelő üzem lett, és Magyarország, illetve Kelet-Európa is egy nagyon-nagyon bérleszakadással küszködik azóta is. Ez ma már a gazdaság gátjává vált, a gazdasági növekedés gátjává vált ez a bér, úgynevezett alacsony bércsapda. Ha ebből nem törünk ki, akkor továbbra is ezek a viszonyok maradnak. Alacsony hozzáadott értékű vállalatoknál alacsony munkabérrel dolgozó munkavállaló. Tehát ebből ki kell törni. Ez egy olyan

folyamat, ami ezt segíti, az európai bérfelzárkóztatás tulajdonképpen zajlik.

Mv: Ugye, ha igazuk lennek az ellenzőknek, akkor annak kéne bekövetkeznie, hogy itt nagy számban mennének el a beruházók ebből az országból. Ugyanakkor nem ezt látjuk, hanem inkább nagy számban érkeznek ebben az országban. Meg, hogyha a bérre rakódó teher csökken, azt ők is szeretik, nem?

Palkovics Imre: Így van. Tehát azt látni kell, hogy az európai egységes gazdaságban a munkaerőpiacon a nyugat-európai béreknek most értük el az egyharmadát. Tehát a nagy nyugat-európai országok, Franciaország, Németország, Nagy-Britannia átlagának az egyharmadát éri el így ma a kelet-európai átlagkereset. Tehát még mindig egyharmad béren foglalkoztatnak ebben a térségben befektetők, ez bőven megéri még nekik. Még ha a felét elérjük, még akkor is lényeges növekedés következhet be bérekben, de az még mindig csak a felét fogja érni. Tehát még messze vagyunk attól, hogy a nyugat-európai béreket elérjük, és megfontolás tárgyává tegyék a befektetők, hogy érdemes-e idejönniük? Nagyon is érdemes. Alacsony keresetek vannak még mindig, és jól képzett, fegyelmezett szakemberek.

Mv: Palkovics Imrét, a Munkástanácsok Országos Szövetségének elnökét hallották.

Szabadság – 2019. 03. 20. (3. oldal)

A Tanácsköztársaságot 100 éve kiáltották ki Magyarországon

Az első világháborús vereség sújtotta, elkeseredett Magyarországon száz éve, 1919. március 21-én kikiáltották a Tanácsköztársaságot, a proletariátus 133 napig fennálló diktatúráját.

A soknemzetiségű Osztrák– Magyar Monarchia 1918 őszén a háborús vereség következtében szétesett, romjain új államalakulatok jöttek létre. Magyarországon az 1918. október

30-án kezdődött őszirozsás forradalom nyomán Károlyi Mihály gróf alakított koalíciós kormányt, amely megoldhatatlan problémák tömegével találta szemben magát. November 16-án kikiáltották a Magyar Népköztársaságot, ezzel Magyarország ismét szuverén állam lett, de a párizsi békekonferencia nem tárgyalta az új kormánnyal. Általánossá tették a választójogot, deklarálták a polgári szabadságjogokat, törvényt hoztak a földosztásról, de ennek végrehajtása nem kezdődött meg. A közellátás nem javult, hiány volt élelmiszerekből, korlátozni kellett a fűtést és a világítást. Az ország egyre nagyobb területe került az utódállamok megszállása alá, a kormányt jobbról is, balról is támadták. Károlyit 1919. január 11-én köztársasági elnökké választották, a miniszterelnöki teendőket Berinkey Dénes vette át.

Az elkeseredett tömegek körében egyre nagyobb befolyásra tett szert az 1918. november 24-én Kun Béla vezetésével létrejött Kommunisták Magyarországi Pártja (KMP), melynek alapítói zömmel Szovjet-Oroszországból hazatért bolsevik hadifoglyok voltak. A KMP-t 1919 februárjában betiltották, vezetőit letartóztatták, de a gyűjtőfogházból tovább folytatták tevékenységüket, kapcsolatot kerestek az együttműködésre hajló szociáldemokratákkal.

Ebben a feszült helyzetben nyújtotta át március 20-án Ferdinand Vix alezredes, az antant katonai misszióvezetője a párizsi békekonferencia jegyzékét, amely arra szólította fel a kormányt, hogy keleten a Debrecen–Szeged vonalig vonja vissza a csapatokat, a kiürítendő terület egy része román megszállás alá kerül, másik részén semleges övezet létesül. Az elfogadhatatlan feltételek miatt a Berinkey-kormány még aznap lemondott, Károlyi pedig egy szociáldemokrata kormány kinevezését javasolta.

Erre már nem került sor, mert március 21-én délelőtt a szociáldemokrata pártvezetés úgy döntött, hogy megállapodást kötnek a kommunistákkal, és átveszik a hatalmat. A gyűjtőfogházban zajló tárgyalásokon megegyeztek a két párt

egyesítéséről Magyarországi Szocialista Párt néven, célként a munkás-, katoná- és paraszt tanácsok segítségével a proletárdiktatúra megvalósítását, új hadsereg felállítását és a Szovjet-Oroszországgal kötendő szövetséget jelölték meg. A Budapesti Munkástanács este proklamálta a proletárdiktatúrát.

Károlyit csak ezután értesítették telefonon a polgári demokratikus köztársaság megszűnéséről, valamint arról, hogy tudta nélkül, de aláírásával közleményt tettek közzé, mely szerint lemond és „átadja a hatalmat a proletariátusnak”. Késő este megalakult a 12 népbiztosból álló kormány, a Forradalmi Kormányzótanács, amelynek elnöke a szociáldemokrata Garbai Sándor, tényleges vezetője a külügyi népbiztos Kun Béla lett.

Az államrendszer a tanácsokra épült, a községi és fővárosi kerületi tanácsokat közvetlenül, a járási, megyei és fővárosi, illetve országos tanácsokat közvetve választották, a végrehajtó hatalmat a tanácsok által választott direktóriumok gyakorolták. A Tanácsköztársaság parlamentje, a Tanácsok Országos Gyűlése mindössze egyszer, júniusban ülésezett, hogy elfogadja a Magyarországi Szocialista Szövetséges Tanácsköztársaság alkotmányát.

A Forradalmi Kormányzótanács első intézkedéseként statáriumot és szesztilalmat hirdetett, majd határozatot hozott az egyház és az állam szétválasztásáról, a szabad vallásgyakorlásról, a forradalmi törvényszékek létrehozásáról, az általános munkakötelezettségről és a munkához való jogról, illetve a Vörös Hadsereg felállításáról. Kárpótlás nélkül államosították a nagyüzemeket, a bankokat, a közlekedési vállalatokat, a nagybirtokokat, de a földet nem osztották fel, az szövetkezeti tulajdonban maradt. Köztulajdonba vették a nem állami iskolákat, és egységes oktatási rendszert terveztek.

A szocialista rendszer azonnali megvalósítására tett, túlkapásokkal teli kísérlettel egyre többen fordultak szembe. A földosztás elmaradása miatt csalódott parasztság közömbös maradt, a bérből és fizetésből élőket az infláció sújtotta.

Júniusban vidéken már felkelések kezdődtek, a fővárosban a tisztiiskolások lázadtak fel. Az „ellenforradalmi szervezkedések” felderítésére, leverésére és megtorlására a Vörös Őrség volt hivatott, különítményeket (mint a hírhedt Lenin-fiúk) és statáriális bíróságokat is felállítottak, a vörösteror idején kivégzettek számát 300–600 közé teszik.

Az újjászervezett Vörös Hadsereg áprilisban kénytelen volt a demarkációs vonalat átlépő román és csehszlovák erők elől visszavonulni. A válságos helyzetben Stromfeld Aurél vezérkari főnök vezetésével sikerült a védelem gyors átalakítása, a tömeges mozgósítás. Májusban megindult az ellentámadás, a felvidéki hadjárat során visszafoglalták Kassát, Eperjest, Bártfát. A váratlan sikerek megdöbbenítették a párizsi békekonferencia vezetőit. Georges Clemenceau francia miniszterelnök június elején jegyzékben ismertette Magyarország új határait, és Felvidék kiürítéséért cserébe felajánlotta a részvételt a békekonferencián, s a román és csehszlovák kormányt is felszólította a visszavonulásra. A jegyzéket a Forradalmi Kormányzótanács elfogadta, az elfoglalt területek kiürítése miatti tiltakozásként Stromfeld lemondott.

A románok azonban nem vonták vissza csapataikat, s miután a Vörös Hadsereg július második felében indított offenzívája kudarcba fulladt, átkeltek a Tiszán. A reménytelen helyzetben augusztus 1-jén lemondott a Forradalmi Kormányzótanács, véget ért a Tanácsköztársaság 133 napos uralma.

KA: Román csapatok a Hősök terén

Magyar Nemzet – 2019. 03. 19. (1,13. oldal)

Bátrabban sztrájkolnak a dolgozók

Nagy Kristóf

Ma már határozottabban lépnek fel a munkavállalók, velük együtt pedig a szakszervezetek is határozottabb megmozdulásokkal segítik a harcot a magasabb keresetek

érdekében. A cégek többsége együttműködő, ám vannak olyan vállalatok, ahol már jogi eszközöket kell bevetni. A munkáltatói oldal óvatos, bár a tőkeerős cégek általában engednek a követeléseknek.

A munkavállalók mindenhol magasabb béremelésért harcolnak, több helyen további munkabeszüntetések terveznek. A kereskedelemben a Metrónál helyezett kilátásba sztrájkot a helyi szakszervezet, ha nem sikerül április 2-ig megállapodniuk a bértárgyaláson.

A dunaújvárosi Hankooknál immár egy hete tart a sztrájk. A helyi képviselő szerint több szabálysértést is elkövetett a munkáltató, ezért ott jogi úton érvényesítheti a szakszervezet a dolgozók akaratát.

Nem mindenhol a dolgozói akarat az irányadó: ahogy korábban megírtuk, miután a versenyszférában megbukott az akció, az ellenzék ezúttal a közigazgatásban dolgozó negyvenezer munkavállaló között próbál ellenállást szítani, a közszférában május 1-jén várhatók újabb megmozdulások.

Bátrabban sztrájkolnak a dolgozók

A helyi munkabeszüntetéseknek az is alapot ad, hogy ma már van mit elosztani

Az elmúlt évekhez képest az utóbbi hónapokban is jóval több cégnél helyeztek kilátásba munkabeszüntetést vagy szerveztek meg sztrájkot a szakszervezetek, elsősorban a tervezett béremelések mértéke miatt. Habár a túlóratörvény miatti megmozdulásokra nem volt munkavállalói igény, a helyi akciók nem egy esetben nagyobb mértékű béremelkedést eredményeztek.

Ennek egyik legemlékezetesebb példája a győri Audi munkavállalóinak sztrájkja, ahol 18 százalékos béremelést sikerült kiharcolni. Szintén eredménytelen tárgyalásokat követően – a dolgozók nyomásgyakorlásának hatására – a múlt héten Oroszlányban született kedvezőbb megállapodás az egyik

feldolgozóiparban működő cégnél.

Az elmúlt időszakban több külföldi tulajdonú cég, jellemzően nagyvállalat engedett a szakszervezeti követeléseknek még azelőtt, hogy megtartották volna a beharangozott munkabeszüntetést.

Palkovics Imre, a Munkástanácsok Országos Szövetségének elnöke lapunk megkeresésére kiemelte: az országos, politikai alapon szervezett elégedetlenséggel szemben a helyi szintű akciókat támogatja az érdekképviselő. A bátrabb fellépéshez már hozzájárul, hogy kezdenek eloszlani a dolgozói félelmek.

Ennek egyik fő oka a munkaerőhiány, de fontos szempont, hogy növekedési időszakot élünk, tehát ma már van megtermelt profit a vállalatoknál, amit el lehet osztani. A szakszervezetek és a munkavállalók erősödése egészséges folyamat, mivel segít kimozdulni abból a korábbi időszakokra jellemző egyoldalú helyzetből, ami a befektetőknek, oligarcháknak kedvezett. Palkovics szerint ma már a munkavállaló is tisztában van vele, hogy ez az egyoldalú helyzet megtört, az elvégzett munkáért pedig tisztességes bért kell fizetni, ezért a Munkástanácsok támogatja a helyi szintű, jogos követeléseket.

Kordás László, a Magyar Szakszervezeti Szövetség (Maszsz) elnöke kérdésünkre ugyanakkor azt hangsúlyozta: az érdekképviselőtek elsősorban tárgyalások útján szeretnének megállapodni a munkáltatóval. Üdvözlendő, hogy elindult egy olyan folyamat, amelynek következtében összefogással sikerül kedvezőbb pozíciót kiharcolni, ráadásul a tapasztalatok szerint a munkáltatók többsége együttműködik a szakszervezetekkel. Bizonyos helyeken – például a Suzukinál vagy a Hankooknál – viszont súlyos jogsértések is felmerültek. A Maszsznak nem célja a sztrájk, csak akkor, ha a tárgyalások kudarcot vallanak. A konföderáció pedig jogilag és szakmailag is támogatja a helyi érdekképviselőtek által szervezett akciókat.

Perlusz László, a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségének főtitkára a Magyar Nemzetnek elmondta: a nagy, tőkeerős cégek a termelékenységük növeléséből adódóan még az idén képesek megadni akár tíz százalékos feletti béremelést is a munkavállalóknak.

Ugyanakkor a hazai kis- és középvállalkozói szektort ilyen mértékű felzárkóztatással nem lehet sokkolni, ezért is állt ki a nyolcszázalékos minimálbér-emelés mellett a munkaadói oldal. A piaci verseny miatt a nagy cégek – főként a jelentős bérfejlesztésekkel – még inkább elszívják a kisebbek elől a dolgozókat. Ezért kiemelten fontos, hogy minél előbb megvalósuljon a kkv-k versenyképességének növelése, amely a Magyar Nemzeti Bank és a kormány versenyképességi csomagjainak mielőbbi végrehajtásával lenne elérhető.

PAKSON MEGÁLLAPODTAK Március 23-tól az Atomix Kft. alkalmazásában folytatják a munkát az MVM Paksi Atomerőmű (PA) Zrt. fegyveres őrei – tudta meg a Magyar Nemzet. Előbbi cég a nagyvállalat százszázalékos tulajdonában áll, de a két munkáltatónál eltérnek a kollektív szerződések. Az örök és az őket képviselő szakszervezetek – írtuk meg korábban – emiatt tüntetést és figyelmeztető sztrájkot is tartottak, míg a munkáltató személyre szabott kompenzációs csomagokat dolgozott ki, amelyeket végül a napokban elfogadtak a felek.

KA: Az Audi alkalmazottainak tizennyolc százalékkal magasabb fizetést sikerült kiharcolniuk

Békés Megyei Hírlap – 2019. 03. 18. (6. oldal)

Vörös Zászló lett a Békés Újság

A száz éve történeteket elevenítik fel a könyvtárban

BÉKÉSCSABA Kikiáltották a Magyar Tanácsköztársaságot, a hatalmat a megyében is a munkástanácsok vették át. A Békés Újság neve Vörös Zászlóvá alakult át. Mozgalom indult, hogy az Oroszországban lévő hadifoglyokat minél előbb hozzák haza.

Tóth Katalin bölcész elmondta, Békéscsabán, a megyei könyvtár földszinti tablóján havonta szemléznek a lapból. Mi most abból szemezgettünk, hogy milyen hírekkel jelent meg 1919 márciusában a Békés, valamint utána a Vörös Zászló. A Tanácsköztársaság kikiáltásáig még Békés néven adták ki az újságot. Ezt követően közölték, hogy a gyulai Forradalmi Népbiztosság határozatával a Dobay Ferenc által megjelentetett Békés immáron Vörös Zászló címen a proletárdiktatúra szolgálatába állt. Többek között ezt írták: „A Vörös Zászló az események sürgős köztudomásúvá tétele esetén rendkívüli kiadásban, rendes számként minden vasárnap jelenik meg. A lap minden rendeletet és hírt a lehető legrövidebb idő alatt a proletárság tudomására hoz.” Március 21-én jött létre a Tanácsköztársaság, és a lap következő száma már arról számolt be, hogy Gyulán is megválasztották a héttagú Forradalmi Biztosságot, mely a város feletti diktatúrát átvette. Rövid időn belül megalakult a munkás- és katonatanács után a paraszttanács is, hogy „együttes erővel segítsék végső diadalra az elnyomott proletárság világot megváltó nemes eszméit”.

A Vörös Zászló felhívást is kiadott, hogy a munkátestvérek és katonabajtársak sorakozzanak a forradalmi vörös lobogó alá. Nem engedik, hogy az antant imperialista, hódító törekvéseivel rabigába kergesse a népet. Ezt írták még: „Rajtatok a sor, jogtalan és szegény népei a Földnek, hogy kivívjátok az évezredek óta eltiport jogaitok diadalra jutását.” A Vörös Zászló első számának megjelenése előtt a Békés újság még békésebb hangnemet ütött meg 1919 márciusában. Hírt adott például a gyulai hentesek és mészárosok báljáról. Érdekes volt az a jelenet, amikor reggel hét órakor a díszítésül szolgáló finom szalámit, kolbászt, virsliket a szervezők a közönséggel együtt fogyasztották el. A táncmulatság tiszta jövedelmének felét a rendezőség a gyulai rokkantak szövetségének ajánlotta fel, felét pedig saját könyvtáruk javára fordították.

Megtudhatták a lap olvasói azt is, hogy az oroszországi

hadifoglyokkal való érintkezés és a közvetítés érdekében Zádor Mór miniszteri tanácsos kezdeményezéséből mozgalom indult Gyulán is. Ezen akció folytatásaként felkérték gróf Károlyi Mihálynét, hogy a Magyar Vöröskereszt Misszió útján lépéseket tegyen az ottani hadifoglyok mielőbbi hazaszállásáért, ami aztán megvalósult.

Beágyazott cikkek:

Meghosszabbították a zárórát

A kereskedők arra kérték az illetékes minisztert, hogy az üzletek záróráját hosszabbítsa meg. A Békés beszámolt arról, hogy ezt a szénügyek kormánybiztosa sem kifogásolta. Így az üzletek és irodák záróráját márciustól délutáni öt órában állapították meg. Száz éve is volt nyári időszámítás, április 1-én hajnali két órakor kezdődött és szeptember 30-án ért véget. A hálókocsis gyorsvonatforgalom a fontosabb útvonalokon megindult, ezt a megyét is érintette Arad és Budapest között.

Gyulán a héttagú Forradalmi Biztosság vette át az irányítást.

Magyar Narancs – 2019. 03. 14. (5,8,9,. oldal)

„Így nem lehet élni” (Szalma Botond összellenzéki polgármesterjelölt)

Matkovich Ilona

A múlt héten derült ki, hogy Újpesten a teljes ellenzék támogatja az egykori kereszténydemokrata politikus indulását.

„Gondolja meg, harminc negyven magyar városnak már nehéz azt mondani, hogy büntiben vagytok. Rá kell jönni a választóknak, hogy minden az ő kezükben van. Az önkormányzatokban kell most rendet tenni, és ahol az emberek használják az eszköket, már rádöbbenek, hogy elég volt az árokásásból.”

„Így nem lehet élni”.

Szalma Botond összellenzéki polgármesterjelölt.

Magyar Narancs: Ön az újpesti KDNP alapítója, később a KDNP budapesti elnöke volt.

Hogyan találták meg a zömmel baloldali ellenzéki pártok?

Szalma Botond: Hat párt, az MSZP, a Jobbik, a DK, az LMP, a Momentum és a Párbeszéd támogatásával indulok, de a döntésemet megelőzte, hogy számtalan ember keresett meg, párton kívüliek is, hogy szeretnék, ha én lennék Újpest polgármestere. A 2006–2014 között önkormányzati képviselőként végzett munkám alapján azt gondolták, hogy alkalmas vagyok erre a feladatra.

MN: 2014-ben a fideszes Wintermantel Zsolt mögött második helyen végzett szocialista jelölt is 30 százalék körül kapott, míg ön független jelöltként alig több mint két százalékot.

SZB: 2014-ben az utolsó pillanatban indultam el független jelöltként. Csak így tudtunk tiltakozni a KDNP-ben tapasztalható sorozatos szabálytalanságok ellen. Annak ellenére, hogy én voltam a budapesti és a helyi szervezet elnöke, nem vontak be a jelöltállításba, márpedig a KDNP-nél a fővárosban a kerületi alapszervezetek joga a polgármesterjelöltek és a képviselőjelöltek kiválasztása. Mi 2014-ben nem jelöltük Wintermantel Zsoltot, a döntés magasabb szinten, az alapszervezetünk kihagyásával született. Úgy tették ki a KDNP logóját Újpesten, hogy abba mi nem mentünk bele. Ez számomra antidemokratikus, elfogadhatatlan.

MN: Azonnali hatállyal kizárták a pártból az önálló indulása miatt. Rubovszky György akkori pártügyész arra hivatkozott, hogy ön a párt belső rendjét folyamatosan és súlyosan megzavarta. Voltak botrányai a pártban?

SZB: Voltak botrányok, de ezek nem az én botrányaim, hanem a párt botrányai voltak. Az első Schmitt Pál miatt volt. A plágium miatt emeltem szót, pedig Semjén Zsoltnak és a KDNP-frakciónak kellett volna elhatárolódnia a köztársasági

elnöktől, mert ha valaki az ország első embere, akkor ne lopja a doktoriját. (Schmitt Pál köztársasági elnök 1992-ben írt doktori disszertációjának nagy része megegyezik egy bolgár sportkutató korábbi tanulmányával.) Kvázi lemondásra szólítottam fel egy MTI-közleményen keresztül. Felhívtam a Fidesz és a KDNP figyelmét, hogy kit adtunk az országnak, kit tartunk mi alkalmasnak köztársasági elnöknek. Nem örültek neki. Hozzáteszem, hogy ebben a tagság többsége velem értett egyet.

MN: Népszerű ember volt a KDNP-ben?

SZB: A folyosón különösen, ott erősen lapogatták a vállam. Bent a teremben viszont lehajtott fejjel ültek. A pártban mindenki félti a megszerzett helyét, és nem alakultak ki a demokratikus viselkedési normák. Csicskái voltunk a Fidesznek. Az történik a KDNP-ben, amit a Fidesz diktál. Voltak nagyon jó embereink a budapesti kerületekben, mégsem tudott egyetlen helyen sem ténylegesen helyzetbe kerülni KDNP-s jelölt.

MN: Az alapvető ellentét mégis csak az volt, hogy a párt egyik része, amelynek ön volt a vezéralakja, meg akarta újítani a pártot és megszüntetni a kettős tagságot. Semjén Zsolt pártelnök és hívei viszont nem támogatták az önállósulást.

SZB: A kettős tagság egyszerűen nevetséges. Korábban is azt mondtam, el kéne döntenie, hogy vagy van KDNP, vagy nincs. Akkor legyünk inkább egyszerűen a Fidesz tagjai. Olyan nincs, hogy délelőtt az Újpest, délután meg a Fradi mezét vesszük fel. Ez vezetett ahhoz, hogy míg 1994-ben 7 százalékos eredményünk volt, a KDNP ma már nem is párt, hiszen a párthoz átütő erő kell, de a KDNP-t önállóan 2006 óta nem mérték meg a piacon, amit választásoknak hívnak. Szerintem, a Fidesznek is nagyon fontos lenne egy önálló KDNP, mert hiányzik a fék erről a robogó vonatról, hiányzik az udvari bolond a király mellől, aki bármilyen kritikát meg mer fogalmazni és hiányzik a becsületbíróság, ahol eldönthetik, hogy egy vak komondoron át lehet esni vagy nem, vagy egy beruházást csak egy gázszerelő

nyerhet-e, vagy esetleg más is.

MN: Igaz, hogy az ön kizárása után az egész újpesti alapszervezet kilépett a KDNP-ből?

SZB: A 90 százaléka.

MN: Amikor kizárták a pártból, ön bíróságra vitte az ügyet, és a pert első és másodfokon is megnyerte.

SZB: Az első fok után azt mondtam, hagyjuk annyiban és én szép csendesen elmegyek, de ők fellebbeztek. Ezt is elvesztették, de nekem addigra elegendő lett, következő nap kiléptem a KDNP-ből. Ez a procedúra két évig tartott, és közben volt egy tisztújító kongresszus, amelyen indulhattam volna újra a KDNP budapesti elnökségeért. A 2010-es tisztújítón még közel kétharmaddal győztem le Rétvári Bencét. MN: Ha ennyire elégedetlen volt az anyapártjával, amelyről többször nyilatkozta, hogy nem keresztény és nem demokrata, akkor miért nem hozott létre egy igazi kereszténydemokrata pártot?

SZB: Rengeteg párt van ma Magyarországon, és a pártalapításhoz rengeteg pénz és idő kell. Mondjuk, szívesen létrehoznám a Tisztességes Emberek Pártját, akik vigyáznak a közpénzre. MN: Ez azért kevés lenne programnak.

SZB: A mai állapotok közt még sok is. Annyira rémisztőnek tartom, hogy most már GDP-arányosan szórjuk a közpénzt. Amikor százmilliárdos beruházásokat áraznak túl jelentősen, az már árt a gazdaságnak. Én örülök, ha építenek valamit, de ha egy beruházás 3 milliárdba kerül, akkor nem 6 vagy 7 milliárdért kell megépíteni.

MN: Hogyan nyerhetett Fidesz–KDNP-s jelölt 2010-ben, majd 2014-ben több mint 50 százalékkal egy balos kerületben?

SZB: A korábbi polgármester húsz évig vezette Újpestet (Derce Tamás 1990–1994 között SZDSZ-es, utána független polgármester volt 2010-ig), és amikor nem indult újra, különböző politikai

alkuk eredményeként a fideszes Wintermantel Zsoltot támogatta, aki aztán újrázni tudott.

MN: Mi változott meg 2014-hez képest, hogy a teljes ellenzék egy deklaráltan jobboldali polgármesterjelölt mögé áll?

SZB: Nekik most olyan ember kell, akit nem lehet megfélemlíteni, megvenni. Tudják ezt rólam, hiszen az önkormányzatban sokat csatáztunk egymással. Gondolom, most minden párt alapszervezete egyeztetett az országos vezetéssel, mindenki lejátszotta a maga meccsét. Itt mindenki tudja rólam, hogy fel mertem állni a Gyurcsány-kormány alatt is. Talán rádöbbenek, hogy ezeknek a pártjátékoknak legalábbis helyi szinten vége lesz, és alkalmas embereket kell találni egy település élére.

MN: Gondolom, ismeri azt a burkoltan zsaroló fideszes kampányszöveget, miszerint, ha nem a kormánypárt jelöltje nyer, akkor nem biztos, hogy megérkeznek a településre a megígért pénzek.

SZB: Könyörgöm, az uniós pénzeket nem Szalma Botondnak adják, hanem az újpestieknek iskolára, óvodára, csatornarendszer-fejlesztésre! A politikának a feladata, hogy működtesse az országot a befizetett adónkból.

Amennyiben a kormányzó párt nem így gondolkodik erről, az még inkább megerősít abban a hitemben, hogy ha minél több településen sikerül egy hiteles ellenzéki jelöltnek nyernie, igazságosabb egyensúly alakulhat ki a kormány és az önkormányzatok között. Ez minden magyar állampolgárnak a javát szolgálná, hiszen segítene a korrupció csökkentésében.

Gondolja meg, harminc-negyven magyar városnak már nehéz azt mondani, hogy büntiben vagytok. Rá kell jönni a választóknak, hogy minden az ő kezükben van. Az önkormányzatokban kell most rendet tenni, és ahol az emberek használják az eszközt, már rádöbbenek, hogy elég volt az árokásásból. Négy éve mindenhol a gyűlöletet szítják, így nem lehet élni. Az embereknek elégük

van ebből. Ma már ott tartunk, hogy a gyerekek az általános iskolában sorosoznak vagy orbánoznak. A gyerek először az óriásplakátot olvassa el. Nem vitakultúrában nő föl, hanem gyűlöletben. Ez borzasztó.

MN: A pártok népszerűségét mérő kutatások szerint a Fidesz toronymagasan vezet.

SZB: Tavaly áprilisban a választópolgárok többsége nem a Fideszre szavazott, csak széttagolt volt az ellenzék. Ezért nem szereti a Fidesz az ellenzéki összefogást.

MN: Az önkormányzatokban túlnyomórészt a fideszesek vannak többségben.

SZB: Vitathatatlan az előnyük, hiszen ők szöges cipőben futnak, mi meg mezítláb.

MN: Újpesten hogyan választják ki a képviselőjelölteket?

SZB: Az összefogásban részt vevő pártoknak kell adni olyan embereket, akik alkalmasak a körzetük képviselésére. És csak egy ellenzéki indulhat egy fideszes ellen. Nekem vétőjogom van arra az esetre, ha valakiről azt gondolom, hogy nem alkalmas. Egy hónapon belül meg kell lenni a jelölteknek, akikkel közösen egy egyesület színeiben indulunk. Még a politikai alkuk előtt állunk, de azt kértem mindenkitől, hogy a munkára koncentráljunk.

MN: Polgármesterként mivel kezdené a munkát?

SZB: A pénzügyek a legfontosabbak. Végig kell nézni a vagyonvesztéssel kapcsolatos ügyeket, és a pénzcsapokat el kell zárni. Továbbá három kiemelt pontja van a programomnak: az újpesti bérlakásprogram átalakítása, az egészségügyi ellátás javítása, benne a várólisták csökkentése, valamint a közlekedés újraszervezése. Egy átlagember nem tudja megfizetni egy budapesti lakás árát, ha meg túl sok hitelt vesz fel, belekerül az adósságcsapdába. 1984-ben ígérték meg, hogy

Újpestre is kijön a metró, így 35 év múltán csak meg kéne valósítani. Ha nem jön a metró, akkor legyen egy vasút-közút csomópont Káposztásmegyeren, ami szintén régi terv.

MN: És ha megválasztják, de a képviselő testületben fideszes többség lesz?

SZB: Akkor is elvállalom. Az lenne az igazi kihívás. De nem fog többségbe kerülni a Fidesz.

MN: Azért kérdezem, mert például Hódmezővásárhelyen mindennaposak a Márki-Zay Péter polgármester elleni támadások a többségben lévő városi Fidesz részéről.

SZB: Fél évet kell kibírnia, utána jobb lesz.

Gyenge, kontra szelektált emberek állnak vele szemben.

MN: Ön tősgyökeres újpesti?

SZB: Az lettem volna, ám mivel apukám 1956-ban a Mahart Munkástanács titkára volt, ezért kitelepítették a családot. Győrből 1971-ben jöhettünk vissza Budapestre. Akkor már nem nyúltak utána. Aztán korán meghalt.

MN: Ön tulajdonos-vezérigazgatója a nemzetközi szállítmányozással és logisztikai szolgáltatással foglalkozó Plimsoll Zrt.-nek. Polgármesterré választása esetén lesz kire hagynia a céget?

SZB: Igen. Ahol nem tud hosszabb szabadságra menni a vezérigazgató, az egy rosszul működő cég.

MN: Nem fél, hogy rászállnak a vállalkozásaira?

SZB: Megszoktam már, többször volt benne részünk.

MN: Bár önt a kormányajtó szereti offshore lovagként emlegetni, épp ön volt az, aki a Mahart vezérigazgatójaként megszüntette a társaság offshore cégeit.

SZB: Amikor 1999-ben, az első Orbán-kormány alatt kineveztek, a Mahart teljesen el volt adósodva. Én a két évem alatt ezt részben megpróbáltam ledolgozni, és szerettem volna a céget egy modern, logisztikai szolgáltató céggé fejleszteni. Örököltém a helyzetet, hogy a Mahart egy német banktól hitelt kapott az orosz államadósság terhére, és abból épített öt hajót. A bank előírta, hogy minden hajóhoz egy-egy céget kell alapítani, hogy ha bármi történik az üzletben, akkor ne mind az öt hajó bukjon be. Milliárdos összegekről beszélünk.

Amikor a hajók elkészültek, én elkezdtem eladogatni és bezárni az offshore cégeket, viszont a hasznot nem engedték visszaforgatni a Mahartba, sőt egyszer csak szóltak, hogy a következő hajót nem a Mahart, hanem egy másik cég fogja eladni. Én erre azt mondtam, hogy nem. Ezután indoklás nélkül felmentettek. A Mahartot is felfuttattam volna, ha engedi a politika, de nem engedte.

MN: Kevés olyan emberrel találkoztam, aki önhöz hasonló szenvedéllyel tud beszélni a vízi közlekedésről.

SZB: Ezzel foglalkozott az apám, a nagyapám, én 11 évig voltam tengerész, közben szereztem három diplomát, közlekedésmérnököt, külkereskedelmi és közgazdasági.

Meggyőződése, hogy a közlekedés az ország ideg- és érrendszere, amit folyamatosan karban kell tartani. Ennek ellenére az országnak 2006 óta nincs közlekedési minisztériuma. A vízi közlekedés mintha nem is létezne, miközben ez a legzöldebb közlekedési ágazat.

MN: A családja támogatja, hogy ismét politikus legyen?

SZB: Támogatnak, csak féltenek. Látták, hogy mi történt velem a Mahartnál és a KDNP-ben, és tudják, hogy most is milyen darázsfaszekbe nyúltam.

Élet és Irodalom – 2019. 03. 08. (19. oldal)

EX LIBRIS

DOMÁNY ANDRÁS

Márton András remekül játssza Figarót a József Attila Színházban, de a Beaumarchais-darab mégsem sikeres. Ennek az lehet az oka, hogy „Figaró alól a történelem kihúzta a létjogosultság deszkáját. A fogvacogva-vidám borbély leendő feleségének védelmében egyúttal a nagyurak igazságtalanságai ellen lépett fel, egy társadalmi rendnek a gyengékkel szembeni igazságtalanságai ellen. Ez ma már nem probléma” – írta 1971-ben Kovács Tivadar, a Művelődésügyi Minisztérium főelőadója. Ilyen gyöngyszemeket találtam a

Szigorúan titkos

Dokumentumok a Kádár-kori színházirányítás történetéhez, 1970–1982 című kötetben, amelyen jókat lehetne nevetni, ha az egész nem lenne szörnyű. Azt persze akkor is tudtam, hogy a színházakban cenzúra működik, de azt nem gondoltam, hogy a tanácsi és minisztériumi illetékesek valóságos irodalmi esszéket írtak a bemutatók engedélyezése előtt. Vészi Endre A hosszú előszoba című darabjáról például megállapították, hogy „meghatározott társadalmi közegbe” kell helyezni az albérletben élő, sodródó főhőst, különben a néző még képes lenne általánosítani. A Döglött aknák veszprémi bemutatója után leírták: „nagy hibát követett el Csurka István, hogy a reakciós és a szektás figuráját nem állítja szemben [sic!] a társadalom pozitív erőivel”. Szerencse, hogy a „politikailag érett” veszprémi közönség körében ez nem okozott zavart. Meglepően méltatták viszont Kertész Ákos Makráját szintén 1971-ben: „hasznos, katartikus előadást várok”, írta a már idézett szakértő. Tíz év múlva ellenben a Rockszínházat megrótták Miklós Tibor és Várkonyi Mátyás Sztárcsinálókja miatt. Tóth Dezső miniszterhelyettes fel volt háborodva: „A darab nem sugallhat (...) rossz, hamis, pesszimista történetfilozófiát; azaz semmiképp nem zárulhat úgy, hogy Juvenalist azzal viszik el: mindegy, hogy ki a császár, mert a

helyzet változatlan marad.” Az ingerült levél vége: „A megváltoztatott befejezés nekem időben bemutatandó”, addig nincs premier. Az iratokból kiderül olyan előadások kalandos sorsa, mint A kétfejű fenevad (Weöres Sándor), a pécsi Übü király (1976), Kornis Mihály Hallelujája (Játékszín, 1981), Eörsi István több műve. Olvasható a Sziládi János, a Nemzeti Színház igazgatója elleni 1982-es pártvizsgálat anyaga és Kazimir Károly lehordása, amiért a Színházművészeti Szövetség főtitkáráként „pártszerűtlenül” eltúrte, hogy Vámos László egy szakmai rendezvényen tiltakozzon az általa rendezett Hegedűs a háztetőn betiltása ellen. (Vámos még arra is mert hivatkozni, hogy Pinochet Chiléjében demokratikus szelleme miatt nem játszhatják a darabot.) Vagy amikor Babarczy László kaposvári színházigazgatót megfenyegették, hogy ha továbbra is nyíltan kimutatja szimpátiáját az illegális ellenzék iránt, akkor művészi eredményei ellenére „megvonhatják tőle a politikai bizalmat”.

A legszórakoztatóbbak az MSZMP KB Agitációs és Propaganda Bizottságának jegyzőkönyvei. A színházi évad évenkénti értékelésében örökösen ismétlődik, hogy erősíteni kell a szocialista szellemiséget, „napjaink alkotódolgozó emberének elmélyült írói-színpadi ábrázolását”. És a párttestület egyre elhalóbb hangon könyörgött, hogy mutassanak be több szovjet, csehszlovák, NDK-beli drámát, bármilyen nehéz megfelelőeket találni. (Szerkesztette Imre Zoltán és Ring Orsolya. Petőfi Irodalmi Múzeum – Országos Színháztörténeti Múzeum és Intézet, Budapest 2018, 659 oldal, 2900 Ft)

Vakvágány

A „szocializmus alapjainak lerakása” vidéken a hosszú ötvenes években A kötet 24 szerző tanulmányát tartalmazza, ezek közül csak néhányat tudok megemlíteni. Ispán Ágota Lídia például az első női főispán, a hat elemi végzett fejkendő parasztasszonyként 1948-ban Zemplén vármegye élére került Berki Mihályné életútját ismerteti. Rigó Róbert egy olyan ügyészt, aki „hol tettes, hol áldozat” volt. 1945 után számos

konceptió s per nagyhangú kö zv á d l ó j a , á r t a t l a n e m b e r e k k i v é g z é s é n e k r é s z e s e . A z t á n m e g h a s o n l o t t , m é g a k o m m u n i s t a p á r t b ó l i s k i l é p e t t , k é s ő b b p e d i g b ő r t ö n b e k e r ü l t , m e r t b e t e g h ú g á t h a m i s i r a t t a l p r ó b á l t a m e g m e n t e n i a k i t e l e p í t é s t ő l . C s e h D á n i e l e g y k i s v á r o s , J á s z b e r é n y e l i t j é t v i z s g á l t a 1 9 4 6 – 1 9 6 1 k ö z ö t t . B e m u t a t j a , m i l y e n r o m b o l ó h a t á s a v o l t a z á l l a n d ó k á d e r c s e r é k n e k , é s m i l y e n f u r c s a f i g u r á k t u d t a k e g y t e l e p ű l é s t e l j h a t a l m ú u r a i v á v á l n i p á r é v r e , a m í g ő k e t i s e l n e m n y e l t e a n a g y d a r á l ó . K e r e s z t e s C s a b a a r r ó l í r , h o g y a n h a l t e l a n e m z e t i s é g i n y e l v e g y 1 9 5 0 t á j á n m é g s z l o v á k f a l u b a n , S ó s k ú t o n . N a g y N e t t a a h o m o k h á t s á g i p a r a s z t ű l d ö z é s i r a t a i t t e s z i k ö z z é : f e k e t e v á g á s o k , „ ü z é r k e d é s ” , „ i z g a t á s ” . H o r v á t h G e r g e l y K r i s z t i á n K ö g l L é n á r d e g y k o r i d a b r o n y i p l é b á n o s t m u t a t j a b e , a k i t a p ű s p ö k i k ú r i á r ó l s z á m ú z t e k o d a . R e n g e t e g e r ő f e s z í t é s s e l , a h a t ó s á g i a k a d é k o s k o d á s e l l e n é r e t e m p l o m o t é p í t e t t a z e g y h á z k ö z s é g é h e z t a r t o z ó e g y i k f a l u b a n .

Jobst Ágnes egy meglepő ügyet tárt fel: 1950-ben Csepregen fegyveres összeesküvés zajlott. Vagy talán csak naiv és óvatlan álmódzás egy rendszerváltoztatásról, amelyet nem lehetett volna komolyan venni, de többen az életükkel fizettek érte. Pap, „kulák” gazdálkodó, vendéglős, volt segédjegyző lázadózott a politikai önkény és az áruhiány ellen, és elkeseredésükben tényleg fegyveres ellenállást is próbáltak szervezni. Várták az amerikai csapatokat. Nem volt tehát csupa kitalálás, amiért elítélték őket – három embert közülük halálra –, de erősen felfűjt ügy volt. Összegezve: a kötetben sokféle metszetből, önmagukban kevésbé jelentősnek tűnő témák feldolgozásából érdekes kép alakul ki a korszakról. (Szerkesztette Horváth Gergely Krisztián, MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont – Nemzeti Emlékezet Bizottsága, Budapest 2018, 678 oldal, 3900 Ft) Bencsik Péter–Mitrovits Miklós: „A Szovjetunióval örök időkre és soha máshogy!” Az 1956-os magyar forradalom csehszlovák dokumentumai Nem meglepő, hogy Csehszlovákia vezetőit halálosan megrémítette az 1956 őszi magyar forradalom. A szovjet XX. pártkongresszus után náluk is elbizonytalanodtak a

párttagok, sokan kezdték követelni a gazdasági reformokat és a sztálinista korszak politikai elítélteinek rehabilitálását. Prágában és Pozsonyban a magyar fertőzés áttérjedésétől tartottak, megerősítették a határok védelmét, és megkönnyebbülve fogadták a szovjet beavatkozást. A kötet rendkívül érdekes anyagokat tárt fel az ottani levéltárakból. Ezekből kiderül: a Csehszlovák Kommunista Párt már október 24-étől óriási kampányt indított saját politikája helyességének igazolására, nehogy „a reakciós elemek” a magyar események hatására „provokációkat kíséreljenek meg”. Nagy súlyt helyeztek a magyar nemzetiségű káderek mozgósítására. A következő hetekben több magyar nyelvű lapot adtak ki magyarországi terjesztésre, Rimaszombatból pedig magyar rádióadás is szólt az „ellenforradalom” ellen és a Kádár-kormányt támogatva, bár ezek igen mérsékelt hatást értek el. A zömmel magyar tagságú dél-szlovákiai pártszervezetekben rendkívüli gyűléseket tartottak. A vaskos kötet érdekességeiből csak szemezgetni lehet. Például Kossa István beszámolójából, aki október 31-ig a Nagy Imre-, november 4-étől pedig a Kádár-kormány tagja volt. November 2-án Pozsonyban kijelentette: az életét féltve menekült át. Egyszerre szidta az önfejű Gerőt és a „likvidátor” Nagy Imrét, és még óvatos bizalmatlansággal emlegette Kádár új pártját. Sok ÁVH-tiszt és pártvezető kért menedéket Csehszlovákiától.

Különleges lelet az a beszéd, amelyet Kádár mondott november 15-én a még bizonytalan közbiztonság ellenére Budapestre merészkedett Viliam Široky csehszlovák miniszterelnök és kísérete előtt. Ez a szöveg eddig ismeretlen volt, egyetlen forrása egy csehszlovák diplomata helyszíni jegyzete. Kádár Rákosit is szidta ugyan, de Nagy Imrét már ekkor jobboldalinak nevezte, és kész konteót adott elő arról, hogy már október 23-án „pontos katonai terv alapján kidolgozott akció” zajlott, kezdettől ellenforradalmi támadás (bár hozzátette, hogy ezt nem minden résztvevője érezte), tömeges kommunistaölés. Nyilvánosan még sokáig árnyaltabban értékelt. Magyarázkodott, hogy kénytelenek voltak átvenni a felkelők demokratikus

jelszavait. Összevissza beszélt: hol a kommunisták hibáinak tulajdonította, hogy a nép ellenük fordult, hol az ellenforradalom uszításának. Olyanokat mondott, hogy Nyugat-Németországból repülőn szállítottak Győrbe odakint megszervezett „horthysta egységeket”. A munkástanácsok terrorizálják a munkásokat, és „szabad, titkos választásokat követelnek”, de ilyenek esetén biztosan „a kapitalizmus restaurálása” történne. Komoly pszichológiai tanulmányt lehetne írni erről a zaklatott, zavaros beszédről.

Igen érdekesek a Magyarországról Prágába és Pozsonyba küldött jelentések. A diplomaták (a budapesti csehszlovák nagykövet egy Major István nevű magyar volt), sajtótudósítók és belügyi hírszerzők főleg a dogmatikusoktól tájékozódtak, és gyakran még Kádár támogatóit is jobboldalinak, reakciónak minősítették saját vonalas elvárásaikhoz képest. Ezzel otthon is a keménykezűeket támogatták, bár azt is hangsúlyozták, hogy erősödik a „forradalmi munkás-paraszt kormány” és az MSZMP. A csehszlovák vezetők számára fontos volt a Kádár-kormány megszilárdulása, ezért jelentős gazdasági segítségre is készek voltak. Saját papírjukra ők nyomtatták ki az „ellenforradalmat” leleplező magyar Fehér könyvek egy részét, a BM-et pedig 5000 gumibottal segítették ki. Nagy munkát végeztek a kötet szerkesztői, de az '56-os szakirodalom egyik kiirthatatlan bakiját nem tudták elkerülni: India Budapestre is akkreditált moszkvai nagykövetét, a fontos szerepet játszott K. P. S. Menont ők is ösztöztévesztették a kor egyik ismert indiai politikusával, a névrokon Krishna Menonnal. (MTA BTK Történettudományi Intézet, Budapest, 2018, 924 oldal, 4990 Ft)

Borvendég Zsuzsanna: A Cég megnyertjei – a megnyertek cégei

„Az MNVK [Magyar Néphadsereg Vezérkara] 2. Csoportfőnökség szüntesse meg azt a gyakorlatát, hogy magyar állampolgárokkal, köztük vezető beosztású személyekkel közösen, operatív tevékenység révén jogellenes cselekményeket követ el” – olvasom elképedve egy 1974-es belügyminisztériumi jelentésben.

Arról laikusként is hallottam, hogy a polgári és a katonai titkosszolgálatok az USA-tól Oroszorszáig mindenütt viszálykodnak.

Borvendég Zsuzsanna könyvéből kiderül, hogy ez nálunk is dúlt. De azt nem gondoltam volna, hogy a Kádár-rendszerben a belügy ilyen durván feljelentette a katonai hírszerzést, az MNVK-2-t. Más kérdés, hogy mérsékelt sikerrel, mert bár a BM szervezete nagyobb volt, és az elhárításban a katonai vonal is oda tartozott, nem a HM-hez, mégis gyakran a hadsereg volt az erősebb. A káderekért is harcoltak, hogy melyik fontos külkereskedelmi vállalati vezetőt ki szervezze be, és a külképviseléseken sem volt jó a viszony a diplomáciai fedésben dolgozó BM-hírszerzők és a katonaiak között. A belügynek egyébként sok konkrét ügyben igaza volt, a különböző csempészhálózatok és fedővállalatok működése a korabeli törvényeknek sem felelt meg, amire a HM azt felelte, hogy a BM maga sem szent, továbbá hogy amit tesz, az honvédelmi és népgazdasági szempontból egyaránt hasznos. Mindemögött egyebek közt a műszaki felderítés, a szocialista országoknak elvben el nem adható nyugati termékek és technológiák megszerzése állt, továbbá a keményvaluta-bevétel növelése. A szerző kémregény-izgalmasságú történetek egész sorát írja le konkrét nevekkel és összegekkel, például a Metalimpex vállalatét. Hatalmas összegekkel korrumpáltak magyar cégek nyugatiakat, és viszont – egy pletyka szerint még Kádár János egyik Mercedesese is a korrupciós ügyletek révén került be az országba. A néha éppen a különböző szervek közti harc következtében történt lebukások során pedig kiderült, hogy milyen hihetetlen pénzeket tettek zsebre a beszervezett – vagy ahogy a könyv címében használt szakkifejezés mondja, megnyert – magyar vállalatvezetők személy szerint is a 70-es években. Egy biztos: aki szerint a történeti szakkönyvek szárazak, az ezt elolvasva meg fogja változtatni a véleményét. (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára – Nemzeti Emlékezet Bizottsága, Budapest, 2018, 181 oldal, 2000 Ft)

KA: Szurcsik József: Bestiarium humanum

Beágyazott cikkek:

A Libri Könyvpalota (Bp., VII., Rákóczi út 12.) sikerlistája

1. Michelle Obama: Így lettem (HVG Könyvek)
2. Barabási Albert-László: A képlet (Libri)
3. Krusovszky Dénes: Akik már nem leszünk sosem (Magvető)
4. Orvos-Tóth Noémi: Örökölt sors (Kulcslyuk)
5. Raphaelle Giordano: A második életed akkor kezdődik, amikor megérted, hogy csak egy van (Művelt Nép)
6. Danielle Steel: Tündérmese (Maecenas)
7. Hatos Pál: Az elátkozott köztársaság (Jaffa)
8. Simon Márton: Rókák esküvője (Jelenkor)
9. Hofi megmondja (Corvina)
10. Szabó Magda: Csigaház (Jaffa)

hírTV – Híradó 7:00 – 2019.03.07. 07:14:11 (00:03:46)

Ugyanazok a szabályok érvényesek a központi hivatalok tisztségviselői esetében, mint a versenyszférában

Mv: Ugyanazok a szabályok érvényesek a központi hivatalok tisztségviselői esetében, mint a versenyszférában. A péntektől, holnaptól érvényes új kormányzati igazgatásról szóló törvény értelmében az ebédidő már nem számít bele a munkaidőbe, viszont a szabadság napjainak száma úgy emelkedik, ahogy magasabb beosztásba kerül a dolgozó, és a gyermekek után is jár pótszabadság.

R: A kormányzati igazgatásról szóló törvény értelmében a köztisztviselőkre is ugyanazok a szabályok érvényesek, mint

azokra, akik a versenyszférában dolgoznak. A fővárosi és megyei kormányhivatalok tisztviselői 2016-ban csaknem negyvenmilliárd forintos béremelési programban vettek részt. Ebbe beleépítették a cafeteriát is

Szabó Imre Szilárd, munkajogász: Vitathatatlan előnye, hogy benne van a lehetőség, hogy egy jelentős illetményfejlesztés valósuljon meg.

R: Ezt már a Munkástanácsok munkajogásza mondta Híradónknak. Szabó Imre szerint ez a szabályozási logika a menedzsment szempontú közigazgatást helyezi előtérbe, ugyanis a munkajogi szabályok a versenyszféra jogához közelítenek.

Szabó Imre Szilárd: Meg van annak a lehetősége, hogy egy igen jelentősnek is mondható illetményfejlesztés megvalósuljon a központi közigazgatásban. Ezzel együtt van több olyan pontja a törvénynek, amely kritika tárgyát képezi munkavállalói oldalról is. Ilyen alapvetően azok a komparatív előnyök, amelyek egyébként jellemzik a közszférának a munkajogát. Ez némileg megtörni látszik ebben az új szabályozási logikában. Ez meg nyilván a munkaidő szabályoknak az átalakításán, itt különösen a munkaközi szünetet említeném, amely nem képezi a munkaidő részét, vagy éppen a szabadságoknak az átalakítását.

R: Alapszabadságuk húsz nap, ezentúl azonban pótszabadságra jogosultak. A kormánytanácsos például 3 plusz napra jogosult, így egy évben 23 nap szabadság jár neki. A vezető kormánytanácsos pótszabadsággal együtt 25 napot, a kormányfőtanácsos 27, a vezető kormányfőtanácsos 29 napot tölthet szabadságon. A kormányzati főhivatalban és a központi hivatalokban dolgozó kormánytisztviselőket is hasonló mértékű szabadság illeti meg. De jár a gyermekek után is. Egy gyermek esetében négy, kettőnél nyolc, háromnál és annál több gyermek esetében pedig két hét pótszabadságot kapnak. A kormánytisztviselők 2018. december 31-éig felhalmozott szabadságának megváltására összesen kilencmilliárd-nyolcszázmillió forintot fizettek ki. Ez fejenként átlagosan

több mint fél havi fizetést jelent.

Megszólaló: Még egy k betűt az n mögé.

Megszólaló2: Jaj, bocsánat, (...) utána baj lesz belőle.

R: Mindezek ellenére már hétfőn tiltakozott az ellenzék. Demonstrációt is szerveztek az általuk közszolgálati rabszolgotörvénynek nevezett jogszabály ellen.

Tuzson Bence, államtitkár, ME: 1989-ben egy politikai vívmány volt. Egy népszavazás döntött arról, hogy Magyarországon munkahelyen politikai párt politikai tevékenységet nem folytathat. És a szocialisták pont ezt a vívmányt teszik most tönkre.

R: A közszolgálatokért felelős államtitkár szerint az ellenzék csak ürügyet keres, hogy támadni tudja a kormányt.

Tuzson Bence: A szocialisták annak idején egy hónapi bért el is vittek a köztisztviselőktől, . Ilyenkor az ember egyik szeme sír, a másik meg nevet, de azért komolyra fordítva a szót, tényleg szomorú, hogy a szocialisták ezt politikai akcióra használják ki. Hiszen mégis csak arról van szó, hogy most, a mostani törvényváltozásokkal a központi közigazgatásban harminc százalékkal emelkedik a bér. És azért azt se felejtsük el, hogy 2016-ban és '17-ben harminc százalékkal megemelkedett a bér a kormánytisztviselők esetében is. Tehát azok esetében is, akik a járási hivatalokban, illetve a megyei hivatalokban dolgoznak.

R: A változás a minisztériumok és háttérintézményeik, valamint a megyei, járási és központi kormányhivatalok dolgozóit, a nyugdíjfolyósítónál dolgozókat és a Magyar Államkincstár valamennyi kormánytisztviselőjét és ügykezelőjét érinti.

ECHO TV – Híradó 22:00 – 2019.03.06. 22:13:36 (00:03:46)

Múlthétől ugyan azok a szabályok érvényesek a központi hivatalok tisztviselőire, mint a versenyszférában

Megismételt hír. A cikk eredetileg 2019-03-06 20:13:34-án/én jelent meg az ECHO TV csatorna Híradó 20:00 műsorában.

Mv: Ugyanazok a szabályok érvényesek a központi hivatalok tisztviselőire, mint a versenyszférában. A múlt hét péntektől érvényes új kormányzati igazgatásról szóló törvény értelmében az ebédidő már nem számít bele a munkaidőbe, viszont a szabadság napjainak száma úgy emelkedik, ahogy magasabb beosztásba kerül a dolgozó. A gyermekek után pótszabadság jár.

R: A kormányzati igazgatásról szóló törvény értelmében a köztisztviselőkre is ugyanazok a szabályok érvényesek, mint azokra, akik a versenyszférában dolgoznak. A fővárosi és megyei kormányhivatalok tisztviselői 2016-ban csaknem negyvenmilliárd forintos béremelési programban vettek részt, ebbe beleépítették a cafeteriát is.

Szabó Imre Szilárd, titkárságvezető, Munkástanácsok Országos Szövetsége: Vitathatatlan előnye, hogy benne van annak a lehetősége, hogy egy jelentős illetményfejlesztés valósuljon meg.

R: Ezt már a Munkástanácsok munkajogásza mondta híradónknak. Szabó Imre szerint ez a szabályozási logika a menedzsment szempontú közigazgatást helyezi előtérbe, ugyanis a munkajogi szabályok a versenyszféra jogához közelítenek.

Szabó Imre Szilárd: Megvan annak a lehetősége, hogy egy igen jelentősnek is mondható illetményfejlesztés megvalósuljon a központi közigazgatásban, ezzel együtt van több olyan pontja a törvénynek, amely kritika tárgyát képezi munkavállalói oldalról is, nyilván, hogy alapvetően azok a komparatív előnyök, amelyek egyébként jellemzik a közszférának a munkajogát, az némileg megtörni látszik ebben az új szabályozási logikában, az megnyilvánul a munkaidőszabályoknak az átalakításában, itt különösen a munkaközi szünetet említeném, amely nem képezi a munkaidő részét, vagy éppen a szabadságoknak az átalakítását.

R: Alapszabadságuk húsz nap, ezentúl azonban pótszabadságra jogosultak. A kormánytanácsos például 3 plusz napra jogosult, így egy évben 23 nap szabadság jár neki. A vezető kormánytanácsos pótszabadsággal együtt 25 napot, a kormányfőtanácsos 27, a vezető kormányfőtanácsos 29 napot tölthet szabadságon. A kormányzati főhivatalban és a központi hivatalokban dolgozó kormánytisztviselőket is hasonló mértékű szabadság illeti meg. De jár a gyermekek után is. Egy gyermek esetében négy, kettőnél nyolc, háromnál és annál több gyermek esetében pedig két hét pótszabadságot kapnak. A kormánytisztviselők 2018. december 31-éig felhalmozott szabadságának megváltására összesen 9 milliárd 800 millió forintot fizettek ki, ez fejenként átlagosan több mint félhavi fizetést jelent.

Megszólaló: Még egy K betűt azért...

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP), országgyűlési képviselő: Jaj, bocsánat. Bizony, mert utána baj lesz belőle.

R: Mindezek ellenére már hétfőn tiltakozott az ellenzék, demonstrációt is szerveztek az általuk közszolgálati rabszolgotörvénynek nevezett jogszabály ellen.

Tuzson Bence, államtitkár, ME: 1989-ben egy politikai vívmány volt, egy népszavazás döntött arról, hogy Magyarországon munkahelyen politikai párt politikai tevékenységet nem folytathat. És a szocialisták pont ezt a vívmányt teszik most tönkre.

R: A közszolgálatokért felelős államtitkár szerint az ellenzék csak ürügyet keres, hogy támadni tudja a kormányt.

Tuzson Bence: A szocialisták annak idején egy hónapi bért el is vittek a köztisztviselőktől, ilyenkor az ember egyik szeme sír, a másik meg nevet, de azért komolyra fordítva a szót, tényleg szomorú, hogy a szocialisták ezt politikai akcióra használják ki. Hiszen mégiscsak arról van szó, hogy most, a mostani törvényváltozásokkal a központi közigazgatásban

harminc százalékkal emelkedik a bér, és azért azt se felejtsük el, hogy 2016-ban és '17-ben harminc százalékkal megemelkedett a bér, a kormánytisztviselők esetében is, tehát azok esetében is, akik a járási hivatalokban, illetve a megyei hivatalokban dolgoznak.

R: A változás a minisztériumok és háttérintézményeik, valamint a megyei, járási és központi kormányhivatalok dolgozóit, a nyugdíjfolyósítónál dolgozókat és a Magyar Államkincstár valamennyi kormánytisztviselőjét és ügykezelőjét érinti.

ECHO TV – Híradó 20:00 – 2019.03.06. 20:13:34 (00:03:44)

Múlthétől ugyan azok a szabályok érvényesek a központi hivatalok tisztviselőire, mint a versenyszférában

Mv: Ugyanazok a szabályok érvényesek a központi hivatalok tisztviselőire, mint a versenyszférában. A múlt hét péntektől érvényes új kormányzati igazgatásról szóló törvény értelmében az ebéidő már nem számít bele a munkaidőbe, viszont a szabadság napjainak száma úgy emelkedik, ahogy magasabb beosztásba kerül a dolgozó. A gyermekek után pótszabadság jár.

R: A kormányzati igazgatásról szóló törvény értelmében a köztisztviselőkre is ugyanazok a szabályok érvényesek, mint azokra, akik a versenyszférában dolgoznak. A fővárosi és megyei kormányhivatalok tisztviselői 2016-ban csaknem negyvenmilliárd forintos béremelési programban vettek részt, ebbe beleépítették a cafeteriát is.

Szabó Imre Szilárd, titkárságvezető, Munkástanácsok Országos Szövetsége: Vitathatatlan előnye, hogy benne van annak a lehetősége, hogy egy jelentős illetményfejlesztés valósuljon meg.

R: Ezt már a Munkástanácsok munkajogásza mondta híradónknak. Szabó Imre szerint ez a szabályozási logika a menedzsment szempontú közigazgatást helyezi előtérbe, ugyanis a munkajogi szabályok a versenyszféra jogához közelítenek.

Szabó Imre Szilárd: Megvan annak a lehetősége, hogy egy igen jelentősnek is mondható illetményfejlesztés megvalósuljon a központi közigazgatásban, ezzel együtt van több olyan pontja a törvénynek, amely kritika tárgyát képezi munkavállalói oldalról is, nyilván, hogy alapvetően azok a komparatív előnyök, amelyek egyébként jellemzik a közsférának a munkajogát, az némileg megtörni látszik ebben az új szabályozási logikában, az megnyilvánul a munkaidőszabályoknak az átalakításában, itt különösen a munkaközi szünetet említeném, amely nem képezi a munkaidő részét, vagy éppen a szabadságoknak az átalakítását.

R: Alapszabadságuk húsz nap, ezentúl azonban pótszabadságra jogosultak. A kormánytanácsos például 3 plusz napra jogosult, így egy évben 23 nap szabadság jár neki. A vezető kormánytanácsos pótszabadsággal együtt 25 napot, a kormányfőtanácsos 27, a vezető kormányfőtanácsos 29 napot tölthet szabadságon. A kormányzati főhivatalban és a központi hivatalokban dolgozó kormánytisztviselőket is hasonló mértékű szabadság illeti meg. De jár a gyermekek után is. Egy gyermek esetében négy, kettőnél nyolc, háromnál és annál több gyermek esetében pedig két hét pótszabadságot kapnak. A kormánytisztviselők 2018. december 31-éig felhalmozott szabadságának megváltására összesen 9 milliárd 800 millió forintot fizettek ki, ez fejenként átlagosan több mint félhavi fizetést jelent.

Megszólaló: Még egy K betűt azért...

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP), országgyűlési képviselő: Jaj, bocsánat. Bizony, mert utána baj lesz belőle.

R: Mindezek ellenére már hétfőn tiltakozott az ellenzék, demonstrációt is szerveztek az általuk közzolgálati rabszolgotörvénynek nevezett jogszabály ellen.

Tuzson Bence, államtitkár, ME: 1989-ben egy politikai vívmány volt, egy népszavazás döntött arról, hogy Magyarországon

munkahelyen politikai párt politikai tevékenységet nem folytathat. És a szocialisták pont ezt a vívmányt teszik most tönkre.

R: A közszolgálatokért felelős államtitkár szerint az ellenzék csak ürügyet keres, hogy támadni tudja a kormányt.

Tuzson Bence: A szocialisták annak idején egy hónapi bért el is vittek a köztisztviselőktől, ilyenkor az ember egyik szeme sír, a másik meg nevet, de azért komolyra fordítva a szót, tényleg szomorú, hogy a szocialisták ezt politikai akcióra használják ki. Hiszen mégiscsak arról van szó, hogy most, a mostani törvényváltozásokkal a központi közigazgatásban harminc százalékkal emelkedik a bér, és azért azt se felejtsük el, hogy 2016-ban és '17-ben harminc százalékkal megemelkedett a bér, a kormánytisztviselők esetében is, tehát azok esetében is, akik a járási hivatalokban, illetve a megyei hivatalokban dolgoznak.

R: A változás a minisztériumok és háttérintézményeik, valamint a megyei, járási és központi kormányhivatalok dolgozóit, a nyugdíjfolyósítónál dolgozókat és a Magyar Államkincstár valamennyi kormánytisztviselőjét és ügykezelőjét érinti.

ECHO TV – Híradó 18:00 – 2019.03.06. 18:11:41 (00:03:23)

Ugyan azok a szabályok érvényesek a központi hivatalok tisztviselőire, mint a versenyszférában

Mv: Ugyanazok a szabályok érvényesek a központi hivatalok tisztviselőire, mint a versenyszférában. A múlt hét péntektől érvényes új kormányzati igazgatásról szóló törvény értelmében az ebédidő már nem számít bele a munkaidőbe, viszont a szabadság napjainak száma úgy emelkedik, ahogy magasabb beosztásba kerül a dolgozó. A gyermekek után pótszabadság jár.

R: A kormányzati igazgatásról szóló törvény értelmében a köztisztviselőkre is ugyanazok a szabályok érvényesek, mint azokra, akik a versenyszférában dolgoznak. A fővárosi és

megyei kormányhivatalok tisztviselői 2016-ban csaknem negyvenmilliárd forintos béremelési programban vettek részt. Ebbe beleépítették a cafeteriát is.

Szabó Imre Szilárd, titkárságvezető, Munkástanácsok Országos Szövetsége: Vitathatatlan az előnye, hogy benne vannak a lehetőségek, hogy jelentős illetményfejlesztés valósuljon meg.

R: Ezt már a Munkástanácsok munkajogásza mondta híradónknak. Szabó Imre szerint ez a szabályozási logika a menedzsment szempontú közigazgatást helyezi előtérbe, ugyanis a munkajogi szabályok a versenyszféra jogához közelítenek.

Szabó Imre Szilárd: Megvannak a lehetőségei, hogy egy igen jelentősnek is mondható illetményfejlesztés megvalósuljon a központi közigazgatásban. Ezzel együtt van több olyan pontja a törvénynek, amely kritika tárgyát képezi munkavállalói oldalról is. Ilyen, hogy alapvetően azok a komparatív előnyök, amelyek egyébként jellemzik a közszférának a munkajogát, azt némileg megtörni látszik ebben az új szabályozási logikában. Ez megnyilvánul a munkaidő szabályoknak az átalakításában, itt különösen a munkaközi szünetet említeném, amely nem képezi a munkaidő részét, vagy éppen a szabadságoknak az átalakítását.

R: Alapszabadságuk húsz nap. Ezentúl azonban pótszabadságra jogosultak. A kormány tanácsos például három plusz napra jogosult, így egy évben 23 nap szabadság jár neki. A vezető kormánytanácsos pótszabadsággal együtt 25 napot, a kormány főtanácsos 27, a vezető kormány főtanácsos 29 napot tölthet szabadságon. A kormányzati főhivatalban és a központi hivatalokban dolgozó kormány tisztviselőket is hasonló mértékű szabadság illeti meg, de jár a gyermekek után is. Egy gyermek esetében négy, kettőnél nyolc, háromnál és annál több gyermek esetében pedig két hét pótszabadságot kapnak. A kormány tisztviselők 2018 december 31-ig felhalmozott szabadságának megváltására összesen 9 milliárd 800 millió forintot fizettek ki. Ez fejenként átlagosan több mint félhavi fizetést jelent.

Megszólaló: Még egy K betű.

Megszólaló2: Jaj, bocsánat (...)...

R: Mindezek ellenére hétfőn tiltakozott az ellenzék. Demonstrációt is szerveztek az általuk közszolgálati rabszolgotörvénynek nevezett jogszabály ellen. A Fidesz szerint az ellenzék csak ürügyet keres, hogy támadni tudja a kormányt.

Hidvéghi Balázs, kommunikációs igazgató, Fidesz: Próbálják hergelni az embereket, egy olyan kérdésben, ahol emlékezünk arra, hogy amikor ők kormányoztak, akkor mi volt a helyzet, elvettek egy havi bért a köztisztviselőktől, ezzel szemben a Fidesz kormányzása óta a köztisztviselői bérezés emelkedett, harminc százalékkal emelkedett a megyei kormányhivatalok esetében, most pedig a központi közigazgatásban dolgozóknál is egy harminc százalékos béremelés az, amire sor kerül. Szerintem ezek a tények önmagukért beszélnek.

R: A változás a minisztériumok és háttérintézményeik, valamint a megyei, járási és központi kormányhivatalok dolgozóit, a nyugdíjfolyósítónál dolgozókat és a Magyar Államkincstár valamennyi kormány tisztviselőjét és ügykezelőjét érinti.

hírTV – Híradó 22 – 2019.03.06. 22:14:06 (00:03:44)

Ugyanazok a szabályok érvényesek a központi hivatalok tisztviselői esetében, mint a versenyszférában dolgozókra a héten érvényes új kormányzati igazgatásról szóló törvény értelmében

Mv: Ugyanazok a szabályok érvényesek a központi hivatalok tisztviselői esetében, mint a versenyszférában. A péntektől érvényes új kormányzati igazgatásról szóló törvény értelmében az ebéidő már nem számít bele a munkaidőbe, viszont a szabadság napjainak száma úgy emelkedik, ahogy magasabb beosztásba kerül a dolgozó. De a gyermekek után is jár pótszabadság.

R: A kormányzati igazgatásról szóló törvény értelmében a köztisztviselőkre is ugyanazok a szabályok érvényesek, mint azokra, akik a versenyszférában dolgoznak. A fővárosi és megyei kormányhivatalok tisztviselői 2016-ban csaknem negyvenmilliárd forintos béremelési programban vettek részt, ebbe beleépítették a cafeteriát is.

Szabó Imre Szilárd, munkajogász: Vitathatatlan előnye, hogy benne vannak a lehetőségei, hogy jelentős illetményfejlesztés valósuljon meg.

R: Ezt már a Munkástanácsok munkajogásza mondta híradónknak. Szabó Imre szerint ez a szabályozási logika a menedzsmentszempontrú közigazgatást helyezi előtérbe, ugyanis a munkajogi szabályok a versenyszféra jogához közelítenek.

Szabó Imre Szilárd: Megvan annak a lehetősége, hogy egy igen jelentősnek is mondható illetményfejlesztés megvalósuljon a központi közigazgatásban. Ezzel együtt van több olyan pontja a törvénynek, amely kritika tárgyát képezi munkavállalói oldalról is. Ilyen, hogy alapvetően azok a komparatív előnyök, egyébként jellemzik a közférának a munkajogát, ezt némileg megtörni látszik ebben az új szabályozási logikában. Ez megnyilvánul munkaidőszabályoknak az átalakításában, itt különösen a munkaközi szünetet említeném, amely nem képezi a munkaidő részét, vagy éppen a szabadságoknak az átalakítását.

R: Alapszabadságuk 20 nap, ezen túl azonban pótszabadságra jogosultak, a kormánytanácsos például 3 plusz napra jogosult, így egy évben 23 nap szabadság jár neki. A vezető kormánytanácsos pótszabadsággal együtt 25 napot, a kormányfőtanácsos 27, a vezető kormányfőtanácsos 29 napot tölthet szabadságon. A kormányzati főhivatalban és a központi hivatalokban dolgozó kormánytisztviselőket is hasonló mértékű szabadság illeti meg. De jár a gyermekek után is, egy gyermek esetében négy, kettőnél nyolc, három és annál több gyermek esetében pedig két hét pótszabadságot kapnak. A kormánytisztviselők 2018. december 31-ig felhalmozott

szabadságának megváltásra összesen 9 milliárd 800 millió forintot fizettek ki, ez fejenként átlagosan több mint félhavi fizetést jelent.

Megszólaló: Még egy K betűt azért...!

Megszólaló2: Jaj, bocsánat! Bizony, mert utána baj lesz belőle.

R: Mindezek ellenére már hétfőn tiltakozott az ellenzék. Demonstrációt is szerveztek az általuk közszolgálati rabszolgotörvénynek nevezett jogszabály ellen.

Tuzson Bence, államtitkár, ME: 1989-ben egy politikai vívmány volt, egy népszavazás döntött arról, hogy Magyarországon munkahelyen politikai párt politikai tevékenységet nem folytathat, és a szocialisták pont ezt a vívmányt teszik majd tönkre.

R: A közszolgálatokért felelős államtitkár szerint az ellenzék csak ürügyet keres, hogy támadni tudja a kormányt.

Tuzson Bence: A szocialisták annak idején egyhónapi bért el is vittek a köztisztviselőktől. Ilyenkor az ember egyik szeme sír, a másik meg nevet, de azért komolyra fordítva a szót, tényleg szomorú, hogy a szocialisták ezt politikai akcióra használják ki, hiszen mégiscsak arról van szó, hogy most, a mostani törvényi változásokkal a központi közigazgatásban harminc százalékkal emelkedik a bér. És azért azt se felejtsük el, hogy 2016-ban és '17-ben harminc százalékkal megemelkedett a bér a kormánytisztviselők esetében is, tehát azok esetében is, akik a járási hivatalokban, illetve a megyei hivatalokban dolgoznak.

R: A változás a minisztériumok és háttérintézményeik, valamint a megyei, járási és központi kormányhivatalok dolgozóit, a nyugdíjfolyósítónál dolgozókat és a Magyar Államkincstár valamennyi kormánytisztviselőjét és ügykezelőjét érinti.

Ugyanazok a szabályok érvényesek a központi hivatalok tisztviselői esetében, mint a versenyszférában dolgozókra a péntektől érvényes új kormányzati igazgatásról szóló törvény értelmében

Mv: Ugyanazok a szabályok érvényesek a központi hivatalok tisztviselői esetében, mint a versenyszférában. A péntektől érvényes új kormányzati igazgatásról szóló törvény értelmében már az ebédidő nem számít bele a munkaidőbe, viszont a szabadság napjainak száma úgy emelkedik, ahogy magasabb beosztásba kerül a dolgozó. De a gyermekek után is jár pótszabadság.

R: A kormányzati igazgatásról szóló törvény értelmében a köztisztviselőkre is ugyanazok a szabályok érvényesek, mint azokra, akik a versenyszférában dolgoznak. A fővárosi és megyei kormányhivatalok tisztviselői 2016-ban csaknem negyvenmilliárd forintos béremelési programban vettek részt, ebbe beleépítették a cafeteriát is.

Szabó Imre Szilárd, munkajogász: Vitathatatlan előnye, hogy benne van annak a lehetősége, hogy egy jelentős illetményfejlesztés valósuljon meg.

R: Ezt már a Munkástanácsok munkajogásza mondta Híradónknak. Szabó Imre szerint ez a szabályozási logika a menedzsment szempontú közigazgatást helyezi előtérbe. Ugyanis a munkajogi szabályok a versenyszféra jogához közelítenek.

Szabó Imre Szilárd: Megvan annak a lehetősége, hogy igen jelentősnek is mondható illetményfejlesztés megvalósuljon a központi közigazgatásban, ezzel együtt van több olyan pontja a törvénynek, amely kritika tárgyát képezi munkavállalói oldalról is. Nyilván alapvetően azok a komparatív előnyök, amelyek egyébként jellemzik a közszférának a munkajogát, az némileg megtörni látszik ebben az új szabályozási logikában, ez meg nyilvánul a munkaidő szabályoknak az átalakításában, itt

különösen a munkaközi szünetet említeném, amely nem képezi a munkaidő részét, vagy éppen a szabadságoknak az átalakítását.

R: Alapszabadságuk húsz nap. Ezen túl azonban pótszabadságra jogosultak. A kormánytanácsos például három plusz napra jogosult. Így egy évben 23 nap szabadság jár neki. A vezető-kormánytanácsos pótszabadsággal együtt 25 napot, a kormányfőtanácsos 27, a vezető-kormányfőtanácsos 29 napot tölthet szabadságon. A kormányzati főhivatalban és a központi hivatalokban dolgozó kormánytisztviselőket is hasonló mértékű szabadság illeti meg. De jár a gyermekek után is. Egy gyermek esetében négy, kettőnél nyolc, háromnál és annál több gyermek esetében pedig két hét pótszabadságot kapnak. A kormánytisztviselők 2018 december 31-ig felhalmozott szabadságának megváltására összesen kilencmilliárd nyolcszázmillió forintot fizettek ki. Ez fejenként átlagosan több mint félhavi fizetést jelent.

Megszólaló: Még egy K betűt azért tegyél...

Megszólaló2: Jaj, bocsánat! (...) mert utána baj lesz belőle.

R: Mindezek ellenére már hétfőn tiltakozott az ellenzék. demonstrációt is szerveztek az általuk közzolgálati rabszolgotörvénynek nevezett jogszabály ellen. A Fidesz szerint az ellenzék csak ürügyet keres, hogy támadni tudja a kormányt.

Hidvéghi Balázs, kommunikációs igazgató, Fidesz: Próbálják hergelni az embereket egy olyan kérdésben, ahol hát emlékezzünk arra, hogy amikor ők kormányoztak, akkor mi volt a helyzet. Elvettek egy havi bért a köztisztviselőktől, ezzel szemben a Fidesz kormányzása óta a köztisztviselői bérezés emelkedett, harminc százalékkal emelkedett ugye a megyei kormányhivatalok esetében, most pedig a központi közigazgatásban dolgozóknál is egy harminc százalékos béremelés az, amire sor kerül. Szerintem ezek a tények önmagukért beszélnek.

R: A változás a minisztériumok és háttérintézményeik, valamint a megyei, járási és központi kormányhivatalok dolgozóit, a nyugdíjfolyósítónál dolgozókat, és a Magyar Államkincstár valamennyi kormánytisztviselőjét és ügykezelőjét érinti.

Népszava – 2019. 03. 05. (1,2. oldal)

Megint egy cégbe szervezik a Volánok utódait

GULYÁS ERIKA, DOROS JUDIT, VAS ANDRÁS

INTEGRÁCIÓ A kisebb települések, valamint az ide-oda vezényelt buszsofőrök járhatnak rosszul a Volán-társaságok összevonásával.

Menekülés az átszervezésbe

Megint átszervezik a vidéki buszközlekedésért felelős társaságokat – jelentette be múlt hétvégén az állami vállalatokat felügyelő tárca nélküli miniszter. Bártfai-Mager Andrea közölte, hogy a Volánbusz Zrt.-t, valamint az azt irányító korábbi MÁV-vezért, Dávid Ilonát bízta meg az összesen hét regionális közlekedési központ összevonásának előkészítésével és az integráció megvalósításával. Az átszervezésre azért van szükség, mert a jövő év végéig meg kell nyitni a vidéki távolsági buszközlekedési piacot a hazai és nemzetközi magáncégek előtt is – szól a magyarázat. A részletekről a miniszter sajtóosztálya egyelőre csak annyit közölt a Népszavával, hogy „a bejelentéssel a folyamat előkészítése indult el. A témában további részletekről az erre vonatkozó kormánydöntés után tudunk bővebb tájékoztatást adni.” Már az ötlettel is sok baja van ugyanakkor a Közlekedő Tömeg Egyesület egyik alapítójának, aki megemlítette, hogy a mostani összevonáshoz hasonlóan költséghatékonysággal, a szolgáltatások színvonalának javításával indokolta a kormány a regionális közlekedési központok 2015-ben befejezett átalakítását is. Gyöngyösi Máté szerint azonban az előző átalakításnak semmi hasznát nem látták az utasok, s az eredmények elemzése nélkül nem lehetne belefogni egy következő

változtatásba. A közlekedési szakértő állítja, nagy kockázata van, ha a 2020-as piacnyitás előtt az összes hazai regionális Volán-társaság az átszervezéssel lesz elfoglalva, miközben nemzetközi vállalkozások is pályázhatnak egyes területek közötti tömegközlekedésének lebonyolítására, és hazai magántársaságok is összeállhatnak olyan konzorciumba, amivel kiüthetik a nyeregből az állami cégeket. A nemzetközi forgalomban már most is éles verseny van, elég, ha a német FlixBus vagy a RegioJet járataira gondolunk, amelyeket sok magyar utas is használ – tette hozzá. Hazai viszonylatban sem idegen, hogy egy-egy járatot sikerrel működtet egy magáncég, így volt ez például Hódmezővásárhelyen.

A tömegközlekedést használó utasok érdekeire koncentráló civil szervezet munkatársa úgy látja, a mostanában beszerzett buszok színvonala megfelelő, de ezeket a járműveket többnyire városok között közlekedtetik a regionális cégek, más járatokon viszont – így sok megyeszékhelyen is – 25-30 éves Ikarusok közlekednek, rettenetes állapotban.

Gyöngyösi Máté szerint egy újabb hatalmas átszervezéssel az utasok gondjai nem oldódnak meg. Szükség lenne minden régióban egy megrendelő szervezetre, az egész hálózat fölött pedig egy összefogóra, amelyik ellenőrizhetné a szolgáltatások tényleges színvonalát, mert erre a néhány fős minisztériumi csapat képtelen. Általában is igaz, hogy egy fővárosi központból nem lehet tudni, mire lenne szükségük a Békéscsaba szélén élőknek – jelentette ki. Azt sem segíti az összevonás, hogy az utasok bankkártyával tudjanak fizetni a buszokon, hogy kistelepüléseken ne napi két járat járjon, vagy hogy a városi buszpályaudvarok pénztárai ne csak akkor legyenek nyitva, amikor bérletet vásárolnak az emberek. Azt is meg kellene oldani, hogy a megállóban álldogálók tudják, mikor jön valóban a busz, jön-e egyáltalán vagy elment-e korábban, lerobbant, netán csak késik. Nem hoz megoldást az átszervezés azokban az esetekben sem, amikor az utolsó megállót a cég a garázs közelébe helyezi, és nem oda teszi, ahol az a legkényelmesebb

lenne a közlekedőknek, vagy hogy legyen fűtés a buszokon, lehessen online jegyet venni. A Közlekedő Tömeg Egyesület szakértője ezért azt javasolja az összevonások helyett, hogy vegyék át a Budapesten bevált technikai fejlesztéseket, szervezzék meg például az utastájékoztatót, amivel valóban javulna a szolgáltatás színvonala.

KA: VERSENY Kockázatos a 2020-as piacnyitás előtt átszervezni a rendszert: a vállalatok az átalakítással lesznek elfoglalva, így a külföldi cégek könnyen előnybe kerülhetnek

KA: EREDMÉNYEK NÉLKÜL GYÖNGYÖSI MÁTÉ szerint az előző átalakításnak sem látták semmi hasznát az utasok

KA: VÁRAKOZÁS HELYETT INFORMÁCIÓ Modernizálásra lenne szükség

Beágyazott cikkek:

Ettől nem lesz több buszsofőr

Érdemi egyeztetést szeretnének elérni a Volán-társaságoknál működő szakszervezetek a közlekedési cégek összevonásának tervéről. A Közlekedési Munkástanácsok közleményben tiltakozott az ellen, hogy a szerintük súlyosan kudarcos előző átszervezés után most ismét szakmai és érdekvédelmi egyeztetés nélkül akarnak belevágni az átalakításba. A szakszervezet szerint ezt nem tudja majd átvészelni a „számos sebből vérző” szakma a szolgáltatások markáns színvonalcsökkenése nélkül. A Közúti Közlekedési Szakszervezet (KKSZ) elnöke, Baranyai Zoltán próbálta optimistán megközelíteni az összevonás hírért, mondván, ez lehetőséget kínálhat a felzárkózásra a másik hat társaság dolgozóinak, mert most az átalakítás lebonyolításával megbízott Volánbusz Zrt. munkatársai a szakmai átlag felett keresnek. Az autóbusz-vezetői átlagos bérek a 2010-es 185 ezer forintról 2018-ra bruttó 320 ezer környékére emelkedtek. A KKSZ vezetője szerint azonban a vállalatcsoport létszám gondjaira a tervezett átalakítás nem hoz megoldást. Most 17 ezer fő körüli az országos összlétszám, amelyből 10 ezer a buszvezető, túl kevesen vannak Észak-Magyarországon, a

dél-alföldi, északnyugat-magyarországi régióban és a fővárosban is, de országosan egyre nagyobb a hiány karbantartókból is, az átszervezés akár jelentős leépítést is magával hozhat a szellemi munkakörökben. Ezért Baranyai Zoltán ma kezdeményezi a Közlekedési Munkástanácsokkal közösen a munkáltatónál egy tájékoztató értekezlet összehívását.

320 ezer forintot keres átlagosan egy buszvezető

Az előző lépés

A többnyire megyénként szervezett Volán-társaságokat a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő 2012-ben kezdte összevonni, de hivatalosan csak 2015 elejére állt össze a hét regionális központ. Közülük a főként Pest megyében működő Volánbusz neve maradt meg, a többiekét akkor keresztelték át regionális közlekedési központokká. Akkor is magasabb szolgáltatási szintet ígért a kormány, és költségtakarékosságról beszéltek.

Nem akarnak messze menni a buszvezetők

RÉGIÓS NEHEZÉK Nagyon re-

mélem, hogy az összevonással nem

a sofőrök, hanem a vezérigazgatók,

igazgatók, aligazgatók és osztály-

vezetők létszáma csökken majd –

mondta lapunknak egy egri buszve-

zető. Szavai szerint a melós létszám

márt most is hiányos, sokan mentek

el külföldre dolgozni, a fiatalok pe-

dig nem buszsofőrök szeretnének

lenni, így ő nem félti az állását. Bár-

mikor elmehetne kamionosnak,
azért nem lépett, mert nem szeretne sok időt a családjától távol tölteni, mások pedig azért maradnak, mert például szőlőt művelnek, abból egészítik ki a jövedelmüket. Az összevonás egyébként racionálisnak tűnik – szögezte le –, mert eddig is az állam volt a Volán-társaságok tulajdonosa, a dolgozók sem sok értelmét látták az előbb hét, majd hat régiós vállalatnak. A beszerzők, raktárosok dolga nehezedett, mert Egerből csak a szolnoki központra keresztül tudtak eszközöket rendelni, ráadásul az útvonalak tervezésekor is akadályt jelentettek a régiós határok, mert ezeket nem, vagy csak körülményesen léphették át. Eddig a távolsági útvonalak időnként nagyvonalúan kerültek az aprófalvakat. A buszvezető szerint a jelenlegi helyzetben az lenne az észszerű,

ha az eddigi vonalakon több megál-
lót iktatnának be. Talán ez volt az
egyik indoka az utazók által az utób-
bi hetekben több megyében tapasztal-
t utasszámlálásnak, s a sűrűsödő
ellenőrzéseknek is – reménykednek
a sofőrök.

– Ma reggel, indulás előtt szólt
az egyik szakszervezetis kollégám,
hogy megint összevonnak bennün-
ket, s ez mivel járhat – mondta az
Északnyugat-magyarországi Köz-
lekedési Központ egyik sofőrje. – A
legnagyobb félelmem, ha egy cég
lesz országosan, akkor ide-oda do-
bálhatják az embert, attól függően,
hol van sofőrhiány. Pedig a család
már a mostani helyzetet is megsíny-
li, alig jut időm rájuk – fogalmazott.
A buszsofőr állította, rengete-
get kell túlórázniuk, leginkább a
táppénzre kerülőket vagy a sza-

badságon lévőket helyettesítve:

tizenöt éve, amikor a megyei Vo-

lán-társaságnál elkezdte a szakmát, nagyjából harmadával kevesebbet dolgozott.

– Az állandó hajtás teljesen meg-
eszi az egészséget – magyarázta. – A
kollégák jelentős része magas vér-
nyomás ellen szed gyógyszert, de
sok az alvászavaros is közöttük.
Társa szerint most a legrosszabb
a kiszámíthatatlanság.

– Régen az ember rákerült egy
járatra, tudta, ha nem csinál nagy
marhaságot, éveken keresztül viszi,
s ha jól dolgozott, feljebb léphetett
egy elitebbnek számító vonalra –
mondta. – Most viszont ide-oda
dobálnak mindenkit, attól függően,
hol van lyuk a rendszerben. A sza-
badságok kivétele például mindig
lutri: tavaly nyáron kétszer kellett
lemondanunk a balatoni foglalást,

berendeltek dolgozni.

– Nem véletlen, hogy annyian le-
lépnek – szólt közbe egy másik tár-
suk. – Nem fordulhat elő, hogy ki-
maradnak járatok, de eddig legalább
megpróbálták megoldani, hogy kör-
nyékbeli legyen a sofőr. Ám, ha or-
szágos lesz a cég, akkor küldhetnek
bárhová. Akkor inkább elmegyek
külföldre: ha már távol kell lenni az
otthontól, legalább keressek. Azért
lettem sofőr, mert imádok buszt ve-
zetni, de ha az ember elhanyagolja a
szerelmét, az szakít vele.

A sofőrök jelentős része magas vérnyomás miatt szed gyógyszert

InfoRádió – Mérleg 09:45 – 2019.03.05. 09:47:18 (00:02:55)

Összeállítás: Aggályosnak tartja a Volán társaságcsoport újabb átszervezését a Közlekedési Munkástanácsok Szövetsége

Mv: Aggályosnak tartja a Volán társaságcsoport újabb átszervezését a Közlekedési Munkástanácsok Szövetsége. Az érdekképviselőt sérelmezi, hogy erről csak sajtóhírekből értesülhetett, és mielőbbi érdemi egyeztetést sürget. Rozgonyi Ádám összeállítása.

R: A szakszervezet a nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárcanélküli miniszter bejelentésére reagált, amely szerint

egy Volántársaságba vonják össze a hét régiós közlekedési társaságot. Úgy vélik, a mostani integráció nyílt beismerése a 2015-től működő regionális modell kudarcának. Az érdekképviselőt sérelmezi továbbá, hogy csak sajtóhírekből értesülhetett az átszervezésről, és mielőbbi érdemi egyeztetést sürget, mondta az InfoRádióinak Varga Tibor, a Közlekedési Munkástanácsok Szövetségének elnöke hozzátéve, még nem lehet tudni, hogy az átszervezés milyen mértékű létszámleépítéssel jár.

Varga Tibor, elnök, Közlekedési Munkástanácsok Szövetsége: Így is nagyon kevés a szakmunkás, hát autóbuszvezetőről nem is beszélve, szakmunkásról nem is beszélve, hiszen még mindig hiányokkal küszködünk, miután nap mint nap problémáink vannak a járatoknak az indításával. Hát komoly problémák merülhetnek fel esetleg, hogyha létszámleépítésre kerülne sor. Ez is egy kicsit aggályos. Hajlandóak vagyunk minden egyes tárgyalásban részt venni, sőt követeljük is, hogy vegyünk részt, és hadd tudnánk elmondani mi is a véleményünket, és talán lehet hogy megnyugtató számunkra is, amit kapunk információt. A 2017. és a 2018. éves bérfelvezetés az nagyjából azt kell, hogy mondjam, hogy reális volt, és meg tudtuk nagyjából állítani az elvándorlást, de teljes mértékben nem tudtuk még mindig megállítani. Nem beszélve arról, hogy itt a környékben, ugye mindenhol a tízszázalékos bérfelvezetéseket lehetett hallani, és lám, lám, mindig újabbak, újabbak jönnek.

R: A Volánbusz Zrt. február végén abban állapodott meg az érdekképviselőkkel, hogy idén visszamenőlegesen ötszázalékos béremelést kapnak a Volán dolgozói. A tavalyelőtt kötött hároméves bérmegállapodás alapján 2017 és 2019 között a Volántársaságoknál összesen átlagosan harminc százalékkal nőnek az átlagkeresetek, közölte a cég. A közúti közlekedési szakszervezet szerint azonban az ötszázalékos béremelés minden eddiginél rosszabb helyzetbe hozhatja az ágazatot, ugyanis már nemcsak járművezetők, hanem karbantartók is tömegével hagyják el a szakmát. Baranyai Zoltánt hallják.

Baranyai Zoltán, elnök, Közúti Közlekedési Szakszervezet: A kormány kommunikációja felénk ezzel kapcsolatban volt egy három évre harmincszázalékos megállapodás, és nem harmadik évre öt százalék, mi úgy tekintünk rá. Mi ezt természetesen a helyén kezeltük, de attól függetlenül még mindig a munkavállalók elégedetlenek.

R: A Közúti Közlekedési Szakszervezet öt százalék helyett legalább két számjegyű bérfejlesztést tartana szükségesnek idén a Volán-dolgozók számára, mert a minimálbér és a garantált bérminimum nyolcszázalékos emelése nem oldja meg a munkaerőhiány problémáját a Volán-társaságoknál.

Trend FM – Reggeli monitor – 2019.03.05. 06:42:10 (00:05:42)

Ismétlés: A szakszervezet tiltakozik a Volán-társaságcsoport összevonása miatt

Szereplők: Horváth László, alelnök, Közlekedési Munkástanácsok Szövetsége

InfoRádió – Déli Hírek – 2019.03.04. 12:06:04 (00:00:44)

Aggályosnak tartja a Volán-társaságcsoport újabb átszervezését a Közlekedési Munkástanácsok Szövetsége

Mv: Aggályosnak tartja a Volán társaság-csoport újabb átszervezését a Közlekedési Munkástanácsok Szövetsége. Az érdekképviselő a nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárcanélküli miniszter csütörtöki bejelentésére reagált, amely szerint egy Volán társaságba vonják össze a hét régiós közlekedési társaságot. A szövetség úgy véli, a mostani integráció nyílt beismerése a 2015-től működő regionális modell kudarcának. A szervezet szerint a szakma ilyen mértékű átszervezéseket nem tud markáns színvonal csökkenés nélkül átvészelni. Egyben jelezte, hogy kész bármilyen törvényes eszközt igénybe venni az egy-másfél százalékot meghaladó leépítés megakadályozására.

InfoRádió – Déli Hírek – 2019.03.04. 12:01:39 (00:00:40)

Headline: Három és fél százalék körül alakulhat idén a magyar GDP; Nyolc nagy projektre készül az idén a Nemzeti Infrastruktúra-fejlesztő Zrt.; Aggályosnak tartja a Volántársaságcsoporthoz újabb átszervezését a Közlekedési Munkástanácsok Szövetsége; Beperelte Kanadát a Huawei pénzügyi igazgatója

Kossuth Rádió – Krónika 12:00 – 2019.03.04. 12:22:47 (00:01:01)

A kormány által kidolgozott gazdaságfejlesztési koncepció alkalmas lehet a foglalkoztatás bővítésére, mondta Palkovics Imre a Kossuth Rádióban

Megismételt hír. A cikk eredetileg 2019-03-04 10:06:34-án/én jelent meg az Kossuth Rádió csatorna Krónika 10:00 műsorában.

Mv: A kormány által kidolgozott gazdaságfejlesztési koncepció alkalmas lehet a foglalkoztatás bővítésére, ezt mondta a Munkástanácsok elnöke reggel a Kossuth Rádióban. Palkovics Imre szerint több százezren állíthatóak még munkába, ha a megfelelő programokkal, képzésekkel segítik őket. Főként a közfoglalkoztatottak körében. A fiatalok, az idősek és a kismamák között vannak még sokan, akiket vissza lehet vezetni a munka világába. A Magyarország gazdaságilag elmaradott térségeiben élők is tartalékot jelentenek, mondta az elnök hozzátéve, hogy az utóbbiak esetében a közlekedésfejlesztés is jelentős javulást hozhat.

Palkovics Imre, elnök, Munkástanácsok Országos Szövetsége: Az M9-es autópálya, amely az ország nyugati, déli körzetéből ezt a két pontot összekötve tudná még kihozni a munkaerőt azokra a helyekre átszállítani, ahol szükség van. És természetesen a munkaerő-piaci intézményrendszer foglalkoztatási osztályainak a megerősítése keretében is olyan foglalkoztatáspolitikát kellene bevezetnie, ami még segít ebben a kérdésben.

Kossuth Rádió – Krónika 10:00 – 2019.03.04. 10:06:34
(00:01:00)

A kormány által kidolgozott gazdaságfejlesztési koncepció alkalmas lehet a foglalkoztatás bővítésére, mondta Palkovics Imre a Kossuth Rádióban

Mv: A kormány által kidolgozott gazdaságfejlesztési koncepció alkalmas lehet a foglalkoztatás bővítésére, ezt mondta a Munkástanácsok elnöke reggel a Kossuth Rádióban. Palkovics Imre szerint több százezren állíthatóak még munkába, ha a megfelelő programokkal, képzésekkel segítik őket. Főként a közfoglalkoztatottak körében. A fiatalok, az idősek és a kismamák között vannak még sokan, akiket vissza lehet vezetni a munka világába. A Magyarország gazdaságilag elmaradott térségeiben élők is tartalékot jelentenek, mondta az elnök hozzátéve, hogy az utóbbiak esetében a közlekedésfejlesztés is jelentős javulást hozhat.

Palkovics Imre, elnök, Munkástanácsok Országos Szövetsége: Az M9-es autópálya, amely az ország nyugati, déli körzetéből ezt a két pontot összekötve tudná még kihozni a munkaerőt azokra a helyekre átszállítani, ahol szükség van. És természetesen a munkaerő-piaci intézményrendszer foglalkoztatási osztályainak a megerősítése keretében is olyan foglalkoztatáspolitikát kerülné bevezetésre, ami még segít ebben a kérdésben.

Kossuth Rádió – Jó reggelt, Magyarország! – 2019.03.04.
07:35:00 (00:07:21)

Új módszerek alkalmazásával akár három százalék körülire is csökkenthető a munkanélküliség, közölte a múlt héten a Pénzügyminisztérium

Mv: Fél nyolc múlt négy perccel. Nyolcszázezerrel több munkahely és harmadára csökkent munkanélküliség kilenc év alatt. A rendszerváltás óta nem dolgoztak annyian Magyarországon, mint 2018 végén, derül ki a KSH statisztikáiból. Foglalkoztatási adatok a korábbi

válságövezetekben, az észak-magyarországi, tiszántúli, déldunántúli térségekben is látványosan javultak. Ráadásul úgy, hogy az elmúlt időszakban már a közfoglalkoztatottak száma is jelentősen csökkent. Stúdiónk vendége Palkovics Imre, a Munkástanácsok Országos Szövetségének elnöke. A pénzügyminisztérium a múlt héten bejelentette, hogy új módszerek alkalmazásával, így fogalmaztak, akár három százalék környékére is csökkenhetne a munkanélküliség. De hogyan és hol érdemes, milyen térségben akár egyáltalán próbálkozni ezzel? Ugye ez egy picike szám már nagyon.

Palkovics Imre, elnök, Munkástanácsok Országos Szövetsége: Igen. A Pénzügyminisztérium, illetve a kormány az egész társadalomra, gazdaságra, a közlekedésre, egészségügy, oktatásra kiterjedő koncepciót tett le az asztalra, amelynek része a foglalkoztatás bővítése. Ennek pedig egyetlen egy nagyon nyomós oka van, hogy tovább kell a foglalkoztatást bővíteni, ezen keresztül a munkanélküliség is nyilvánvalóan csökkenni fog. A magyar gazdaság fejlődésének a feltétele rendelkezésre álló munkaerőnek a korlátossága. És a még meglévő, dokumentum úgy fogalmaz, kettő-hétszáz ezer új, olyan munkába álló munkavállaló lehet még az országban, hogyha megfelelő programokkal közelítik meg ezt a kérdést a szakemberek, a politikusok, akkor ezek az emberek még munkába állíthatók. Hát hol vannak ugye ezek a tartalékok? Ugye nagyon sokan az elmúlt években is beszéltek arról, hogy a közfoglalkoztatásban fölöslegesen vannak azok a személyek jelen olyan számban, de nyilvánvaló, az akkori gazdaságpolitikából fakadóan és a foglalkoztatás alacsony szintje miatt ez nagyon fontos elem volt. De arra folyamatosan törekedett a gazdaság, a politika, hogy akit lehet, nyilvánvalóan átirányít az elsődleges foglalkoztatási szektorba, a versenyszektorba. Most ebben a szegmensben még van tartalék, tehát őket képzéssel, egy speciális pályakövetéssel segítheti a foglalkoztatási intézményrendszer. A másik ilyen nagy terület a veszélyeztetett, a munkaerőpiac perifériáján lévő fiatalok, időskorúak, és a gyestről, gyedről

visszatérő kismamáknak a pontosabb, precízebb pályakövetése. Tehát ő közülük is nagyon sok embert vissza lehet még vezetni. És hát az elmaradt térségek, úgymond gazdaságilag leszakadt térségeknek a munkanélküliségi szintje az átlagosnál ugye ma még magasabb. Itt a közlekedési infrastruktúra fejlesztésével, az M9-es autópálya, amely az ország nyugati, déli körzetéből ezt a két pontot összekötve tudná még kihozni a munkaerőt, azokra a helyekre átszállítani, ahol szükség van. És hát természetesen a munkaerőpiaci intézményrendszernek egy foglalkoztatási osztályainak a megerősítése keretében is olyan foglalkoztatáspolitikai, aktív foglalkoztatáspolitikai kerülné bevezetésre, ami még segít ebben a kérdésben.

Mv: Mit jelent például, itt a módszerekre konkrétan rátérve, mert amiket felsorolt Palkovics Imre, az egy olyan feltételrendszer keretét jelent, ami azért részben pénzkérdése is, meg hosszú éveknek a beruházása, elég csak az autópályára gondolni. De mit jelent a hatékonyabb munkaerő közvetítés? Itt mit kellene változtatni?

Palkovics Imre: Hát a hatékonyabb munkaerő közvetítés nyilván azt jelenti, hogy a meglévő, üresen lévő munkahelyek és a munka nélkül lévő munkavállalóknak, személyeknek az összehozását lefedje ez a két halmaz egymást. Ebben egy precízebb közreműködést igényel a munkaerőpiaci intézményrendszerrel. Személyre bontott programokat kell megnézni, akár képzéssel is ugye segíteni kell az ő munkába állásukat egy kis átképzéssel, amiről nem beszéltünk, de maga az átképzési rendszer is nagyon bürokratikus, a jelenlegi felnőttképzési rendszer. Ott is program egyszerűsíteni igyekszik ugye ezt az egész eljárási rendet, a különböző akkreditációkat és képzési igazolásokat. Papírhalmozatok keletkeznek, papírhegyek, mire egy munkavállaló új képzést kap. Tehát ezen a területen is változtatni kell. Tehát magát a meglévő intézményrendszernek a finomítását, finomhangolását, az egyénre szabását, az egyéni igények kielégítésére történő felkészítését jelenti.

Mv: A másik egy ilyen elképzelés a rugalmas foglalkoztatás fokozottabb vagy erősebb támogatása. Itt önmagában a rugalmas foglalkoztatás miért segítené egyrészt a munkerőhiánynak a csökkenését, hiszen most azért jellemzően ez az igazi probléma, vagy nagyon sok helyen már ez a probléma, és nem az, hogy nem tudnak elhelyezkedni az emberek. Illetve hogyan változtathatna ez egyáltalán a foglalkoztatási mutatókon?

Palkovics Imre: A rugalmas foglalkoztatás körében ugye a nem teljes munkaidőben való foglalkoztatás, az otthon végzett munka Magyarországon nem terjedt el. Nagyon-nagyon kis szegmensnek a munkaerőpiacnak tevékenykedik ebben a formában. Tehát ezt erősíteni kellene.

Mv: Ennek egyébként mi az oka, hogy ez nem igazán terjedt el? Ez a foglalkoztatókon múlik?

Palkovics Imre: A foglalkoztatókon múlik elsősorban. a munkavállalók készek lennének, csak ugye itt az anyagok, az ismeretek hazavitele, bizalmatlanságot, a munka minőségének a biztosításában nincsenek a csúcson azok a munkáltatók, akik nem tudják megszervezni, hogy tényleg ellenőrizhető legyen. Hát ez feltételezi nyilvánvalóan az infrastruktúra fejlettségét az internetes világban. Azért ezek nem megoldhatatlanok. És hát nyilvánvaló olyan típusú munkákra kerülhet ebben a formában sor, amelyeket nem tömegesen, és nem egy helyhez kötötten lehet csupán végezni. Tehát ezeknek a feltérképezése, és valóban a munkáltatóknak a meggyőzése arról, hogy ebben a formában, ha alkalmaznak embereket, még több embert lehet bevonni a munkaerőpiacra, akik nem tudnak teljes munkaidőben otthonukat elhagyva dolgozni.

Mv: A pontok között szerepel egy ilyen, hogy a munkaerő tartalék képzése. De hogyan lehet munkaerő tartalékot képezni ott, ahol munkaerőhiány van?

Palkovics Imre: Hát a munkaerő tartalék körében a már felsorolt kategóriákat érti a program. Tehát az időskorúaknál,

a fiataloknál, a gyedről, gyesről visszatérők esetében még munkába állás előtt összegyűjtik ezeket a személyeket, és számukra speciális képzéseket tartanak, hogyha és amennyiben elérkezik a munkavégzésre alkalmas, egyébként fizikai állapot is, akkor be tudjanak állni munkába. És ráirányítja ez az új rendszer a még hiányzó munkahelyekre ezeket a személyeket.

Mv: Tehát gyakorlatilag ez egy aktív figyelmet jelentene például az állam részéről, hogy az, aki kiesik a munkából, az nem vész el örökre, hanem kapcsolatot tartani vele, ajánlatokkal bombázni, vagy ha úgy tetszik, lehetőségeket kínálni neki. Ébren tartani az érdeklődését a munka világa felé.

Palkovics Imre: Így van, így van. Tehát valóban nem elengedni a kezét annak, aki az egyik munkahelyről a másikra tart és még nem ért oda, hanem folyamatosan követni a vonulását, illetve a munkaerőpiaci mozgását ezeknek a személyeknek és valóban őket megkérni arra, hogy vegyenek részt ezekben a rendszerekben.

Mv: Palkovics Imrét, a Munkástanácsok Országos Szövetségének vezetőjét hallották.

Trend FM – Monitor – 2019.03.04. 13:20:13 (00:05:52)

A szakszervezet tiltakozik a Volán-társaságcsoport összevonása miatt

Szereplők: Horváth László, alelnök, Közlekedési Munkástanácsok Szövetsége

Trend FM – Hírek 13:00 – 2019.03.04. 13:05:37 (00:00:58)

Létszám leépítéshez és a Volán társaságok szerepének csökkenéséhez vezethet, ha összevonják az egyes vállalatokat

Mv: Létszámleépítéshez, a Volántársaságok szerepének csökkenéséhez vezethet, ha összevonják az egyes vállalatokat. Ezt mondta a Közlekedési Munkástanácsok Szövetségének alelnöke. Horváth László elmondta, hogy így tiltakoznak a

Volánbusz Zrt. és a hat regionális közlekedési központ összevonása ellen, ugyanis a szakszervezet szerint arra is van esély, hogy bizonyos tevékenységeket kiszervezzenek, ami szintén nem szolgálja az érdekeiket.

Horváth László, alelnök, Közlekedési Munkástanácsok Szövetsége: Inkább a veszélyt a szellemi állománynál, és a műszaki állománynál látom. Most az a veszély fönnállhat, hogy esetleg lesz egy profiltisztítás. Na most, azért a Volán-portfólió nemcsak személyi közlekedésből áll, hiszen van egy utazási iroda, műszaki tevékenység, üzemanyag-értékesítés. Tehát a portfólió más szegmensekből is összeáll. Ezek veszélyes helyre kerülhetnek, tehát könnyel előfordulhat, hogy ezeket kiszervezik.

Magyar Nemzet – 2019. 03. 02. (16. oldal)

Gond volt Borosnéék gazdálkodásával

Szabálytalanul számolt el a szakszervezet a tagdíjakkal

Nagy Kristóf

A könyvvizsgálói vélemény szerint nem volt megfelelő a baloldalhoz köthető Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közzolgálati Dolgozók Szakszervezetének gazdálkodása 2017-ben – tudta meg lapunk. A Boros Péterné nevével fémjelzett, a közsférában működő képviselet – annak ellenére, hogy március 14-re országos sztrájkot szeretne előkészíteni – a tagjaival nem tudott megfelelően elszámolni a befizetésekről a nyilvánosan hozzáférhető és a Magyar Nemzet birtokába jutott dokumentumok szerint. Az elnöknek a kormányzati tisztviselőkről szóló kijelentései ráadásul túlzók, az érintettek harmincszázalékos béremelést kapnak

Habár a közsférában dolgozó munkavállalók helyzete miatt országos demonstrációt hirdetett, közben előszeretettel támadja a kormányzat intézkedéseit, saját tagjaival nem tudott korrektül elszámolni Boros Péterné szakszervezete – derül ki a

lapunk birtokába jutott és a nyilvánosan is hozzáférhető dokumentumokból. A Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezete (MKKSZ), úgy tűnik, nem tartja ugyanakkor fontosnak a szabályos és hiteles gazdálkodást.

A 2017-re vonatkozó, tavaly közzétett dokumentumból kiderül, hogy a szakszervezetnek 2017-ben csaknem 122 millió forint bevétele volt, amiből 63 millió forint származott a tagdíjakból, ötvenmillió forint pedig ingatlanértékesítésből.

Ezenkívül az MKKSZ mintegy 3,3 millió forint közpénzhez is jutott, költségvetési, illetve önkormányzati támogatás formájában. A beszámolónak része a független könyvvizsgálói jelentés is, amiből pedig az derül ki, hogy a könyvvizsgáló az MKKSZ 2017-es gazdálkodásáról korlátozott, vagyis nem megfelelő minősítést adott ki. Az indokolás szerint az MKKSZ alapszervezeteinek könyvviteli nyilvántartása nem épült be a szakszervezet éves beszámolójába.

Tehát az MKKSZ 2017-es beszámolója a tagok számára félrevezető volt, illetve valótlan adatokat tartalmazott a szakszervezet gazdálkodásáról.

Ennél is megdöbbentőbb, hogy a tagságtól beszedett tagdíjak egy része nem jelent meg a költségnemek között, vagyis gyakorlatilag szabálytalan volt a beszedett tagdíjakkal való elszámolás.

A baloldallal, az ellenzékhez köthető civil és szakszervezetekkel közösen már többször is hirdetett demonstrációt az MKKSZ, jelenleg éppen a kormánytisztviselőkre vonatkozó új szabályok – az ellenzéki narratíva szerint „hivatali dolgozók rabszolgatörvénye” – miatt. Most március 14-re szerveznek a közsférában megmozdulást. Borosné korábban erős csúsztatásokkal, túlzóan arról beszélt, elképesztő lekezelés és munkaügyi káosz jellemzi a kormánytisztviselők munkáját, foglalkoztatójuk az Ügyfélkapun levelez velük, ezen

értesültek az alapszabadságuk csökkentéséről, a munkaközi szünet munkaidőn kívülre kerüléséről, a helyettesítés ellenértékének ki nem fizetéséről, a 13. havi ingyenmunkáról, miközben nem kaptak még kinevezési módosítást.

Ezzel szemben a kormányzati tisztségviselők bére a következő időszakban átlagosan harminc százalékkal emelkedik.

A valóságban a jogállási törvény változott, a magasabb bérhez magasabb elvárások is társulnak akár a munkaidőre, akár a szabadságokra vonatkoztatva.

Ennek oka, hogy a végrehajtó hatalom alkalmazottainak nagyobb felelősség terheli a munkáját, így a jövőben szabályozottabb környezetben kell ellátniuk ezeket a feladatokat. Lapunk úgy tudja, az érintettek körében nincs sztrájkhangulat.

Az MKKSZ a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (SZE) országos konföderációnak a tagja. A SZE korábban részt vett a „rabszolgotörvény” elleni tüntetéseken, élesen bírálva a Munka törvénykönyvének módosításait. Annak ellenére, hogy a közsféra jelentős részére nem ez a szabályozás vonatkozik, egyéni jogállás szabályozza a munkaidőt, területenként eltérő módon. A SZE vezetője, Földiák András korábban a Magyar Szakszervezeti Szövetséggel közösen lengette be az országos sztrájkot, a közsférában ezt a március 14-i megmozduláson továbbra is szeretnék elérni.

MEGÁLLAPODÁS A POSTÁNÁL Átlagosan tízszázalékos lesz a bérfelvezetés az idén a Magyar Postánál a pénteken aláírt bérmegállapodás szerint.

Schamschula György, a társaság vezérigazgatója az Origo hírportálnak elmondta: a Magyar Posta 2017-ben kötött bérmegállapodást a szakszervezetekkel, három év alatt 32 százalékos béremelésről. Az akkori megállapodás alapján a kiindulópont 2019-re legalább hatszázalékos emelés volt, amit a cég az induló ajánlatában két százalékkal toldott meg az idei bértárgyaláson.

A végső megállapodás szerint tízszázalékos vagy azt meghaladó mértékű bérfejlesztésben részesül idén a dolgozók többsége.

KA: A képviselő elnöke elégedetlenségre buzdít, miközben a saját háza táján sincs minden rendben

Beágyazott cikkek:

Németek előtt járatták le hazánkat

A szakszervezeti konföderációkkal találkozott a minap a DGB, tehát a legnagyobb német szakszervezeti konföderáció.

Úgy tudjuk, a baloldalhoz köthető szakszervezetek, élünkön Kordás Lászlóval, a Magyar Szakszervezeti Szövetség elnökével valótlanul és túlzó módon azt állították a túlóratörvényről – ahogy a tüntetéseken is csúszattak –, hogy 400 túlórát kell dolgozni, és azt majd csak három év múlva fizetik ki. Emellett a magyar gazdaság állapotát is rossz színben tüntették fel lapunk értesülése szerint, s azzal példálózottak, Románia hozzánk képest mennyivel jobb helyzetben van. A valótlan állításokat a Munkástanácsok Országos Szövetsége és a Liga Szakszervezetek vezetője információink szerint azonnal megcáfolta. A valótlan állításokat később úgy próbálták megmagyarázni, hogy elismerték, valóban nem él a túlóráztatás lehetőségével senki, ám később ez megváltozhat, a szakszervezeti hozzájárulást pedig kivehetik a törvényből. Egyértelmű tehát, hogy a balos szakszervezeteknek a német konföderáció előtt a félretájékoztatás volt a cél, az ország rossz színben való feltüntetése.

Népszava – 2019. 03. 02. (1,3. oldal)

Küszöbön túl az EPP: eljárás a Fidesz ellen

HALMAI KATALIN , VAS ANDRÁS, GULYÁS ERIKA

EP Kizárhatják európai családjából a magyar kormánypartot. Manfred Weber frakcióvezető is kikelt Orbán Viktor kormányfő kampánya ellen.

Május 26-ra tűzte ki az európai parlamenti (EP) választás hazai időpontját Áder János államfő. A testületben – amely a brit EU-tagság várható megszűnése miatt 751-ről 705 tagúra szűkül – Magyarországnak 21 képviselője lesz. Az EP által közzétett friss felmérés szerint a Fidesznek 13, az MSZP–Párbeszédnek 3, a Jobbiknak 3 és a Demokratikus Koalíciónak 2 tagja jut be az uniós törvényhozásba.

Mindennél forróbb EP-téma is akadt tegnap. Megkezdődik ugyanis a Fidesz kizárására irányuló eljárás az Európai Néppártban (EPP), miután péntekre összegyűltek az ehhez szükséges aláírások. Lapzártánkig öt tagállamból nyolc párt vezetője küldött levelet Joseph Daul pártelnöknek, hivatalosan kezdeményezve a magyar tagpárt elleni fegyelmi fellépést. Elsőként egy-egy belga és luxemburgi kereszténydemokrata párt fordult a pártvezetéshez a kéréssel, őket holland, portugál, finn és svéd szervezetek követték. Levelükben valamennyien az Európai Néppárt értékeivel összeegyeztethetetlennek nevezték Orbán Viktor kormányfő és a Fidesz politikáját. Figyelemre méltó, hogy Manfred Weber, az EPP EP-frakcióvezetője és az Európai Bizottság elnöki posztjára pályázó jelöltje egy német lapinterjúban nem zárta ki, hogy a Fideszt eltávolítják a pártcsaládból. „Minden lehetőséget mérlegelünk. Orbán Viktor megnyilatkozásai és poszterkampánya súlyos károkat okozott a néppártnak. Elvárom, hogy a kampányt befejezze és bocsánatot kérjen” – fejtette ki.

Áprilisban dől el, marad-e néppárti a Fidesz

Nem lehet tovább túrni a magyar miniszterelnök nacionalista populizmusát és EU-ellenességét – írták a belga és a luxemburgi pártvezetők, míg a portugál többek között az EPP egységének szándékos aláásásával vádolta meg Orbán Viktort. A finn pártvezető szerint a Fidesz határvonalakat lépett át, és nem tartotta tiszteletben a közös vállalásokat.

Az EPP szabályzata szerint a levelek kézhezvétele után az elnökségnek kell határoznia az eljárás megindításáról. Ennek

során Orbánt is meg kell hallgatnia. A Fidesz felfüggesztéséről vagy kizárásáról a pártcsalád politikai gyűlése dönt.

A körülbelül 260 tagú grémium a nemzeti küldöttségekből és az EPP, valamint az EU-s intézmények néppárti vezetőiből áll. A testület minden tagjának egy-egy szavazati joga van, de a nemzeti küldöttségek létszáma tükrözi az EP-választásokon elért eredményüket. A német CDU/ CSU-nak például 17 delegáltja van, míg a Fidesznek és a KDNP-nek hat.

A kizárási indítványt beterjesztő hét tagpártot 12 fő képviseli a döntéshozó testületben. A beterjesztett javaslatot a jelenlévők eggyel több mint a felének kell jóváhagynia.

A Fidesz kizárását kezdeményező javaslatról a néppárt április 8–9-i ülésén tárgyalnának, ám ha az események felgyorsulnának, a téma akár már márciusban napirendre kerülhetne – mondták lapunknak az EPP döntéshozatalát ismerő források.

Ha a Fidesznek ajtót mutatnak az Európai Néppártban, EP-képviselőinek nem kell automatikusan távozniuk a frakcióból. A politikai csoport tagjait nem lehet kollektívan eltávolítani, minden egyes képviselő kizárásáról külön kell dönten.

KA: VOKSOLÁS Áder János május 26-ra írta ki az EP-választást

KA: STÍLUSVÁLTÁS Manfred Weber, az EPP frakcióvezetője már más hangot ütött meg

Beágyazott cikkek:

Navracsics büntetése

Sokfelől hallottam, büntetésből küldtek ki Brüsszelbe uniós biztosnak – mondta a Civil Rádió péntek reggeli műsorában Navracsics Tibor. – Eleinte azt mondtam, ez nem igaz, de most már nem vagyok biztos benne – tette hozzá. – És én vagyok az a biztos, akit kiküldött az Unióba a kormánya, amely aztán azonnal megtámadta Brüsszelt.

Időpontok, tények, tudnivalók

– A kampány hivatalosan április 6-án kezdődik, a választáson indulni szándékozó pártok ekkortól kaphatják meg az aláírások gyűjtésére szolgáló ajánlóíveket a Nemzeti Választási Irodától (NVI).

- Az EP-választáson az a párt állíthat országos listát, amely a választás előtti 37. napig összegyűjt 20 ezer érvényes ajánlást, és bejelenti listáját a Nemzeti Választási Bizottságnál.

- Április 23-án 16 óráig lehet bejelenteni a listákat az EP-választásra. - A magyarországi lakóhellyel rendelkező választópolgároknak a március 20-ai névjegyzéki állapotnak megfelelően április 5-éig kell kézhez kapniuk az értesítést arról, hogy felvették őket a névjegyzékbe.

- Május 2-án 16 óráig kérhetik regisztrációjukat azok, akik magyarországi lakhellyel nem rendelkező magyar állampolgárok, akiknek nem uniós tagállamban van lakcímük, és így szavazhatnak a magyarországi listákra.

- Az, aki a szavazás napján nem tartózkodik lakóhelyén, de Magyarország egy másik településén élni kíván a választójogával, május 22-éig 16 óráig kérheti átjelentkezését a lakcím szerinti választási irodától egy másik településre.

Szavazásra buzdítanak a szakszervezetek

Közös nyilatkozatot írtak alá az öt nagy hazai érdekvédelmi szövetség vezetői a Német Szakszervezeti Szövetség ügyvezető elnökével arról, hogy a közelgő EP-választás előtt minden munkavállalót voksolásra buzdítsanak. A Népszava szerkesztőségébe eljuttatott közös nyilatkozat szerint a „magyar és német szakszervezeti szövetségek célja a jó munkahelyeket, tisztességes béreket és minőségi szociális védelmet nyújtó Európa” megteremtése. Ezért arra szólítanak fel mindenkit, hogy „menjen el szavazni: szavazzon egy másik

Európára, egy szociális, szolidáris és igazságos Európára". Arra a kérdésre, hogy Magyarországon mely pártok garantálhatják ezt, Földiák András, a Szakszervezetek Együttműködési Fórumának (SZEFE) elnöke nem kívánt konkrét választ adni. Kordás László, a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) vezetője pártok megnevezése nélkül úgy fogalmazott: a fenti elvárásnak többségében, de nem kizárólag baloldali pártok felelnek meg. Palkovics Imre, a Munkástanácsok elnöke egyértelműbb volt: a baloldali szakszervezetek a szociáldemokratákat, ők pedig a keresztényszociális, kereszténydemokrata pártokat támogatják, de a közös nyilatkozat fő üzenete mindkét tábornak szól, hogy menjenek el szavazni a májusi EP-választáson, és olyan tömörülésre adják a voksukat, amely széles rétegek érdekeit képes szem előtt tartani.